

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

ปริญญา

เศรษฐศาสตร์

เศรษฐศาสตร์

สาขา

ภาควิชา

เรื่อง การเปรียบเทียบผลกระทบของเงินลงทุนภายในประเทศและเงินลงทุนจากต่างประเทศที่มี
ต่อเศรษฐกิจไทย

The Comparison of the Impacts of Domestic Investment and Foreign Investment on the
Thai Economy

นามผู้วิจัย นางสาวกัททิมา นันทนาศ

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์บัณฑิต ชัยวิชญชาติ, ศ.ด.)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

(อาจารย์จรัสศักดิ์ พงษ์พิชญพิจิตร, Ph.D.)

หัวหน้าภาควิชา

(รองศาสตราจารย์ชูชีพ พิพัฒน์ศิริ, Ph.D.)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์กัญญา วีระกุล, D.Agr.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

สืบศิริ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

การเปรียบเทียบผลกระทบของเงินลงทุนภายในประเทศและเงินลงทุนจากต่างประเทศ
ที่มีต่อเศรษฐกิจไทย

The Comparison of the Impacts of Domestic Investment and Foreign Investment
on the Thai Economy

โดย

นางสาวกัทติมา นันทนเศ

เสนอ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต
พ.ศ. 2553

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ภัททิมา นันทนเศ 2553: การเปรียบเทียบผลกระทบของเงินลงทุนภายในประเทศและเงินลงทุนจากต่างประเทศที่มีต่อเศรษฐกิจไทย ปรินญาเศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผู้ช่วยศาสตราจารย์บัณฑิต ชัยวิชญชาติ, ศ.ด.
105 หน้า

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลกระทบของเงินลงทุนภายในประเทศและเงินลงทุนจากต่างประเทศที่มีต่อเศรษฐกิจไทย ซึ่งจะทำการศึกษาโดยใช้แบบจำลอง Structural Vector Autoregressive โดยใช้ข้อมูลรายไตรมาส ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2537 ไตรมาสที่ 1 ถึงปี พ.ศ. 2551 ไตรมาสที่ 4

การวิเคราะห์ผลกระทบของเงินลงทุนภายในประเทศ และเงินลงทุนจากต่างประเทศที่มีต่ออัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ การจ้างงาน อัตราเงินเฟ้อ อัตราดอกเบี้ย และอัตราแลกเปลี่ยน จะพบว่า เงินลงทุนภายในประเทศ และเงินลงทุนจากต่างประเทศ จะส่งผลกระทบต่อ อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ อัตราเงินเฟ้อ และอัตราดอกเบี้ยในทิศทางเดียวกัน แต่เงินลงทุนจากต่างประเทศจะส่งผลกระทบต่อการจ้างงาน และอัตราแลกเปลี่ยนในทิศทางตรงกันข้ามกัน ขณะที่เงินลงทุนภายในประเทศ จะส่งผลต่อการจ้างงานในทิศทางเดียวกัน แต่ไม่ส่งผลกับอัตราแลกเปลี่ยน และเมื่อศึกษาการเปรียบเทียบผลกระทบของเงินลงทุนภายในประเทศ และเงินลงทุนจากต่างประเทศจะพบว่า เงินลงทุนภายในประเทศ จะส่งผลกับ อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ การจ้างงานและอัตราเงินเฟ้อ ได้มากกว่าเงินลงทุนจากต่างประเทศ เนื่องจากเงินลงทุนจากต่างประเทศ ต้องส่งผ่านทางด้านปริมาณเงินเพิ่มขึ้นในระบบเศรษฐกิจก่อน จึงจะส่งผ่านถึงรายได้และส่งผลกับอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ การจ้างงานและอัตราเงินเฟ้อ ดังนั้นเงินลงทุนจากต่างประเทศจึงส่งผลได้น้อยกว่า และเงินลงทุนจากต่างประเทศจะส่งผลอัตราดอกเบี้ยมากกว่าเงินลงทุนภายในประเทศ เนื่องจาก มีการผ่อนคลายทางการเงิน ดังนั้นจึงทำให้อัตราดอกเบี้ยภายในประเทศมีการเคลื่อนไหวสอดคล้องกับเงินลงทุนจากต่างประเทศ

ดังนั้นจากผลการศึกษาจึงมีข้อเสนอแนะคือ รัฐบาลควรมีการส่งเสริมให้มีการลงทุนโดยใช้เงินลงทุนภายในประเทศเพิ่มขึ้น เพื่อส่งผลให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจในประเทศ

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

Pattima Nantathanate 2010: The Comparison of the Impacts of Domestic Investment and Foreign Investment on the Thai Economy. Master of Economics, Major Field: Economics, Department of Economics. Thesis Advisor: Assistant Professor Bundit Chaivichayachat, Ph.D. 105 pages.

The objective of this thesis is to identify the impacts of domestic investment and foreign investment on The Thai economy, using the Structural Vector Autoregressive method based on quarterly data of the first quarter of 1994 to the last quarter of 2008.

The impacts of domestic investment and foreign investment on growth GDP , employment , inflation , interest rate and exchange rate was found that domestic investment and foreign investment will respond to growth GDP , Inflation and interest rate in the same direction. But foreign investment will respond to employment and exchange rate in the reverse direction , while domestic investment will respond to employment in the same direction , but not respond to exchange rate. For study the comparison of the impacts between domestic investment and foreign investment found that the domestic investment more sensitive to respond to growth GDP , employment and inflation more than the foreign investment , because the foreign investment have an effect to increases money supply in the economy , then it will respond to income , growth GDP , employment and inflation. Because foreign investment respond to interest rate more than domestic investment because it was financial market was liberalized. Therefore interest rate has significant co-movement with foreign investment. Suggestion from this study is the government should be promote domestic investment in order to promote growth GDP expand.

Student's signature

Thesis Advisor's signature

กิตติกรรมประกาศ

การจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การเปรียบเทียบผลกระทบของเงินลงทุนภายในประเทศและเงินลงทุนจากต่างประเทศที่มีต่อเศรษฐกิจไทย” ในครั้งนี้ ข้าพเจ้า ต้องขอขอบพระคุณ ผศ. ดร. บัณฑิต ชัยวิญญาติ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และ อ.ดร. จิรศักดิ์ พงษ์พิชญพิจิตร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้กรุณาเสียสละเวลาในการให้คำแนะนำปรึกษาที่เป็นประโยชน์ต่อการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ รวมทั้งตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ให้วิทยานิพนธ์มีความสมบูรณ์ จนกระทั่งวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สามารถสำเร็จเป็นรูปเล่มได้เป็นอย่างดี

สำหรับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ที่ประสบความสำเร็จได้ ข้าพเจ้ายังขอขอบพระคุณอาจารย์ผู้สอนวิชาต่างๆ ในหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ทางด้านเศรษฐศาสตร์ให้แก่ข้าพเจ้าได้นำมาใช้ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ รวมทั้งเจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายของคณะเศรษฐศาสตร์ที่อำนวยความสะดวกด้านต่างๆ ในระหว่างการศึกษาเป็นอย่างดี และเพื่อนสมาชิก MECON รุ่น 67 (ภาคปกติ) และเพื่อนที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตรที่คอยให้ความช่วยเหลือแก่ข้าพเจ้าในด้านต่างๆ นอกจากนี้ก็ต้องขอขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ที่ให้กำลังใจ และสนับสนุน ข้าพเจ้ามาโดยตลอด

สุดท้ายนี้ หากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีข้อผิดพลาดประการใด ข้าพเจ้าน้อมรับไว้แต่เพียงผู้เดียวและขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย

กัทติมา นันทนศ

ธันวาคม 2552

สารบัญ

หน้า

สารบัญตาราง	(3)
สารบัญภาพ	(5)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
วิธีการวิจัย	5
นิยามศัพท์	7
บทที่ 2 การตรวจเอกสาร	8
ทฤษฎีและแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	8
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	16
กรอบแนวคิดในการวิจัย	25
แบบจำลองที่ใช้ในการวิจัย	26
สมมติฐาน	39
บทที่ 3 แนวโน้มของเงินลงทุนภายในประเทศ เงินลงทุนจากต่างประเทศ และอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ	40
แนวโน้มของเงินลงทุนภายในประเทศ เงินลงทุนจากต่างประเทศและอัตราการ ขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศในปีพ.ศ. 2537-2539	40
แนวโน้มของเงินลงทุนภายในประเทศ เงินลงทุนจากต่างประเทศและอัตราการ ขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศในปีพ.ศ. 2540-2542	42
แนวโน้มของเงินลงทุนภายในประเทศ เงินลงทุนจากต่างประเทศและอัตราการ ขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศในปีพ.ศ. 2543-2545	43

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
แนวโน้มของเงินลงทุนภายในประเทศ เงินลงทุนจากต่างประเทศและอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศในปีพ.ศ. 2546-2548	45
แนวโน้มของเงินลงทุนภายในประเทศ เงินลงทุนจากต่างประเทศและอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศในปีพ.ศ. 2549-2551	47
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์	50
การทดสอบ Stationary	50
การเลือกจำนวน Lag ที่เหมาะสม	52
การกำหนด Zero Restriction	53
การทดสอบ Impulse Response Function	54
การทดสอบ Variance Decompositions	74
บทวิเคราะห์ผล	81
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	84
สรุปผลการวิจัย	84
ข้อเสนอแนะ	86
เอกสารและสิ่งอ้างอิง	88
ภาคผนวก	92
ภาคผนวก ก ผลการคำนวณ Impulse Response Function โดยใช้โปรแกรมทางสถิติ	93
ภาคผนวก ข ผลการคำนวณ Variance Decomposition โดยใช้โปรแกรมทางสถิติ	99
ประวัติการศึกษาและการทำงาน	105

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
4.1	ผลการทดสอบ Unit Root โดยวิธี ADF test ที่ระดับ level	51
4.2	ผลการทดสอบ Unit Root โดยวิธี ADF test ที่ระดับ first difference	52
4.3	ผลการคำนวณ Lag ในแบบจำลอง	53
4.4	การตอบสนองของอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ที่มีต่อเงินลงทุนภายในประเทศ	56
4.5	การตอบสนองของอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ที่มีต่อเงินลงทุนจากต่างประเทศ	57
4.6	การตอบสนองของการจ้างงานที่มีต่อเงินลงทุนภายในประเทศ	59
4.7	การตอบสนองของการจ้างงานที่มีต่อเงินลงทุนจากต่างประเทศ	61
4.8	การตอบสนองของอัตราเงินเฟ้อที่มีต่อเงินลงทุนภายในประเทศ	63
4.9	การตอบสนองของอัตราเงินเฟ้อที่มีต่อเงินลงทุนจากต่างประเทศ	65
4.10	การตอบสนองของอัตราดอกเบี้ยที่มีต่อเงินลงทุนภายในประเทศ	67
4.11	การตอบสนองของอัตราดอกเบี้ยที่มีต่อเงินลงทุนจากต่างประเทศ	69

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.12	การตอบสนองของอัตราแลกเปลี่ยนที่มีต่อเงินลงทุนภายในประเทศ	71
4.13	การตอบสนองของอัตราแลกเปลี่ยนที่มีต่อเงินลงทุนจากต่างประเทศ	72
4.14	ผลการทดสอบ Variance Decompositions ของอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่เกิดจากเงินลงทุนภายในประเทศและเงินลงทุนจากต่างประเทศ	74
4.15	ผลการทดสอบ Variance Decompositions ของการจ้างงานที่เกิดจากเงินลงทุนภายในประเทศและเงินลงทุนจากต่างประเทศ	76
4.16	ผลการทดสอบ Variance Decompositions ของอัตราเงินเฟ้อที่เกิดจากเงินลงทุนภายในประเทศและเงินลงทุนจากต่างประเทศ	77
4.17	ผลการทดสอบ Variance Decompositions ของอัตราดอกเบี้ยที่เกิดจากเงินลงทุนภายในประเทศและเงินลงทุนจากต่างประเทศ	79
4.18	ผลการทดสอบ Variance Decompositions ของอัตราแลกเปลี่ยนที่เกิดจากเงินลงทุนภายในประเทศและเงินลงทุนจากต่างประเทศ	80

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1.1	ปริมาณเงินลงทุนภายในประเทศ เงินลงทุนจากต่างประเทศ และ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ในช่วงปีพ.ศ. 2536-2550	2
1.2	แนวโน้ม สัดส่วนเงินลงทุนภายในประเทศต่อผลิตภัณฑ์มวลรวม ภายในประเทศ สัดส่วนเงินลงทุนจากต่างประเทศต่อผลิตภัณฑ์มวลรวม ภายในประเทศในช่วง ปีพ.ศ. 2536-2550	3
2.1	ผลของการเปลี่ยนแปลงเส้น IS ที่มีต่อรายได้ประชาชาติและอัตราดอกเบี้ย ดุลยภาพ	9
2.2	การเพิ่มขึ้นของการจ้างงาน	11
2.3	การเพิ่มขึ้นของอัตราเงินเฟ้อและรายได้ประชาชาติ	12
2.4	อุปทานของเงินตราต่างประเทศสูงขึ้น	15
2.5	กรอบแนวคิดในการวิจัย	25
2.6	สรุปการส่งผ่านของตัวแปรในแบบจำลอง	38
3.1	แนวโน้มของเงินลงทุนภายในประเทศ เงินลงทุนจากต่างประเทศ และอัตรา การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ในปีพ.ศ.2537-2539	40
3.2	แนวโน้มของเงินลงทุนภายในประเทศ เงินลงทุนจากต่างประเทศ และอัตรา การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ในปีพ.ศ.2540-2542	42

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
3.3	แนวโน้มของเงินลงทุนภายในประเทศ เงินลงทุนจากต่างประเทศ และอัตรา การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ในปีพ.ศ.2543-2545	43
3.4	แนวโน้มของเงินลงทุนภายในประเทศ เงินลงทุนจากต่างประเทศ และอัตรา การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ในปีพ.ศ.2546-2548	45
3.5	แนวโน้มของเงินลงทุนภายในประเทศ เงินลงทุนจากต่างประเทศ และอัตรา การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ในปีพ.ศ.2549-2551	47
ภาพผนวกที่		
ก1	ผลการตอบสนองของอัตราขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวม ภายในประเทศที่มีต่อตัวแปรอื่นๆในแบบจำลอง	94
ก2	ผลการตอบสนองของการจ้างงานที่มีต่อตัวแปรอื่นๆในแบบจำลอง	95
ก3	ผลการตอบสนองของอัตราเงินเฟ้อที่มีต่อตัวแปรอื่นๆในแบบจำลอง	96
ก4	ผลการตอบสนองของอัตราดอกเบี้ยที่มีต่อตัวแปรอื่นๆในแบบจำลอง	97
ก5	ผลการตอบสนองของแลกเปลี่ยนที่มีต่อตัวแปรอื่นๆในแบบจำลอง	98
ข1	ผลความผันผวนของของอัตราขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวม ภายในประเทศที่เกิดจากตัวแปรอื่นๆในแบบจำลอง	100

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพผนวกที่		หน้า
ข2	ผลความผันผวนของการจ้างงานที่เกิดจากตัวแปรอื่นๆในแบบจำลอง	101
ข3	ผลความผันผวนของอัตราเงินเฟ้อที่เกิดจากตัวแปรอื่นๆในแบบจำลอง	102
ข4	ผลความผันผวนของอัตราดอกเบี้ยที่เกิดจากตัวแปรอื่นๆในแบบจำลอง	103
ข5	ผลความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนที่เกิดจากตัวแปรอื่นๆในแบบจำลอง	104

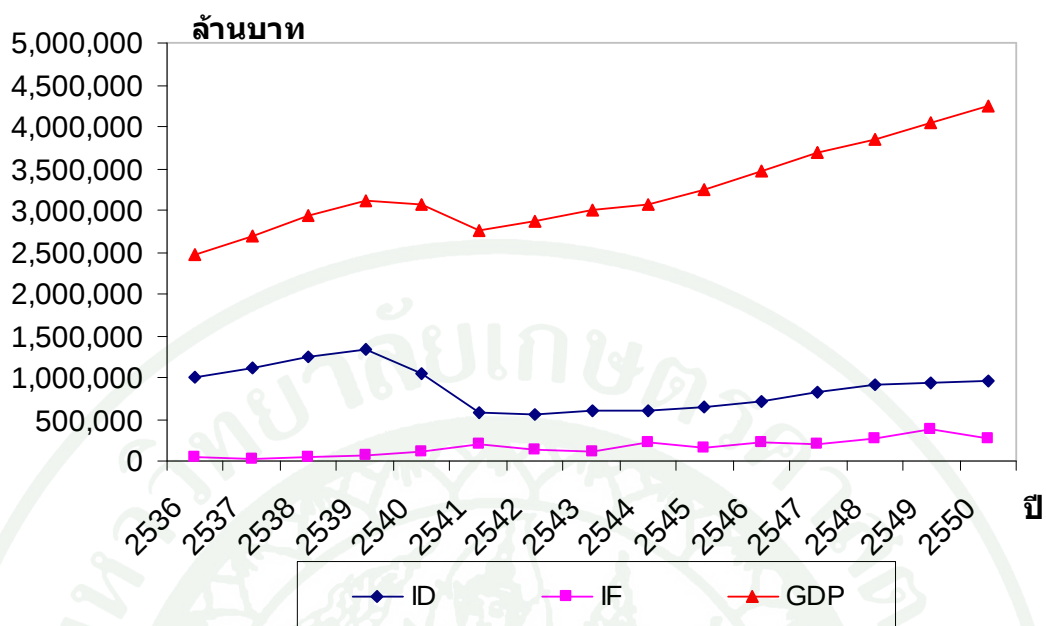
บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

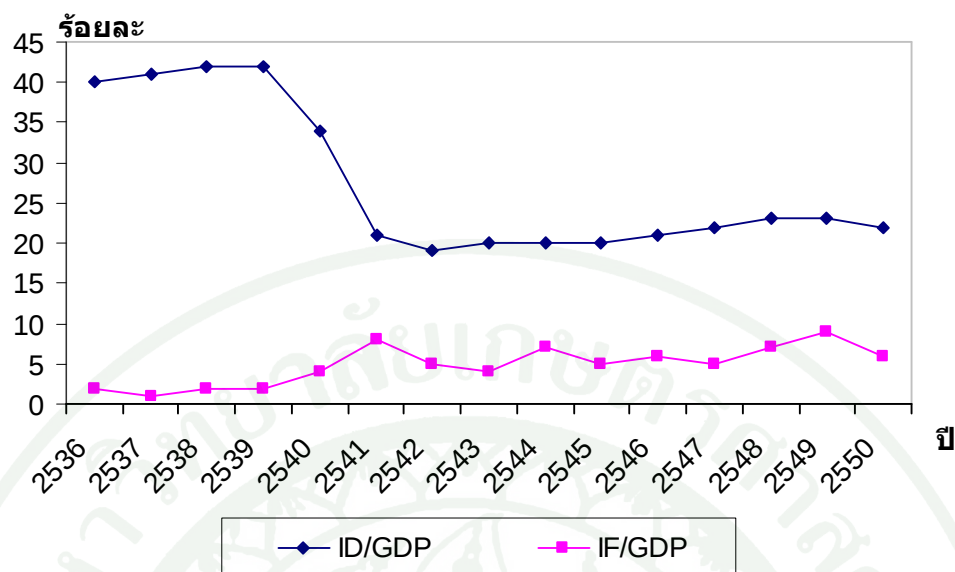
ในปัจจุบันความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจถือเป็นเป้าหมายที่ทุกประเทศทั่วโลกต้องการ เพราะจะหมายถึงรายได้ประชาชาติที่เพิ่มขึ้น ทำให้รายได้เฉลี่ยที่แท้จริงต่อบุคคลเพิ่มขึ้น และเป้าหมายทางเศรษฐกิจที่ต้องการนี้ก็สามารถจะเกิดขึ้นได้ โดยถ้าภายในประเทศมีการจ้างงานที่เพิ่มขึ้น ซึ่งส่งผลให้การว่างงานลดลง เกิดการกระจายรายได้ที่เท่าเทียมกัน ดังนั้นความยากจนของประชาชนก็ลดลง ทำให้มาตรฐานทางด้านเศรษฐกิจและด้านสังคมอยู่ในระดับที่สูงขึ้น ดังนั้นจึงต้องมาสนใจปัจจัยที่จะส่งผลทำให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจได้ และปัจจัยที่สำคัญในปัจจุบันนี้ก็คือ การลงทุน

การลงทุนในประเทศไทยนั้น ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของตัวแปรทางเศรษฐกิจในการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาประเทศ และเนื่องจากเมื่อมีการลงทุนเกิดขึ้นภายในประเทศ ก็จะทำให้มีการจ้างงานและผลผลิตเพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นการสร้างปริมาณผลผลิตภายในประเทศเพิ่มขึ้น ส่งผลให้มีการส่งออกในปริมาณที่มากขึ้น ดังนั้นนอกจากมีการส่งออกที่ทำให้เกิดการขยายทางด้านการค้าแล้ว จึงต้องมีการลงทุนควบคู่กันไปด้วย และสำหรับการลงทุนในประเทศไทยก็มีทั้งมาจากเงินลงทุนภายในประเทศและเงินลงทุนจากต่างประเทศ ซึ่งล้วนแล้วแต่มีผลทำให้เกิดการสร้างงานและการสร้างรายได้ให้กับประเทศ การลงทุนจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้เกิดการขับเคลื่อนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ

ภาพที่ 1.1 ปริมาณ เงินลงทุนภายในประเทศ(ID) เงินลงทุนจากต่างประเทศ(IF) และ
ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ(GDP)ในช่วงปีพ.ศ. 2536-2550
ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2551)

จากภาพที่ 1.1 จะเป็นการแสดงแหล่งเงินทุนที่ประกอบด้วยเงินลงทุนภายในประเทศและเงินลงทุนจากต่างประเทศ ซึ่งเงินลงทุนภายในประเทศนั้นตั้งแต่ปี พ.ศ.2536 - 2540 มีปริมาณเงินลงทุนภายในประเทศมากกว่าในช่วงปี พ.ศ. 2541 - 2550 ซึ่งแสดงว่าในปัจจุบันมีปริมาณเงินลงทุนภายในประเทศลดลงเมื่อเทียบกับเมื่อก่อน และ เงินลงทุนจากต่างประเทศ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536 ก็มีแนวโน้มที่จะมีเงินลงทุนเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ จนถึงปัจจุบัน โดยเริ่มมีปริมาณเงินลงทุนจากต่างประเทศที่มากขึ้น ตั้งแต่หลังวิกฤติเศรษฐกิจปี พ.ศ.2540 โดยที่เงินลงทุนจากต่างประเทศที่มีปริมาณเงินลงทุนเพิ่มมากขึ้น ในช่วงปี พ.ศ.2540-2541 แต่ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศกลับลดลง เนื่องจากในช่วงนั้นมีนักลงทุนต่างชาตินำเงินเข้ามาลงทุนจำนวนมาก เป็นผลมาจากการลดค่าเงินบาท การผ่อนปรนการเข้ามาถือหุ้นในไทย และราคาหุ้นเรือนหุ้นในบริษัทต่างๆค่อนข้างต่ำ จึงทำให้เข้ามาลงทุน ปริมาณเงินทุนจากต่างประเทศจึงเพิ่มขึ้นอย่างมาก ซึ่งมีแนวโน้มที่สวนทางกับผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และหลังจากนั้นปริมาณ เงินลงทุนจากต่างประเทศก็ยังคงมีการปรับตัวเป็นไปในทิศทางที่เพิ่มขึ้น แต่ก็มีแนวโน้มของปริมาณการลงทุนที่ไม่คงที่ ซึ่งถ้าดูจากแนวโน้มโดยรวมแล้วจะพบว่าแนวโน้มของเงินลงทุนภายในประเทศ และเงินทุนจากต่างประเทศมีแนวโน้มที่แตกต่างกันเมื่อเปรียบเทียบกับแนวโน้มของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

ภาพที่ 1.2 แนวโน้ม สัดส่วนเงินลงทุนภายในประเทศต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (ID/GDP) สัดส่วนเงินลงทุนจากต่างประเทศต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (IF/GDP) ในช่วง ปีพ.ศ. 2536-2550

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2551)

จากภาพที่ 1.2 จะเป็นการแสดงแนวโน้มของสัดส่วนเงินลงทุนภายในประเทศต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และ สัดส่วนเงินลงทุนจากต่างประเทศต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ สำหรับสัดส่วนเงินลงทุนภายในประเทศต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ จากภาพที่ 1.2 นั้น หลังปี พ.ศ. 2539 มีแนวโน้มลดลงและค่อนข้างคงที่ แต่ก็มีสัดส่วนที่มากกว่าสัดส่วนเงินลงทุนจากต่างประเทศต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ในขณะที่แนวโน้มของสัดส่วนเงินลงทุนจากต่างประเทศต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศก็มีแนวโน้มที่เพิ่มสูงขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536-2550

ผลกระทบของเงินลงทุนภายในประเทศ และเงินลงทุนจากต่างประเทศจะมีผลทำให้รายได้ประชาชาติเพิ่มขึ้น ส่งผลกับอัตราดอกเบี้ยภายในประเทศ ทำให้มีอัตราดอกเบี้ยเพิ่มขึ้น เนื่องจากจะมีรายได้จึงมีความต้องการถือเงินเพื่อการใช้จ่ายใช้สอยประจำวันก็เพิ่มขึ้นด้วย ทำให้มีอัตราดอกเบี้ยเพิ่มสูงขึ้น และเมื่อรายได้เพิ่มขึ้น ก็ส่งผลให้มีการจ้างงานมากขึ้น และส่งผลถึงระดับราคาสินค้า ส่งผลถึงอัตราเงินเฟ้อ ส่วนเงินทุนจากต่างประเทศ เมื่อมีการลงทุนเข้ามาก็จะส่งผลทำให้มีปริมาณเงินตราต่างประเทศเข้ามาในประเทศมากขึ้น ส่งผลต่ออัตราแลกเปลี่ยน

ในเรื่องนโยบายส่งเสริมการลงทุนนั้น รัฐบาลต้องการให้มีทั้งเงินลงทุนภายในประเทศและเงินลงทุนจากต่างประเทศ โดยเงินลงทุนจากต่างประเทศจะทำให้มีผู้ลงทุนจากต่างประเทศเข้ามาลงทุนในประเทศไทยเพิ่มขึ้น ทำให้มีผลผลิตและการจ้างงานเพิ่มขึ้น ดังนั้นประเทศไทยจึงมีความจำเป็นต้องมีการขยายตัวของการลงทุนทั้งที่มาจากเงินลงทุนภายในประเทศ และเงินลงทุนจากต่างประเทศ ซึ่งจะส่งผลกับเศรษฐกิจของไทยในระดับที่แตกต่างกันด้วย เนื่องจากผลที่เกิดจากเงินลงทุนภายในประเทศและเงินลงทุนจากต่างประเทศมีผลที่เกิดขึ้นแตกต่างกัน ถ้ามีเงินลงทุนภายในประเทศ จะมีข้อดีคือ สามารถลดการพึ่งพาเงินทุนจากต่างประเทศ ซึ่งจะทำให้เศรษฐกิจของประเทศไทยมีความเสถียรภาพ ส่วนข้อเสียของเงินลงทุนภายในประเทศก็คือ นักลงทุนภายในประเทศยังขาดแคลนเงินทุนและเทคโนโลยีที่ใช้ในการผลิตสินค้าเพื่อที่จะแข่งขันกับต่างประเทศได้ ส่วนเงินลงทุนจากต่างประเทศมีข้อดีคือ ช่วยจัดหาเงินทุนและเทคโนโลยีที่ประเทศขาดแคลนเพื่อเพิ่มศักยภาพในการผลิต แต่ข้อเสียคือ มีการนำเงินตราต่างประเทศกลับประเทศของตน ถ้าหากมีการพึ่งพาเงินทุนจากต่างประเทศมากเกินไปจะไม่เป็นผลดีต่อเสถียรภาพของประเทศ

ดังนั้น นโยบายการส่งเสริมการลงทุนของรัฐบาล จึงควรมีการส่งเสริมทั้งที่มาจากเงินลงทุนภายในประเทศและเงินลงทุนจากต่างประเทศ เพราะผลที่เกิดขึ้นของการลงทุนทั้งสองนั้นจะส่งผลกับตัวแปรทางเศรษฐกิจแตกต่างกัน ดังนั้น ในการศึกษาครั้งนี้จึงทำการเปรียบเทียบผลของเงินลงทุนภายในประเทศ แล้วเงินลงทุนจากต่างประเทศที่มีต่อเศรษฐกิจไทย ทั้งนี้ก็เพื่อประโยชน์สำหรับการกำหนดนโยบายส่งเสริมการลงทุนของรัฐบาล สำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลกระทบของเงินลงทุนภายในประเทศ และเงินลงทุนจากต่างประเทศที่มีต่อเศรษฐกิจไทย

ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาเปรียบเทียบผลกระทบของเงินลงทุนภายในประเทศ และเงินลงทุนจากต่างประเทศที่มีต่อเศรษฐกิจของไทยนั้น ตัวแปรทางเศรษฐกิจที่ใช้ในการศึกษาเปรียบเทียบ

ผลกระทบของเงินลงทุนภายในประเทศ และเงินลงทุนจากต่างประเทศนั้น จะเป็นข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data) ในลักษณะของข้อมูลอนุกรมเวลา (time series data) เป็นรายไตรมาส

โดยระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาจะเป็นช่วงตั้งแต่ปี พ.ศ. 2537-2551 ซึ่งแหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษารวบรวมจากเว็บไซต์ของธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

สามารถวิเคราะห์ผลของเงินลงทุนภายในประเทศ และ เงินลงทุนจากต่างประเทศ ว่าการลงทุนแบบไหนที่จะเหมาะสมกับระบบเศรษฐกิจของไทยมากที่สุด ซึ่งจะเป็นการชี้แนวทางกับรัฐบาลว่าจะส่งเสริมนโยบายการลงทุน เพื่อที่จะทำให้เกิดการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจได้ดีที่สุด

วิธีการวิจัย

1. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษานี้เป็นข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data) แบบอนุกรมเวลาเป็นรายไตรมาส ซึ่งรวบรวมจากเอกสารงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนข้อมูลทางสถิติที่หน่วยงานต่างๆ ได้รวบรวมไว้ จากธนาคารแห่งประเทศไทย (Bank of Thailand: BOT) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (Office of the National Economic and Social Development Board: NESDB)

2. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์เชิงปริมาณ (quantitative analysis) เป็นการนำข้อมูลต่างๆ ที่รวบรวมมาทำการวิเคราะห์ถึงผลกระทบของเงินลงทุนภายในประเทศและเงินลงทุนจากต่างประเทศที่มีต่อเศรษฐกิจของไทย โดยจะใช้วิธีการศึกษา Structural Vector Autoregressive (SVAR) โดยมีขั้นตอนวิธีการศึกษา ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 นำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมมาทดสอบ stationary เนื่องจากแบบจำลอง SVAR เป็นแบบจำลองที่พัฒนามาจาก VAR ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้สำหรับข้อมูลอนุกรมเวลา (time series data) โดยมีข้อสมมติว่าข้อมูลอนุกรมเวลาที่ใช้จะต้องมีลักษณะที่มีความเสถียรภาพ (stationary) โดยทั่วไปข้อมูลอนุกรมเวลาทางเศรษฐศาสตร์มหภาค (macroeconomic variables) ส่วนใหญ่จะมีลักษณะเป็น non stationary ซึ่งหากนำตัวแปรดังกล่าวมาประมาณค่าจะทำให้เกิดปัญหา spurious problem นั่นคือค่าสถิติที่ได้แสดงถึงความสัมพันธ์ที่ไม่เป็นจริง และเป็นค่าที่ไม่น่าเชื่อถือ ดังนั้น เราจึงต้องทำการทดสอบคุณสมบัติ stationary ของตัวแปรก่อน

ขั้นตอนที่ 2 หลังจากมีการทดสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูล โดยมีการทดสอบ stationary แล้ว การประมาณค่าแบบจำลอง VAR ต้องคำนึงถึงการเลือกความล่าช้า (lag) ที่เหมาะสม เนื่องจากการเลือกจำนวน lag ที่มากเกินไปมีผลทำให้แบบจำลองที่มีลักษณะเป็น Vector มี degree of freedom ลดลงเป็นจำนวนมาก และในทางตรงกันข้ามถ้ากำหนดจำนวน lag ที่จะนำไปใช้ในแบบจำลองน้อยเกินไปก็จะส่งผลให้ผลการประมาณค่าที่ได้รับไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง

ขั้นตอนที่ 3 ก่อนที่จะมีการคำนวณ Impulse Response Function จะต้องมีการกำหนดเงื่อนไขที่เป็นศูนย์ (Zero Restriction) ก่อน เพื่อให้เป็นไปตามแนวทางการศึกษาใน Structural Vector Autoregressive (SVAR) โดยการกำหนดเงื่อนไขที่เป็นศูนย์ (Zero Restriction) จะกำหนดมาจากทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์

ขั้นตอนที่ 4 วิเคราะห์ด้วยวิธี Impulse Response Function มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบว่าการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรซึ่งวัดในรูป one standard deviation มีผลกระทบต่อตัวแปรอื่นๆ ในระบบทั้งในช่วงเวลาเดียวกันและช่วงเวลาในอนาคตอย่างไร นั่นคือ เป็นการวัดผลกระทบจาก shock ของตัวแปรใดๆ ในแบบจำลองที่มีต่อตัวแปรอื่นๆ ในช่วงเวลาเดียวกันและช่วงเวลาต่างๆ ในอนาคต

ขั้นตอนที่ 5 วิเคราะห์ด้วยวิธี Variance Decomposition ซึ่งเป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ว่าในช่วงเวลาหนึ่งความผันผวนของตัวแปรภายในหนึ่งๆ จะถูกกำหนดจากความผันผวนในตัวมันเอง และตัวแปรอื่นๆ ในสัดส่วนเท่าใด ซึ่งทราบได้เพียงขนาดของอิทธิพลเท่านั้น แต่ไม่ทราบถึงทิศทาง การตอบสนอง ดังนั้นจึงทำให้ทราบถึงสัดส่วนของการเคลื่อนไหวของตัวแปรที่ต้องการศึกษานั้นมีสาเหตุเกิดจากการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรอื่นๆ ได้อย่างไร

นิยามศัพท์

เงินลงทุนภายในประเทศ (Domestic Investment) หมายถึง เงินลงทุนที่เจ้าของทุนหรือผู้ลงทุนได้ลงทุนประกอบธุรกิจในประเทศของตนเอง โดยการลงทุนแบ่งออกเป็น การลงทุนทางบริโภค (Consumer Investment), การลงทุนทางธุรกิจ (Business of Economic Investment) และการลงทุนทางการเงิน (Financial or Security Investment)

เงินลงทุนจากต่างประเทศ (Foreign Investment) หมายถึง การที่เจ้าของทุนหรือผู้ลงทุนอยู่ในประเทศหนึ่งได้เข้าไปลงทุนหรือประกอบธุรกิจอยู่ในอีกประเทศหนึ่ง ซึ่งประกอบไปด้วย 2 ส่วน คือ

1. เงินลงทุนโดยตรง (Direct Investment) เป็นเงินลงทุนที่ผู้ลงทุนต่างประเทศเข้ามาลงทุนโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อบริหารและควบคุมกิจการ และเพื่อให้องค์กรนั้นๆมีกำไรในที่สุด เงินทุนจากต่างประเทศที่เข้ามาโดยตรงมีวิธีการดังนี้

(1) โดยการควบและครอบงำกิจการ (Merger&Acquisition) โดยการซื้อหุ้นจากบริษัทเดิมที่มีอยู่ในประเทศผู้รับทุน (Host Country) จนมีสัดส่วนการถือหุ้นข้างมาก และสามารถบริหารกิจการในฐานะผู้ถือหุ้นรายใหญ่ได้

(2) ตั้งกิจการสาขาในประเทศผู้รับทุน (Affiliate)

(3) เข้าไปร่วมทุนตั้งบริษัทพื้นเมือง (Joint Venture)

(4) ตั้งบริษัทใหม่ หรือตั้งโรงงานใหม่ในประเทศผู้รับทุน

2. เงินลงทุนในหลักทรัพย์ (Portfolio Investment) เป็นเงินลงทุนที่เข้ามาซื้อหลักทรัพย์ในตลาดแรก (Primary Market) หรือหลักทรัพย์ในตลาดรอง (Secondary Market) หรือพันธบัตรรัฐบาล หุ้นสามัญ หุ้นกู้ หรืออาจอยู่ในรูปสถาบันการเงินที่ทำการกู้ยืมระยะยาวจากต่างประเทศ วัตถุประสงค์ของการลงทุนประเภทนี้ก็เพื่อหาผลประโยชน์ในหลักทรัพย์ทั้งทางด้านเงินปันผล (Dividend) และกำไรส่วนเกินทุน (Capital Gain)

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

ในการตรวจเอกสารของการศึกษาการเปรียบเทียบผลกระทบของเงินลงทุนภายในประเทศ และเงินลงทุนจากต่างประเทศที่มีต่อเศรษฐกิจไทย จะเป็นการศึกษารายละเอียดถึงทฤษฎีแนวคิดที่ใช้ในการวิจัยและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ทฤษฎีและแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาผลกระทบของเงินลงทุนภายในประเทศและเงินลงทุนจากต่างประเทศที่มีต่อเศรษฐกิจไทย สำหรับทฤษฎีที่มีความเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้จะทำการศึกษาแนวคิดของผลกระทบของเงินลงทุนภายในประเทศและเงินลงทุนจากต่างประเทศ ซึ่งเป็นทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรทางเศรษฐกิจที่เงินลงทุนภายในประเทศ และเงินลงทุนจากต่างประเทศที่ได้ส่งผลกับตัวแปรนั้นๆ ซึ่งรายละเอียดข้างต้น สามารถอธิบายได้ดังนี้

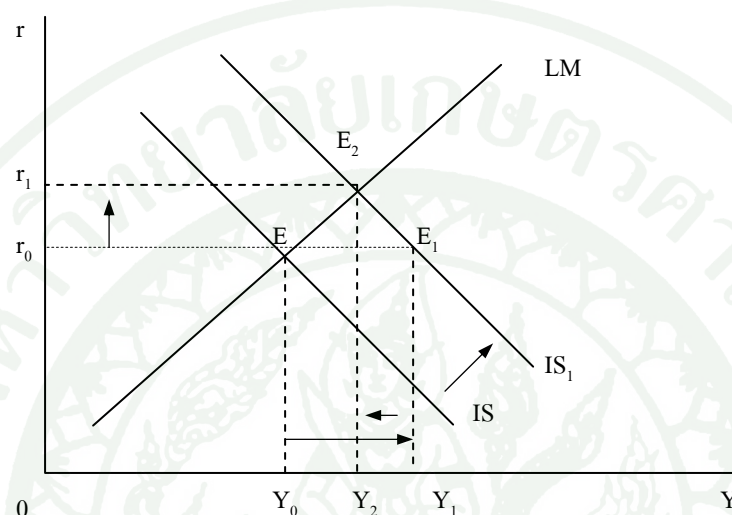
1. แนวคิดผลกระทบของเงินลงทุนภายในประเทศและเงินลงทุนจากต่างประเทศ

เมื่อมีเงินลงทุนภายในประเทศ และเงินลงทุนจากต่างประเทศจะส่งผลผ่านทางด้านอุปสงค์รวมซึ่งประกอบด้วยรายจ่ายในการบริโภค รายจ่ายลงทุน และรายจ่ายของรัฐบาล โดยเมื่อมีการลงทุนเกิดขึ้น ก็จะส่งผลกับรายได้ประชาชาติ อัตราดอกเบี้ย การจ้างงาน และอัตราเงินเฟ้อ ซึ่งมีรายละเอียดการศึกษาดังนี้

1. การวิเคราะห์ผลกระทบต่อรายได้ประชาชาติและอัตราดอกเบี้ยโดยใช้แบบจำลอง IS-LM

ในเรื่องนี้จะทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับรายได้ประชาชาติดุลยภาพกับอัตราดอกเบี้ยในตลาดผลผลิต โดยในที่นี้ เมื่อเงินลงทุนภายในประเทศ และเงินลงทุนจากต่างประเทศ จะกระทบในตลาดผลผลิต คือ เส้น IS Curve ส่วนเส้น LM เป็นเส้นที่อธิบายผลในตลาดเงิน ซึ่งจะไม่เกี่ยวข้องกับเงินลงทุน

การเปลี่ยนแปลงดุลยภาพร่วมกันของตลาดผลผลิต และตลาดเงิน ถ้าเกิดมีเงินลงทุนภายในประเทศ และเงินลงทุนจากต่างประเทศเพิ่มขึ้น จะมีผลทำให้เส้น IS เกิดการเปลี่ยนแปลง ซึ่งสามารถแสดงได้ดังภาพ

ภาพที่ 2.1 ผลของการเปลี่ยนแปลงเส้น IS ที่มีต่อระดับรายได้ประชาชาติและอัตราดอกเบี้ย
ดุลยภาพ

ที่มา: รัตนา สายคณิต (2542: 101)

จากภาพ ที่ 2.1 สมมติให้เดิมเส้น IS ตัดกับเส้น LM ที่จุด E ตลาดผลผลิตและตลาดเงิน อยู่ในภาวะสมดุลทั้งคู่ ณ ระดับรายได้ประชาชาติดุลยภาพ OY_0 และอัตราดอกเบี้ยดุลยภาพ Or_0 ต่อมา ให้เส้น IS เลื่อนไปทางขวามือเป็นเส้น IS_1 ซึ่งสาเหตุที่ทำให้เส้น IS เปลี่ยนเป็นเส้น IS_1 ได้นั้น อาจเกิดจากรัฐใช้จ่ายเงินเพิ่มขึ้นหรือรายรับจากภาษีลดลง หรือเอกชนใช้จ่ายลงทุนเพิ่มขึ้น หรือเอกชน ตั้งใจออมทรัพย์ลดลง(บริโภคเพิ่มขึ้น)ก็ได้ เมื่อมีการเลื่อนของเส้น IS และถ้าอัตราดอกเบี้ยยังคง เท่ากับ Or_0 จุด E จะเลื่อนไปเป็นจุด E_1 และรายได้ประชาชาติสูงขึ้นเป็น OY_1 แต่จุด E_1 อยู่บนเส้น IS_1 แต่ไม่อยู่บนเส้น LM แสดงว่าตลาดเงินไม่สมดุล อุปสงค์ต่อเงินมากกว่าอุปทานของเงิน ประชาชน แข่งขันกันขายหลักทรัพย์ ทำให้ราคาหลักทรัพย์ลดลง อัตราดอกเบี้ยจึงสูงขึ้น และเมื่ออัตราดอกเบี้ย สูงขึ้น จะเป็นอุปสรรคขัดขวางการลงทุนทำให้การลงทุนของเอกชนลดลง คือเกิดผลที่เรียกว่า การ ลดโอกาสการลงทุน (crowding out effect) ทำให้รายได้ประชาชาติลดลงจาก OY_1 ส่งผลให้การออม ลดลงด้วย ตลาดผลผลิตจึงอยู่ในภาวะสมดุลที่ระดับรายได้ประชาชาติต่ำลง

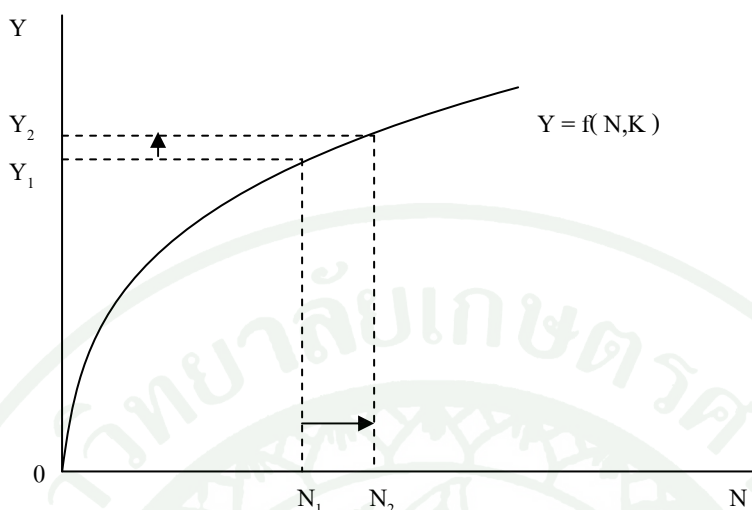
การสูงขึ้นของอัตราดอกเบี้ยและการลดลงของระดับรายได้ประชาชาติ จึงทำให้จุด E_1 เคลื่อนสูงขึ้นไปทางซ้ายไปยังจุด E_2 จึงทำให้ได้ผลสรุปว่า หากเส้น IS เคลื่อนไปเป็นเส้น IS_1 จะมีผลทำให้ระดับดุลยภาพของผลผลิตและตลาดเงินเปลี่ยนไปทางขวามือในทิศทางสูงขึ้น คือระดับรายได้ประชาชาติดุลยภาพสูงขึ้นจาก OY_0 เป็น OY_2 และอัตราดอกเบี้ยดุลยภาพสูงขึ้นจาก Or_0 เป็น Or_2 (รัตน สาคณิต, 2542: 101-102)

แรงผลักดันที่ทำให้ระดับรายได้สูงขึ้น คือการเพิ่มขึ้นของอุปสงค์มวลรวมทั้งทางตรงและทางอ้อม คือเมื่อ อุปสงค์ของรัฐบาลเพิ่มขึ้นและผลของการเพิ่มขึ้นของการใช้จ่ายเพื่อการบริโภค โดยรายได้ที่เพิ่มขึ้น ส่วนแรงผลักดันให้อัตราดอกเบี้ยสูงขึ้นนั้นยังต้องการคำอธิบาย ขอให้สังเกตว่าเส้น LM ไม่เลื่อนตำแหน่ง ณ ระดับรายได้ที่กำหนดให้ ดุลยภาพในตลาดเงินและดุลยภาพในตลาดพันธบัตรไม่ถูกกระทบโดยการเปลี่ยนแปลงการลงทุน การเพิ่มขึ้นของรายได้จากการลงทุนทำให้เกิดการปรับตัวของอัตราดอกเบี้ย ขณะที่รายได้เพิ่มขึ้น อุปสงค์ในการถือเงินเพื่อใช้จ่ายใช้สอยประจำวันก็เพิ่มขึ้นด้วย แต่ในเมื่อปริมาณเงินไม่เปลี่ยนแปลง ดังนั้นความพยายามที่จะเพิ่มการถือเงินเพื่อใช้จ่ายใช้สอยประจำวันจึงต้องการลดลงในอุปสงค์ของการถือพันธบัตรทำให้อัตราดอกเบี้ยเพิ่มสูงขึ้น

ในภาคมวลรวมประชาชนมาสามารถเพิ่มการถือเงินได้ เนื่องจากปริมาณเงินคงที่ อย่างไรก็ตาม ความพยายามที่จะถือเงินเพิ่มขึ้นจะผลักดันให้อัตราดอกเบี้ยสูงขึ้น อุปสงค์ในการถือเงินเพื่อเก็งกำไรลดลง และทำให้ประชาชนแต่ละคนพากันลดเงินที่ถือไว้เพื่อการใช้จ่ายใช้สอยประจำวันลงทุกระดับรายได้ ณ ระดับดุลยภาพใหม่ อัตราดอกเบี้ยต้องเพิ่มขึ้นเพียงพอที่อุปสงค์สุทธิของเงินไม่เปลี่ยนแปลงแม้ว่ารายได้จะสูงขึ้นก็ตาม

2. ผลกระทบต่อการจ้างงาน

จากการวิเคราะห์ของแบบจำลอง IS-LM เมื่อมีเงินลงทุนภายในประเทศและเงินลงทุนจากต่างประเทศเพิ่มขึ้น จะทำให้อัตราดอกเบี้ย และรายได้ประชาชาติเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งเมื่อรายได้เพิ่มขึ้นจะส่งผลกับระดับการจ้างงาน ดังภาพ

ภาพที่ 2.2 การเพิ่มขึ้นของการจ้างงาน

ที่มา: Froyen (2005: 207)

จากภาพที่ 2.2 เมื่อมีเงินลงทุนภายในประเทศและเงินลงทุนจากต่างประเทศเพิ่มขึ้น จะส่งผลทำให้รายได้ประชาชาติเพิ่มขึ้นจากการจ้างงานเพิ่มขึ้นจาก Y_1 เป็น Y_2 และในกราฟของ ฟังก์ชันการผลิต $Y = f(N, K)$ โดยที่ K เป็นค่าคงที่ ซึ่งเมื่อรายได้ประชาชาติเพิ่มขึ้นส่งผลให้มีความต้องการแรงงานเพิ่มขึ้น จาก N_1 เป็น N_2 ดังนั้นเมื่อมีเงินลงทุนภายในประเทศและเงินทุนจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นจึงทำให้มีการจ้างงานเพิ่มขึ้น

3. ผลกระทบต่ออัตราเงินเฟ้อ

เงินเฟ้อ หมายถึง ภาวะที่ระดับราคาสินค้าทั่วไปเพิ่มขึ้น (rising price level) อย่างต่อเนื่อง การที่ระดับราคาสินค้าทั่วไปเพิ่มสูงขึ้นเพียงอย่างเดียวไม่ถือว่าเป็นภาวะเงินเฟ้อ ฉะนั้นการเพิ่มสูงขึ้นของระดับราคาสินค้านั้น ไม่ได้หมายความว่าสินค้าทุกอย่างจะต้องมีราคาเพิ่มสูงขึ้น สินค้าบางอย่างอาจมีราคาลดต่ำลง ในขณะที่สินค้าบางอย่างอาจมีราคาเพิ่มสูงขึ้น แต่หากเฉลี่ยโดยการถ่วงน้ำหนักแล้วราคาสินค้าจะสูงขึ้น หรืออาจจะกล่าวได้ถึง ภาวะเงินเฟ้อ หากพิจารณาในรูปแบบค่าของเงินแล้ว ภาวะเงินเฟ้อจะส่งผลให้ค่าของเงินหรืออำนาจซื้อของเงินลดลงนั่นเอง

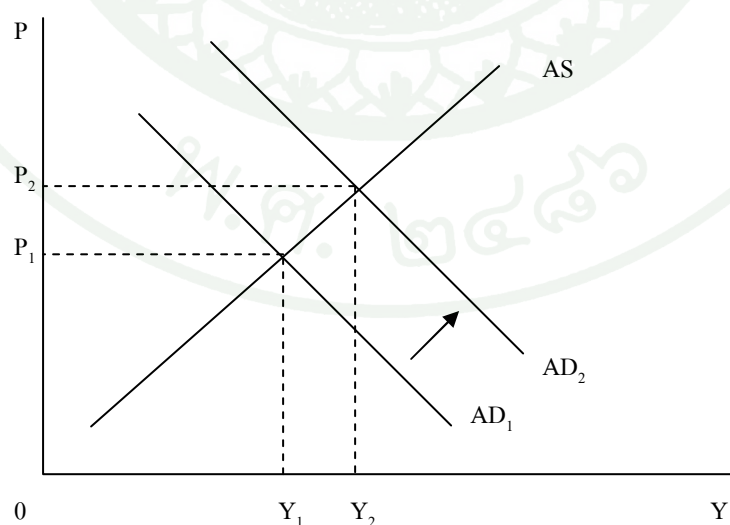
นอกจากนี้ ภาวะเงินเฟ้อในอีกความหมายหนึ่งซึ่งแตกต่างจากความหมายข้างต้น คือ ภาวะเงินเฟ้อที่ราคาสินค้าถูกตรึงราคาไว้ เช่น การใช้มาตรการควบคุมราคา โดยภาวะเงินเฟ้อชนิดนี้

ไม่ปรากฏให้เห็นในรูปของการเพิ่มขึ้นของระดับราคาสินค้าอย่างชัดเจน แต่หากมีการยกเลิกมาตรการการควบคุมราคาแล้วราคาสินค้าจะถูกกดดันให้เพิ่มสูงขึ้นในทันที โดยภาวะเงินเฟ้อชนิดนี้เรียกว่า ภาวะเงินเฟ้อที่ถูกกดดัน (suppressed inflation) ซึ่งมักปรากฏในภาวะสงคราม หรือภาวะที่สินค้าขาดแคลนมากๆ

สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงของระดับราคา

- (1) การที่ธนาคารกลางเพิ่มปริมาณเงินเข้าไปในระบบเศรษฐกิจ คือ มีการใช้จ่ายในระบบเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นส่งผลกับระดับราคา
- (2) อุปสงค์รวมจะเพิ่มขึ้น ถ้ามีการใช้จ่ายของภาครัฐ , การใช้จ่ายทางด้านการบริโภค และ การใช้จ่ายทางด้านการลงทุน ซึ่งจะส่งผลกับระดับราคา
- (3) ถ้าเกิดมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านต้นทุน อาจเกิดจากวัตถุดิบหรือค่าจ้างแรงงานเพิ่มสูงขึ้น ก็จะส่งผลกับระดับราคา

สำหรับความสัมพันธ์ของเงินลงทุนภายในประเทศและเงินลงทุนจากต่างประเทศกับอัตราเงินเฟ้อ นั้น จะมีความสัมพันธ์คือ เมื่อมีการลงทุนเกิดขึ้น ทำให้เกิดผลผลิตและรายได้ประชาชาติเพิ่มขึ้น มีการจ้างงานเพิ่มสูงขึ้น ส่งผลให้การว่างงานลดลง มีอุปสงค์รวมเพิ่มขึ้น ทำให้มีเงินเฟ้อเกิดขึ้น ซึ่งสามารถแสดงได้ในรูปแบบ ดังนี้

ภาพที่ 2.3 การเพิ่มขึ้นของอัตราเงินเฟ้อและรายได้ประชาชาติ

ที่มา: Froyen (2005: 202)

จากภาพที่ 2.3 เมื่อมีเงินลงทุนภายในประเทศและเงินทุนจากต่างประเทศเพิ่มขึ้น ทำให้มีอุปสงค์รวม (AD) เพิ่มขึ้น เส้นอุปสงค์รวมย้ายเส้นจาก AD_1 เป็น AD_2 เมื่อมีอุปสงค์รวมเพิ่มขึ้น ส่งผลต่อผลผลิตและรายได้ประชาชาติ ทำให้ระดับราคา(P) เพิ่มสูงขึ้น จาก P_1 เป็น P_2 ส่งผลกระทบต่ออัตราเงินเฟ้อ ดังนั้นเมื่อมีปริมาณเงินลงทุนภายในประเทศและเงินทุนจากต่างประเทศเพิ่มขึ้น จะทำให้อัตราเงินเฟ้อเพิ่มสูงขึ้น (Froyen, 2005: 198-203)

เมื่อเกิดสภาพการณ์ที่เรียกว่าเงินเฟ้อขึ้นในระบบเศรษฐกิจ ข้อมก่อกำให้เกิดผลทางด้านต่างๆ ดังนี้

(1) อัตราดอกเบี้ยที่เป็นตัวเงินสูงขึ้น เมื่อเกิดเงินเฟ้อ อัตราดอกเบี้ยที่เป็นตัวเงินจะสูงขึ้น เพราะผู้ออมต้องปกป้องตนเองมิให้ได้รับความเสียหายจากการสูญเสียอำนาจซื้อของเงิน จึงต้องเรียกร้องดอกเบี้ยในอัตราที่สูงขึ้นเป็นการชดเชย หรือผู้ออมอาจจะหันไปออมทรัพย์สินในรูปแบบอื่น เช่น โดยการนำเงินไปซื้อที่ดิน เครื่องประดับที่มีค่าหรือทองคำ ทำให้การออมในรูปแบบตัวเงินลดลง และยังทำให้อัตราดอกเบี้ยที่เป็นตัวเงินสูงขึ้นอีก

(2) เงินสกุลของประเทศมีค่าอ่อนตัวเมื่อเทียบกับเงินตราต่างประเทศ ประเทศที่เกิดเงินเฟ้อในอัตราที่สูงกว่าอัตราเงินเฟ้อของต่างประเทศ ค่าเงินสกุลของประเทศจะอ่อนตัวลง ตัวอย่างเช่น ประเทศไทยเกิดเงินเฟ้อในอัตราร้อยละ 15 ต่อปี ในขณะที่สหรัฐอเมริกาเกิดเงินเฟ้อในอัตราร้อยละ 4 ต่อปีเท่านั้น เงินบาทจะมีอำนาจซื้อลดลงร้อยละ 15 แต่เงินดอลลาร์สหรัฐอเมริกามีอำนาจซื้อลดลงเพียงร้อยละ 4 ดังนั้น ไม่ว่าเดิมอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทกับเงินดอลลาร์สหรัฐอเมริกจะเป็นเท่าใดก็ตาม อัตราแลกเปลี่ยนจะเปลี่ยนแปลงไป (ถ้าเป็นระบบอัตราแลกเปลี่ยนแบบลอยตัวหรือเสรี) โดยต้องใช้เงินบาทเป็นจำนวนมากขึ้นเพื่อแลกเปลี่ยนกับเงิน 1 ดอลลาร์สหรัฐอเมริกา (รัตนาศายคณิต, 2543: 337-341)

2. แนวคิดผลกระทบของเงินลงทุนจากต่างประเทศ

เมื่อมีเงินลงทุนจากต่างประเทศ จะส่งผลต่อรายได้ประชาชาติ ทำให้มีรายได้ประชาชาติเพิ่มขึ้น ทำให้อัตราดอกเบี้ยเพิ่มสูงขึ้น และเมื่ออุปสงค์รวมเพิ่มขึ้นจะส่งผลให้อัตราเงินเฟ้อเพิ่มสูงขึ้น นอกจากนี้ที่ได้กล่าวมาข้างต้นแล้วคือ เมื่อมีเงินทุนจากต่างประเทศเข้ามาในประเทศมากขึ้น ก็ส่งผลกับอัตราแลกเปลี่ยน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ผลกระทบต่ออัตราแลกเปลี่ยน

อัตราแลกเปลี่ยน คือ จำนวนเงินตราสกุลหนึ่งที่จะต้องถูกจ่ายหรือเสียไปเพื่อแลกกับหนึ่งหน่วยเงินตราอีกสกุลหนึ่ง หรือก็คือเงินตราต่างประเทศนั่นเอง หรือคือราคาของเงินตราต่างประเทศที่คิดอยู่ในหน่วยของเงินตราอีกประเทศหนึ่ง เช่น อัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินดอลลาร์และเงินบาทคือ $\$1 = \text{฿}25$ หมายความว่า ราคาของเงิน 1 ดอลลาร์ ที่คิดอยู่ในหน่วยของเงินบาทจะเท่ากับ 25 บาท หรือเช่น $\$2.40 = \text{£}1$ หมายความว่า ราคาของเงิน 1 ปอนด์ที่คิดอยู่ในหน่วยของเงินดอลลาร์จะเท่ากับ 2.40 ดอลลาร์

การเปลี่ยนแปลงอัตราแลกเปลี่ยน ถ้าตัวกำหนดโดยอ้อมต่างๆที่เกี่ยวข้องกับดีมานด์และซัพพลายมีการเปลี่ยนแปลงไป ก็จะทำให้เส้นดีมานด์หรือซัพพลายเส้นใดเส้นหนึ่งหรือทั้ง 2 เส้นเคลื่อนย้ายไป ก่อให้เกิดดุลยภาพของตลาด ณ ตำแหน่งใหม่ ซึ่งทำให้เกิดราคาดุลยภาพ และปริมาณดุลยภาพใหม่ การเปลี่ยนแปลงตัวกำหนดโดยอ้อมนี้มีความสำคัญมากในการศึกษาทฤษฎีเศรษฐกิจ และการประยุกต์ใช้เพื่อวิเคราะห์ปัญหาเศรษฐกิจ ฉะนั้นความเข้าใจในความหมายเกี่ยวกับเรื่องนี้ จึงเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการช่วยให้สามารถนำความรู้ด้านทฤษฎีไปใช้วิเคราะห์ปัญหาเศรษฐกิจต่างๆ

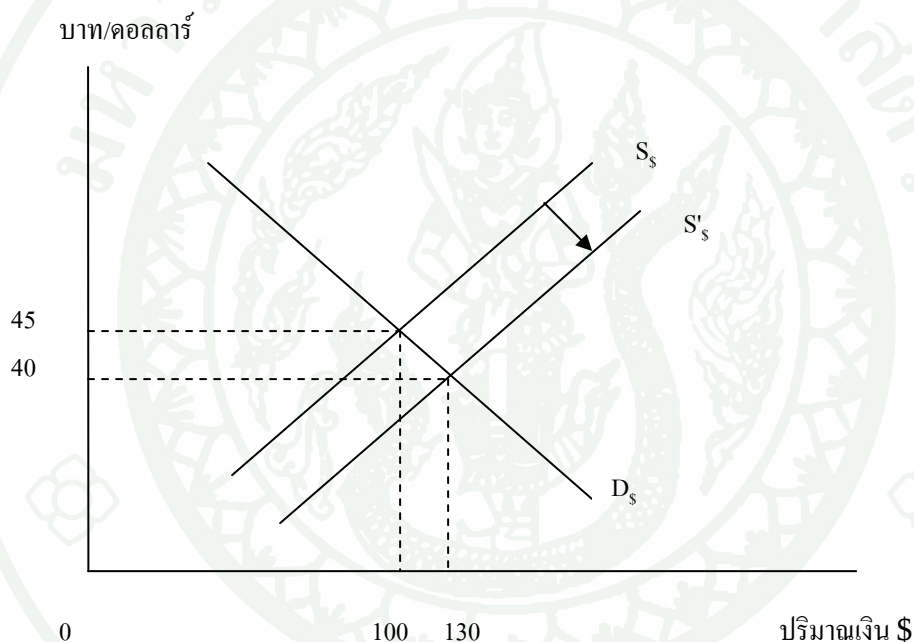
ตัวอย่างการเปลี่ยนแปลงตัวกำหนดโดยอ้อมต่างๆ ซึ่งมีผลทำให้เส้นดีมานด์และซัพพลายเปลี่ยนแปลง อันเป็นผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในอัตราแลกเปลี่ยน คือ

- (1) การเปลี่ยนแปลงในรสนิยมของผู้บริโภคในแต่ละประเทศ
- (2) การเปลี่ยนแปลงในรายได้โดยเปรียบเทียบ
- (3) การเปลี่ยนแปลงในราคาเปรียบเทียบ
- (4) การเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ
- (5) การเก็งกำไรจากการซื้อขายเงินตราต่างประเทศ

เมื่อเงินลงทุนจากต่างประเทศเกิดขึ้น คือ เมื่อมีการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ ถ้าอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงโดยเปรียบเทียบ (อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงคืออัตราดอกเบี้ยที่เป็นตัวเงิน (money interest rate) ลบด้วยอัตราเงินเฟ้อ) ของประเทศเราสูงกว่าต่างประเทศ หรือประเทศเรามี

สิ่งจูงใจ (incentive) ให้ชาวต่างประเทศมาลงทุนในประเทศไทยมากขึ้น จะเกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุนเข้าประเทศ (capital flow) ชาวต่างประเทศจะสนใจที่จะมาลงทุนทางการเงินในประเทศไทยเพิ่มขึ้น ซึ่งจะเพิ่มจีดีพีสำหรับสินทรัพย์ทางการเงินของไทย ชาวต่างประเทศก็จะเสนอขายเงินตราต่างประเทศเพื่อแลกกับเงินบาทเพิ่มขึ้น ซึ่งก็หมายถึง การเพิ่มขึ้นในซัพพลายของเงินตราต่างประเทศ อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศจะลดลง (depreciate) และเงินบาทมีค่าเพิ่มขึ้น (appreciate) ซึ่งสามารถแสดงได้ดังภาพ (กฤษฎา ตติรังสรรค์สุข, 2543: 402-403)

การเปลี่ยนแปลงของเส้น S_s จะส่งผลให้อัตราแลกเปลี่ยนเปลี่ยนแปลงไป ดังแสดงไว้ดังภาพที่ 2.4

ภาพที่ 2.4 อุปทานของเงินตราต่างประเทศสูงขึ้น

ที่มา: รัตนา สายคณิต (2543: 402)

จากภาพที่ 2.4 แสดงให้เห็นว่า เดิมอัตราแลกเปลี่ยนดุลยภาพ คือ 1 ดอลลาร์ เท่ากับ 45 บาท ต่อมาให้อุปทานของเงินดอลลาร์เพิ่มขึ้น เส้น S_s เลื่อนไปเป็นเส้น S'_s อัตราแลกเปลี่ยนดุลยภาพจะเปลี่ยนไปเป็น 1 ดอลลาร์เท่ากับ 40 บาท เงินบาทมีค่าแข็งตัวขึ้น ดังนั้น เมื่อมีปริมาณเงินลงทุนจากต่างประเทศเพิ่มขึ้น จะทำให้อัตราแลกเปลี่ยนลดลง (รัตนา สายคณิต, 2543: 402-403)

ในขณะที่เมื่ออัตราแลกเปลี่ยนเกิดการเปลี่ยนแปลง จะมีผลกระทบต่อรายได้ประชาชาติ โดยอ้อม ในลักษณะที่ผ่านฟังก์ชันการตั้งสินค้าเข้า และการส่งสินค้าออก ซึ่งในสมการเอกลักษณ์

ของรายได้ประชาชาตินั้น การส่งสินค้าออกจะเป็นฟังก์ชันของราคาสินค้าในประเทศ และอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ซึ่งสามารถวัดได้ในฐานะที่เป็นจำนวนหน่วยของเงินตราต่างประเทศต่อเงินตราภายในประเทศหนึ่งหน่วย และหากการเพิ่มขึ้นไม่ว่าจะเป็นราคาสินค้าภายในประเทศ หรืออัตราแลกเปลี่ยน จะทำให้ราคาต่างประเทศของสินค้าไทยสูงขึ้น และจะเป็นการลดปริมาณสินค้าออกลง ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อรายได้ประชาชาติด้วย ในส่วนของการนำสินค้าเข้านั้น จะขึ้นอยู่กับรายได้ประชาชาติ อัตราแลกเปลี่ยน และราคาสินค้าภายในประเทศที่แข่งขันกับสินค้านำเข้าการสูงขึ้นของอัตราแลกเปลี่ยน จะเป็นการลดราคาสินค้าออกของต่างประเทศลงตรงระดับราคาต่างประเทศที่กำหนดให้ ผลคือการสูงขึ้นของการนำเข้าสินค้า ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อรายได้ประชาชาติด้วย ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าหากอัตราแลกเปลี่ยนมีการเปลี่ยนแปลง จะมีผลต่อระดับรายได้ประชาชาติด้วย (ประเจิด สินทรัพย์, 2526: 386)

เมื่อได้ศึกษาแนวคิดของผลกระทบเงินลงทุนภายในประเทศและเงินลงทุนจากต่างประเทศ จะมีผลกับตัวแปรทางเศรษฐกิจแตกต่างกัน ผลกระทบของเงินลงทุนภายในประเทศและเงินลงทุนจากต่างประเทศ เมื่อมีการลงทุนเพิ่มขึ้น จะทำให้รายได้ประชาชาติเพิ่มขึ้น และอัตราดอกเบี้ยสูงขึ้น ทำให้มีอุปสงค์รวมเพิ่มขึ้น ส่งผลกับอัตราเงินเฟ้อ นอกจากนี้ เงินลงทุนจากต่างประเทศ เมื่อมีปริมาณเงินลงทุนจากต่างประเทศมากขึ้นจะส่งผลให้อัตราแลกเปลี่ยนลดลง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาผลกระทบเงินลงทุนภายในประเทศ และเงินลงทุนจากต่างประเทศที่มีต่อเศรษฐกิจ รวมถึงการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับเงินลงทุนภายในประเทศหรือเงินลงทุนจากต่างประเทศ ส่วนใหญ่จะเป็นการศึกษาที่เกี่ยวกับผลกระทบของเงินลงทุนจากต่างประเทศที่มีต่อการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจ เช่น Borensztein, Gregorio and Lee(1998), Chen and Ku (2000), Liu *et al.* (2001), Barry ,Gorg and Strobl (2001), Sgard (2001), Li and Liu (2004), Whalley and Xin (2006) ซึ่งจะเป็นการศึกษาผลกระทบของเงินลงทุนจากต่างประเทศที่มีต่อการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจ หรือที่มีต่ออำนาจการผลิตและผลผลิตทางด้านแรงงาน นอกจากนี้ยังมีการศึกษาอีกจำนวนหนึ่งที่เป็นการศึกษาที่เกี่ยวกับเงินลงทุนจากต่างประเทศและเงินลงทุนภายในประเทศ เช่น Cumbi (1999) จะเป็นการอธิบายขอบเขตของเงินลงทุนจากต่างประเทศ และเงินลงทุนภายในประเทศ Hubert and Pain (2000) จะเป็นการศึกษาผลกระทบของเงินลงทุนภายในประเทศ เฉพาะในส่วนของการธุรกิจต่างประเทศ Love and Zicchino (2002) เป็นการศึกษาการพัฒนาทางด้าน

การเงิน และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของการลงทุน และ ยังมีงานวิจัยที่ทำการศึกษในเรื่องนี้ที่เป็นกรณีของประเทศไทยอีกด้วย ซึ่งสำหรับรายละเอียดการศึกษาข้างต้น มีดังต่อไปนี้

ในงานศึกษากลุ่มแรกจะเป็นการทำการศึกษาที่เกี่ยวกับผลกระทบของเงินลงทุนจากต่างประเทศที่มีต่อการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจ ดังเช่นในงานของ Li and Liu (2004) จะเป็นการศึกษาการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศที่มีผลต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ โดยจะทำการศึกษาข้อมูลทั้งหมด 84 ประเทศ โดยเทคนิคจะใช้ single equation และ simultaneous equation ประยุกต์เข้ากับตัวอย่างของความสัมพันธ์นี้ โดยแบบจำลองที่ใช้ในการวิเคราะห์จะประกอบด้วย แบบจำลองที่เป็นการอธิบายการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และแบบจำลองที่อธิบายเงินลงทุนจากต่างประเทศ ซึ่งสามารถเขียนได้ ดังนี้

$$g_{i,t} = \beta_0 + \beta_1 \ln Y_{i,65} + \beta_2 POP_{i,t} + \beta_3 SCH_{i,65} + \beta_4 INV_{i,t} + \beta_5 FDI_{i,t} + \beta X_{i,t} + \varepsilon$$

โดยที่ $g_{i,t}$ คือ รายได้ประชาชาติที่แท้จริงในประเทศ I, $\ln Y_{i,65}$ คือ รายได้ประชาชาติที่แท้จริงต่อหัวในปี 1965, $POP_{i,t}$ คือ อัตราการขยายตัวของประชากร, $SCH_{i,65}$ คือ ระดับของ Secondary school attainment ในปี 1965, $INV_{i,t}$ คือ อัตราส่วนของการลงทุนภายในประเทศต่อรายได้ประชาชาติ, $FDI_{i,t}$ คือ อัตราส่วนของการไหลเข้าของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศต่อรายได้ประชาชาติ และ ε คือ ค่าความคลาดเคลื่อน

$$FDI_{i,t} = \alpha_0 - \alpha_1 g_{i,t} - \alpha_2 \ln Y_{i,t} - \alpha_3 SCH_{i,65} - \alpha_4 Trade_{i,t} - AX_{i,t} + \varepsilon$$

โดยที่ $Trade_{i,t}$ คือ อัตราส่วนของการค้าต่อรายได้ประชาชาติ, $\ln Y_{i,t}$ คือ log ของรายได้ประชาชาติในปัจจุบัน, A สัมประสิทธิ์ของตัวแปรในกลุ่มของ X และ X กลุ่มของตัวแปรที่ประกอบด้วยอัตราเงินเฟ้อ, อัตราดอกเบี้ย และอัตราแลกเปลี่ยน

จากสมการ Li and Liu (2004) จะใช้วิธีการศึกษา Regression ซึ่งผลที่ได้จากการศึกษา คือ เงินลงทุนจากต่างประเทศจะไม่ได้ส่งผลโดยตรงกับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ แต่จะส่งผลทางอ้อมต่อกัน

เช่นเดียวกับการศึกษาของ Li and Liu (2004) ในการศึกษาของ Borensztein, Gregorio and Lee (1998), Chen and Ku (2000), Whalley and Xin (2006) จะมีวัตถุประสงค์ของการศึกษาและพื้นฐานแบบจำลองที่ใช้ในการศึกษาเช่นเดียวกับงานของ Li and Liu (2004) โดยที่ในงานของ Borensztein, Gregorio and Lee (1998) จะอธิบายถึงผลกระทบของเงินลงทุนจากต่างประเทศกับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ โดยใช้ข้อมูลการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศจากประเทศอุตสาหกรรมในประเทศกำลังพัฒนา 69 ประเทศ ในช่วงปี 1970 - 1989 ผลการศึกษาพบว่าเงินลงทุนจากต่างประเทศจะมีความสำคัญในเรื่องการส่งผ่านเทคโนโลยี ได้มากกว่าเงินลงทุนภายในประเทศ โดยที่เงินลงทุนจากต่างประเทศจะส่งผลกับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ เมื่อประสิทธิภาพของเทคโนโลยีมีอย่างพอเพียง

Chen and Ku (2000) จะเป็นการอธิบายถึงผลกระทบของเงินลงทุนจากต่างประเทศกับการเจริญเติบโตของธุรกิจในประเทศได้หวั่น โดยจะใช้ข้อมูลการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมในปี 1986-1991 และใช้วิธีการศึกษา OLS method จะพบว่า เงินลงทุนจากต่างประเทศในงานวิจัยนี้ ผลที่ออกมาก็คือ เงินลงทุนจากต่างประเทศจะมีประโยชน์ต่อความอยู่รอดของธุรกิจ และเงินลงทุนจากต่างประเทศถ้ามีการลงทุนเพิ่มขึ้นจะทำให้ได้ผลประโยชน์เพิ่มขึ้น และก็มีส่วนสนับสนุนการเจริญเติบโตทางด้านการขายของธุรกิจ

Whalley and Xin (2006) เป็นการศึกษาถึงเงินลงทุนจากต่างประเทศของประเทศจีนกับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ โดยจะเน้นการทดสอบวิธีทางสถิติ ซึ่งจะใช้ข้อมูลของอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตและเงินลงทุนจากต่างประเทศ, ทุนและแรงงานจากการลงทุนของบริษัทจากต่างประเทศ และส่วนที่ไม่ใช่การลงทุนจากบริษัทต่างประเทศ ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1995-2004 ซึ่งเมื่อศึกษาแล้วพบว่า เมื่อไม่มีเงินลงทุนจากต่างประเทศ การเจริญเติบโตของ GDP จะต่ำกว่า 3.4% การส่งออกของจีนและการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจโดยรวมของจีนจะมีความไม่แน่นอน ถ้าเงินลงทุนจากต่างประเทศของประเทศจีนไม่มีการเพิ่มขึ้นในอนาคต

ในงานวิจัยของ Liu *et al.* (2001), Barry, Gorg and Strobl (2001), Sgard (2001) จะทำการศึกษาในเรื่องของผลกระทบของเงินลงทุนจากต่างประเทศ ที่มีผลต่อการเจริญเติบโตทางด้านผลผลิตและทางด้านแรงงาน ซึ่งมีพื้นฐานของวัตถุประสงค์เหมือนกับงานของ Li and Liu (2004) แต่จะมีความแตกต่างในเรื่องของแบบจำลอง ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

Liu *et al.* (2001) จะเป็นการศึกษาถึงผลกระทบของเงินลงทุนจากต่างประเทศที่มีผลต่อผลผลิตทางด้านแรงงานในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ของจีน โดยในการศึกษานี้จะใช้แบบจำลองที่ตั้งใจที่เป็นตัวอย่าง ผลกระทบของเงินลงทุนจากต่างประเทศในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ของจีนซึ่งแสดงแบบจำลองดังนี้

$$LP = F (CI , FS , LQ , FP)$$

โดยที่ LP คือ ผลผลิตของแรงงานในหน่วยธุรกิจ, CI คือ เงิน, FS คือ ขนาดของหน่วยธุรกิจ, LQ คือ ปริมาณของแรงงาน และ FP คือ การลงทุนจากต่างประเทศในภาคอุตสาหกรรม

The log-linear functional จากสมการจะได้

$$Lp_{it} = \beta_{0i} + \beta_{1i}ci_{it} + \beta_{2i}fs_{it} + \beta_{3i}lq_{it} + \beta_{4i}fp_{it} + \varepsilon_{it} \quad \text{โดยที่ } i = 1, \dots, N (N=41)$$

โดยจะใช้ข้อมูลทั้งหมด 41 อุตสาหกรรมเป็นตัวแทน ในปี 1996 ถึง 1997 ซึ่งผลที่ได้ออกมาพบว่า เงินลงทุนจากต่างประเทศจะมีผลกระทบเป็นไปทางเดียวกันกับผลผลิตทางด้านแรงงานในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ของประเทศจีน

Barry, Gorg and Strobl (2001) จะเป็นการศึกษาผลกระทบของเงินลงทุนจากต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับค่าจ้างและอำนาจการผลิตของธุรกิจภายในประเทศ Ireland ซึ่งโครงสร้างของสมมติฐานเราจะจำแนกธุรกิจเป็น 3 แบบ (1) ต่างประเทศเป็นเจ้าของ (2) ผู้ส่งออกภายในประเทศ (3) ผู้ที่ไม่ได้ส่งออกภายในประเทศ ซึ่งจะใช้ความแตกต่างที่รวมกันของแรงงานมีฝีมือและแรงงานไร้ฝีมือในฟังก์ชันการผลิต สามารถแสดงแบบจำลองได้ดังนี้

$$Y_m = A_m f_m (S_m , K_m)$$

โดยที่ K คือ ส่วนของทุน, M คือ ธุรกิจต่างประเทศ, S คือ แรงงานที่มีฝีมือ และ A คือ ค่าคงที่ของระดับเทคโนโลยี

สำหรับในงานของ Barry , Gorg and Strobl (2001) นี้ยังจะมีการทำการศึกษา ผลกระทบในส่วนของธุรกิจต่างประเทศที่มีต่ออัตราค่าจ้าง ซึ่งสามารถเขียนสมการได้ดังนี้

$$W_{it} = \beta_0 + \beta_1 W_{it-1} + \beta_2 FDI_{jt} + \beta_3 LP_{it} + \beta_4 SIZE_{it} + \beta_5 GRO_{jt} + \beta_6 SIC_j + \dots + U_i + V_t + \varepsilon_{it}$$

โดยที่ W_{it} คือ ค่าเฉลี่ยค่าจ้างของ $\log$ ในธุรกิจ i เวลา t , FDI_{jt} คือ การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในส่วนของประเทศ j วัดจากเปอร์เซ็นต์ของการจ้างงานในธุรกิจของเจ้าของต่างประเทศ, LP_{it} คือ ผลผลิตทางด้านแรงงานธุรกิจ i , $SIZE_{it}$ คือ ขนาดธุรกิจ i , GRO_{jt} คือ อัตราการเจริญเติบโตของการจ้างงานใน j , SIC_j คือ sectoral dummy, U_i และ V_t คือ ธุรกิจและเวลาที่ส่งผลกระทบกับการตอบสนอง, ε_{it} คือ ค่าความคลาดเคลื่อน

ในงานนี้จะใช้ข้อมูลของระดับค่าจ้างและการส่งออกที่อยู่ในอุตสาหกรรมการผลิตในปี 1990-1998 ซึ่งใช้วิธีการศึกษา Regression ทำให้ผลที่ได้พบว่า ในส่วนของต่างประเทศมีผลกระทบในทิศทางตรงกันข้ามกับค่าจ้าง และ อำนาจการผลิตในธุรกิจที่เป็นการส่งออกภายในประเทศ แต่จะไม่ส่งผลกระทบกับค่าจ้าง และอำนาจการผลิตในผู้ที่ไม่ได้ส่งออกภายในประเทศ

ส่วนในงานของ Sgard (2001) จะเป็นการศึกษาที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศกับการกระจายตัวของเทคโนโลยี เป็นการวัดโดย productivity growth ซึ่งสามารถแสดงแบบจำลองการประมาณการผลิตได้ดังนี้

$$Y_{ijt} = C + \beta_1 X_{ijt} + \beta_2 DFI_{ijt} + \beta_3 Spill_{jt} + \beta_4 DFI_{ijt} * Spill_{jt} + \beta_5 MktSh_{ijt} + \beta_6 B_{ijt} + e_{ijt}$$

โดย Y คือ $\log$ ของผลผลิตที่วัดโดยใช้การขายทั้งหมดรวมถึงการเปลี่ยนแปลงในรายการของสินค้า, X คือ ปัจจัยการผลิต, DFI_{ijt} คือ ธุรกิจที่เป็นส่วนของแต่ละประเทศในแต่ละธุรกิจ i ที่เวลา t ตั้งแต่ 0 ถึง 1, $Spill_{jt}$ คือ แต่ละส่วนความเป็นเจ้าของ ของต่างประเทศ ในแต่ละส่วนของ j ที่เวลา t , $MktSh_{ijt}$ คือ รายได้จากการขาย, B_{ijt} คือ ทิศทางของตัวแปรที่มีผลกระทบคงที่ และ e_{ijt} คือ ค่าความคลาดเคลื่อน

โดยจะใช้ข้อมูลตั้งแต่ปี ค.ศ. 1992-1999 ซึ่งใช้วิธีการศึกษา Regression ทำให้ผลที่ได้พบว่า ในส่วนของต่างประเทศจะมีความเกี่ยวเนื่องกับระดับของผลผลิตในระดับสูง และมี

ความสำคัญมีผลกระทบเป็นไปทางเดียวกันกับการกระจายที่เกี่ยวกับผลรวมของการเจริญเติบโต TEP

นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยอีกกลุ่มหนึ่งที่เป็นการศึกษาเกี่ยวกับ เงินลงทุนจากต่างประเทศและเงินลงทุนภายในประเทศ ซึ่งเป็นงานการศึกษาของ Cumbi (1999) จะเป็นการอธิบายขอบเขตของเงินลงทุนจากต่างประเทศ และเงินลงทุนภายในประเทศ Hubert and Pain (2000) จะเป็นการศึกษาผลกระทบของเงินลงทุนภายในประเทศเฉพาะในส่วนของรัฐกิจต่างประเทศ Love and Zicchino (2002) เป็นการศึกษาการพัฒนาทางการเงิน และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของการลงทุน

สำหรับงานที่เกี่ยวข้องกับเงินลงทุนจากต่างประเทศ และเงินลงทุนภายในประเทศ ที่กล่าวไว้ข้างต้น โดยในงานของ Cumbi (1999) จะเป็นการอธิบายขอบเขตของเงินลงทุนจากต่างประเทศและเงินลงทุนภายในประเทศ ที่ส่งผลกระทบกับประเทศที่ยากจน ซึ่งจะใช้วิธีการศึกษาโดยดูจากข้อมูลที่มีอยู่ เช่น ตัวชี้วัดทางสังคมสำหรับ Mozambique และ Sub-Saharan Africa (SSA) ข้อมูลการลงทุนในปี ค.ศ. 1993 - 1998 และตัวชี้วัดทางเศรษฐกิจของ Mozambique โดยจากข้อมูลที่ได้ศึกษาพบว่า เงินช่วยเหลือในเรื่องการลงทุนสำหรับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ มีความจำเป็นที่ทำให้ความยากจนลดลง ผลที่เกิดขึ้นก็คือ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจมีทิศทางตรงข้ามกับการลงทุนทั้งจากต่างประเทศ และภายในประเทศ

ส่วนในงานของ Hubert and Pain (2000) เป็นการศึกษาผลกระทบของเงินลงทุนภายในโดยในส่วนธุรกิจของต่างประเทศที่เกี่ยวกับ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และอำนาจการผลิตของแรงงาน ซึ่งอยู่ในส่วนของการผลิตของ UK โดยจะทำการวิเคราะห์ผลกระทบของการเจริญเติบโตทางเทคโนโลยี โดยใช้การวัดปัจจัยทางผลผลิตทั้งหมด (TEP) ซึ่งจะใช้ Cobb Douglas Production Function

$$Q = A L^\alpha K^\beta \text{ โดย } \alpha + \beta = 1$$

โดยที่ Q คือ ปริมาณผลผลิต, L คือ แรงงาน, K คือ ทุนโดยมีค่าคงที่ และ A คือ การเปลี่ยนแปลงในเทคโนโลยี

โดยจะทำการวิเคราะห์ใช้ Regression ซึ่งจะใช้ข้อมูลของ 2 อุตสาหกรรมการผลิต ในส่วนของการผลิตจะใช้ข้อมูลของธุรกิจต่างประเทศ และธุรกิจภายในประเทศ ของระดับอุตสาหกรรม เมื่อศึกษาแล้วจะพบว่า ธุรกิจของต่างประเทศ จะมีผลกระทบเป็นไปในทางเดียวกันกับระดับของประสิทธิภาพของเทคโนโลยีในธุรกิจภายในประเทศ

ในงานของ Love and Zicchino (2002) จะเป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพธุรกิจทางการเงินและการลงทุน โดยจะทำการศึกษาการตอบสนองของการลงทุนที่มีต่อทางการเงิน ซึ่งศึกษาตัวแปรของการลงทุนที่มีต่อตัวแปรอื่น (ตัวแปรทางด้านอำนาจการผลิต หรือ ตัวแปรทางการเงิน) แบบจำลองที่ใช้ทำการศึกษามีดังนี้

$$z_{it} = \Gamma_0 + \Gamma_1 z_{it-1} + e_t$$

โดยที่ z คือ ตัวแปรภายนอกที่ประกอบด้วย $[sk, ik, cfk]$ sk คือ สัดส่วนของการขายต่อทุน, ik คือ สัดส่วนของการลงทุนต่อทุน และ cfk คือ กระแสเงินสดที่วัดจากทุน, Γ_0 คือ เมตริกซ์ของค่าคงที่, Γ_1 คือ เมตริกซ์ของค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรภายใน และ e_t คือ ค่าความคลาดเคลื่อน

โดยจะทำการวิเคราะห์โดยใช้ Vector Autoregression (VAR) ซึ่งใช้ข้อมูลครอบคลุม 36 ประเทศ 7,000 ธุรกิจ ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1988 - 1998 เมื่อศึกษาแล้วจะพบว่าผลกระทบที่เกิดขึ้นเป็นไปในทิศทางเดียวกันของกระแสทุนหรือกระแสเงินสด ซึ่งมีระดับนัยสำคัญสูงสำหรับธุรกิจในประเทศ แต่มีระดับนัยสำคัญในระดับต่ำ สำหรับการพัฒนาด้านการเงิน ผลกระทบทางการเงินของการลงทุน จะมีข้อจำกัดทางการเงิน ซึ่งสิ่งสำคัญเกิดจากประเทศส่วนใหญ่มีระบบการพัฒนาด้านการเงินมีน้อย ซึ่งควรให้ความสำคัญทางด้านการพัฒนาทางการเงินในการปรับปรุงทรัพยากรทุนและการเจริญเติบโต

นอกจากนี้ยังมีงานศึกษานิคมของประเทศไทย ที่ศึกษาเกี่ยวกับเงินลงทุนภายในประเทศ และเงินลงทุนจากต่างประเทศที่มีต่อเศรษฐกิจ ดังเช่นในงานของ ชาญชัย อางนานนท์ (2543) และ พัทธกรณ์ อัครสิสุวรรณ (2548) ซึ่งสำหรับรายละเอียดการศึกษาข้างต้น มีดังต่อไปนี้

ชาญชัย อางนันทน์ (2543) ได้ทำการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ การถ่ายทอดเทคโนโลยีของทุนต่างประเทศที่ถือครองสินทรัพย์ภายในประเทศ และการพัฒนาของภาคการเงินที่มีต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทย โดยจะใช้ข้อมูลรายปีตั้งแต่ปี พ.ศ.2515 - 2540 ซึ่งวิธีการที่ใช้ในการศึกษาจะใช้สมการถดถอย (Ordinary Least Squares) ในการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ในแบบจำลองทางเศรษฐมิติที่สร้างขึ้น เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ การถ่ายทอดเทคโนโลยีของทุนต่างประเทศที่ถือครองสินทรัพย์ภายในประเทศ และการพัฒนาของภาคการเงินที่มีต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทย ซึ่งแบบจำลองที่ใช้ในการศึกษาเขียนได้ ดังนี้

$$Q_t = A_t F(K_t, H_t, L_t)$$

โดยที่ Q_t คือ ผลผลิตมวลรวมภายในประเทศ ณ เวลา t , A_t คือ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีการผลิต ณ เวลา t , K_t คือ ทุนกายภาพ ณ เวลา t , H_t คือ ทุนทรัพยากรมนุษย์ ณ เวลา t , L_t คือ แรงงาน ณ เวลา t และ $F(K_t, H_t, L_t)$ คือ ฟังก์ชันที่มีผลได้จากการขยายการผลิตแบบคงที่

ผลการศึกษาที่ได้พบว่า เงินทุนไหลเข้า เงินลงทุนทางตรงของชาวต่างประเทศ เงินลงทุนในหลักทรัพย์ของชาวต่างประเทศ และการพัฒนาของภาคการเงินมีความสัมพันธ์กับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทยในทิศทางบวก นอกจากนี้ยังพบอีกว่าการพัฒนาของภาคการเงินเป็นสาเหตุที่ก่อให้เกิดการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทย

พัชรภรณ์ อัครีสุวรรณ(2548) ได้ทำการศึกษาถึงผลกระทบของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ที่มีต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในประเทศไทย โดยใช้ข้อมูลรายปีในการคำนวณหาความสัมพันธ์ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2520-2547 ซึ่งในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้วิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Squares: OLS) เพื่ออธิบายถึงความสัมพันธ์ของปัจจัยที่คาดว่าจะมีผลกระทบของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศที่มีต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในประเทศไทย ได้แก่ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเบื้องต้น เงินกู้และสินเชื่อของธุรกิจ และอัตราค่าจ้างแรงงาน ซึ่งสามารถแบ่งการอธิบายแบบจำลองได้เป็น 2 กรณี โดยกรณีแรกจะเป็นการศึกษาที่เป็นการลงทุนภาคเอกชนซึ่งสามารถเขียนสมการได้ดังนี้

$$DI = a_0 + a_1GDP_{t-1} + a_2C/W + a_3CRP_{t-1}$$

โดยที่ DI คือ การลงทุนโดยตรงภาคเอกชน, GDP_{t-1} คือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ เบื้องต้น ย้อนหลังไป 1 ระยะเวลา, C/W คือ ต้นทุนของเงินทุนโดยเปรียบเทียบกับอัตราค่าจ้าง, C คือ อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง, W คือ อัตราค่าจ้างแรงงาน และ CRP_{t-1} คือ เงินกู้และสินเชื่อของธุรกิจ ย้อนหลังไป 1 ระยะเวลา

สำหรับกรณีที่สอง จะเป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนโดยตรงจาก ต่างประเทศ กับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ซึ่งสามารถเขียนสมการได้ดังนี้

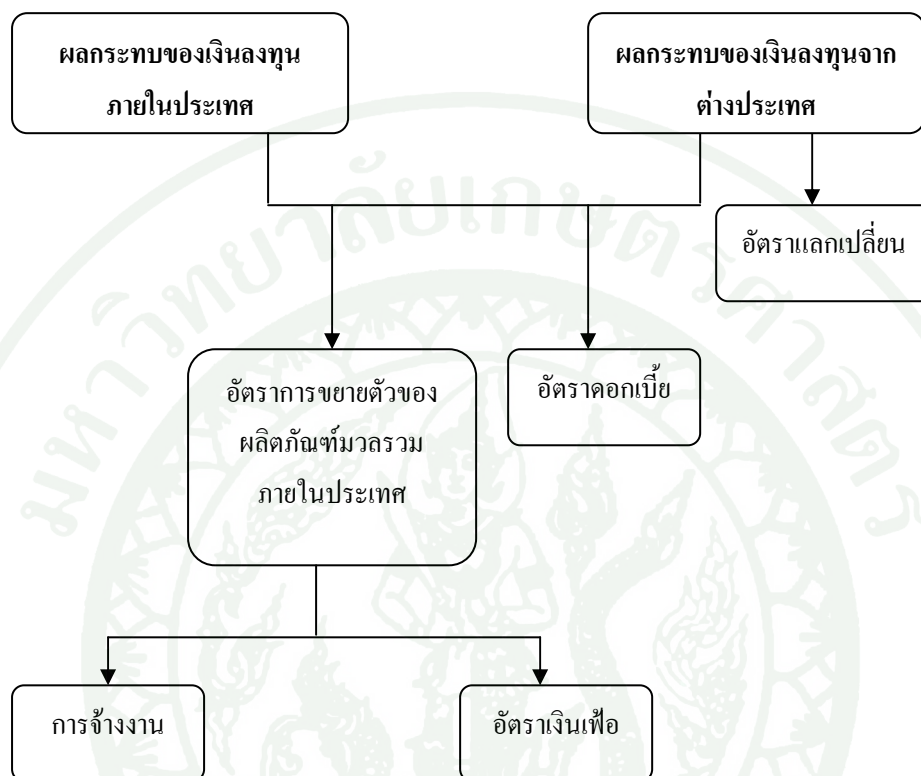
$$\text{LogFDI} = a_0 + a_1 \text{GDP} + a_2 \text{CRP}_{t-1} + a_3 \text{LogWAGE} + a_4 \text{RIR}$$

โดยที่ FDI คือ การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ, GDP คือ ผลิตภัณฑ์รวมภายในประเทศ เบื้องต้น, CRP_{t-1} คือ เงินกู้และสินเชื่อของธุรกิจ ย้อนหลังไป 1 ระยะเวลา, WAGE คือ อัตราค่าจ้าง แรงงาน และ RIR คือ อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง

ผลจากการศึกษาปรากฏว่า การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศกับการเจริญเติบโตทาง เศรษฐกิจในประเทศไทย ผลปรากฏว่า การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศไม่มีความสัมพันธ์กับการ เจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในประเทศไทย เนื่องจากการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศมีส่วน ไม่มากนัก เมื่อเทียบกับผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

จากการศึกษางานวิจัยที่ทำการศึกษาเกี่ยวกับ ผลกระทบของเงินลงทุนจากต่างประเทศ กับ เงินลงทุนภายในประเทศที่มีต่อเศรษฐกิจของประเทศ จะพบว่า ในการศึกษาสามารถที่จะศึกษา ผลกระทบของการลงทุนได้หลายรูปแบบ ทั้งแบบ ศึกษาผลกระทบของเงินลงทุนจากต่างประเทศ กับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ หรือจะเป็นการศึกษาผลกระทบของเงินลงทุนจากต่างประเทศ และเงินลงทุนภายในประเทศอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งจากงานที่ศึกษาจะพบว่า ส่วนใหญ่งานที่ศึกษา จะทำการวิเคราะห์ผลกระทบเงินลงทุนจากต่างประเทศที่มีต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 2.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ที่มา: จากการเรียบเรียง

จากภาพที่ 2.5 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัยสามารถอธิบายได้ว่า เมื่อมีเงินลงทุนภายในประเทศและเงินลงทุนจากต่างประเทศเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้รายได้ประชาชาติและอัตราดอกเบี้ยเพิ่มขึ้น ทำให้มีความต้องการ การจ้างงานมากขึ้น และก็ยังส่งผลถึงระดับราคาสินค้า ทำให้มีอัตราเงินเฟ้อสูงขึ้น และเมื่อมีเงินทุนจากต่างประเทศเพิ่มขึ้น ก็จะส่งผลให้มีปริมาณเงินตราต่างประเทศเข้ามาในประเทศเพิ่มขึ้น ส่งผลต่ออัตราแลกเปลี่ยน

แบบจำลองที่ใช้ในการวิจัย

ในงานการศึกษานี้จะเป็นการศึกษาถึงแบบจำลองของเศรษฐกิจมหภาค ซึ่งวิธีที่เป็นทางเลือกสำหรับการศึกษานี้คือวิธี Vector Autoregressive (VAR) ทั้งนี้แบบจำลอง VAR ถูกนำมาใช้ครั้งแรกในงานศึกษาของ Sims (1980) มีวัตถุประสงค์เพื่อลดปัญหาในการกำหนดลักษณะความสัมพันธ์ที่ชัดเจนระหว่างตัวแปร รวมทั้งหลีกเลี่ยงปัญหาการระบุชนิดของตัวแปรว่าเป็นตัวแปรภายในหรือภายนอก เนื่องจากตัวแปรในแบบจำลอง VAR จะถูกวิเคราะห์ว่าเป็นตัวแปรภายในทั้งหมด ซึ่งเหมาะสมกับการศึกษาในครั้งนี้เพราะในเรื่องนี้จะเป็นการศึกษาผลกระทบของเงินลงทุนภายในประเทศและเงินลงทุนจากต่างประเทศ ดังนั้นจึงใช้วิธีของ VAR เพื่อทดสอบ Impulse Response Function ซึ่งเป็นการวัดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว (shock) ของตัวแปรใดๆ ในแบบจำลองที่มีต่อตัวแปรอื่นๆ

แต่เนื่องจากวิธีการศึกษา VAR ยังไม่มีทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์มาอธิบายความสัมพันธ์ของผลกระทบของตัวแปร ดังนั้นจึงใช้แบบจำลอง Structural Vector Autoregressive (SVAR) ซึ่งเป็นแบบจำลองที่พัฒนามาจากแบบจำลอง Vector Autoregressive (VAR) มาใช้ในการศึกษา โดยใช้ทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์มาอธิบายผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงตัวแปร

เนื่องจากแบบจำลองที่ใช้มาจากแบบจำลองของเศรษฐกิจมหภาค ดังนั้นตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาจะเป็นตัวแปรที่เป็นตัวแทนของภาคต่างๆ ภายในเศรษฐกิจมหภาค โดยเงินลงทุนภายในประเทศ และเงินลงทุนจากต่างประเทศจะเป็นตัวแปรที่ต้องทำการศึกษา, ตัวแปรอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์ประชาชาติและอัตราเงินเฟ้อจะเป็นตัวแปรที่มาจากภาคเศรษฐกิจจริง, การจ้างงานเป็นตัวแทนภาคแรงงาน, อัตราดอกเบี้ยเป็นตัวแทนภาคการเงิน และอัตราแลกเปลี่ยนจะเป็นตัวแทนภาคต่างประเทศ ซึ่งสามารถเขียนได้ดังนี้

$$y_t = [I_f, I_D, g, N, Inf, r, E] \quad (1)$$

เมื่อกำหนดให้ y_t คือ vector ของตัวแปรภายนอก, I_f คือ เงินลงทุนจากต่างประเทศ, I_D คือ เงินลงทุนภายในประเทศ, g คือ อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ, N คือ การจ้างงาน, Inf คือ อัตราเงินเฟ้อ, r คือ อัตราดอกเบี้ย และ E คือ อัตราแลกเปลี่ยน

จากแบบจำลอง VAR เราสามารถพิจารณาระบบสมการที่แสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรภายในทั้งหมด n ตัว โดยเราสามารถพิจารณาในรูปแบบจำลองเชิงโครงสร้าง (Structural Form)

$$By_t = \Gamma_0 + \sum_{i=1}^p \Gamma_i y_{t-i} + \varepsilon_t \quad (2)$$

โดยกำหนดให้ y_t คือ เมตริกซ์ของตัวแปรภายใน ซึ่งมีเวกเตอร์ขนาด $n \times 1$, B คือ เมตริกซ์ของค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรภายใน ซึ่งมีเวกเตอร์ขนาด $n \times n$, Γ_0 คือเมตริกซ์ของค่าคงที่ ซึ่งมีเวกเตอร์ขนาด $n \times 1$, Γ_i คือ เมตริกซ์ของค่าสัมประสิทธิ์ตัวแปรภายใน ซึ่งมีเวกเตอร์ขนาด $n \times n$, p คือ ระดับ lag ที่เหมาะสม และ ε_t คือ เมตริกซ์ของค่าคลาดเคลื่อนที่มีเวกเตอร์ขนาด $n \times 1$ และมีคุณสมบัติ white noise

จากสมการ (2) คูณด้วย B^{-1} โดยตลอดเพื่อให้อยู่ในรูปแบบจำลองเชิงลดรูป (reduced form) โดยมีลักษณะ ดังนี้

$$y_t = A_0 + \sum_{i=1}^p A_i y_{t-i} + e_t \quad (3)$$

โดยที่ A_0, A_i, e_t มีค่าเท่ากับ $B^{-1} \Gamma_0, B^{-1} \Gamma_i, B^{-1} \varepsilon_t$

จากสมการที่ (3) โดยได้ทำการศึกษาผลกระทบของ Shock ในปัจจัยต่างๆ ซึ่งจากสมการนั้นจะอยู่ที่พจน์สุดท้ายของสมการที่ (3) โดยสามารถนำพจน์สุดท้ายมาเขียนใหม่ ได้ดังนี้

$$e_t = B^{-1} \varepsilon_t \quad (4)$$

โดยที่ e_t คือ shock ผลรวมทั้งหมดที่การเปลี่ยนแปลงของปัจจัยต่างๆทั้งหมดได้ส่งผลกระทบต่อ, B^{-1} คือ inverse ของค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรภายใน และ ε_t คือ shock ของตัวแปรภายใน ที่เป็นการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยในแต่ละตัว

จากรูปแบบจำลองเชิงลดรูป (reduced form) ในสมการที่ (4) สามารถนำเวกเตอร์ของตัวแปรภายในทั้งหมดมาเขียนในรูปของเมทริกซ์ ได้ดังนี้

$$\begin{bmatrix} e_{I_{Ft}} \\ e_{I_{Dt}} \\ e_{gt} \\ e_{Nt} \\ e_{Inft} \\ e_{rt} \\ e_{Et} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} b_{11} & b_{12} & b_{13} & b_{14} & b_{15} & b_{16} & b_{17} \\ b_{21} & b_{22} & b_{23} & b_{24} & b_{25} & b_{26} & b_{27} \\ b_{31} & b_{32} & b_{33} & b_{34} & b_{35} & b_{36} & b_{37} \\ b_{41} & b_{42} & b_{43} & b_{44} & b_{45} & b_{46} & b_{47} \\ b_{51} & b_{52} & b_{53} & b_{54} & b_{55} & b_{56} & b_{57} \\ b_{61} & b_{62} & b_{63} & b_{64} & b_{65} & b_{66} & b_{67} \\ b_{71} & b_{72} & b_{73} & b_{74} & b_{75} & b_{76} & b_{77} \end{bmatrix}^{-1} \begin{bmatrix} \varepsilon_{I_{Ft}} \\ \varepsilon_{I_{Dt}} \\ \varepsilon_{gt} \\ \varepsilon_{Nt} \\ \varepsilon_{Inft} \\ \varepsilon_{rt} \\ \varepsilon_{Et} \end{bmatrix} \quad (5)$$

โดยเมื่อหา inverse ของเมทริกซ์แล้ว จะได้สมการ ดังนี้

$$\begin{bmatrix} e_{I_{Ft}} \\ e_{I_{Dt}} \\ e_{gt} \\ e_{Nt} \\ e_{Inft} \\ e_{rt} \\ e_{Et} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & a_{13} & a_{14} & a_{15} & a_{16} & a_{17} \\ a_{21} & a_{22} & a_{23} & a_{24} & a_{25} & a_{26} & a_{27} \\ a_{31} & a_{32} & a_{33} & a_{34} & a_{35} & a_{36} & a_{37} \\ a_{41} & a_{42} & a_{43} & a_{44} & a_{45} & a_{46} & a_{47} \\ a_{51} & a_{52} & a_{53} & a_{54} & a_{55} & a_{56} & a_{57} \\ a_{61} & a_{62} & a_{63} & a_{64} & a_{65} & a_{66} & a_{67} \\ a_{71} & a_{72} & a_{73} & a_{74} & a_{75} & a_{76} & a_{77} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \varepsilon_{I_{Ft}} \\ \varepsilon_{I_{Dt}} \\ \varepsilon_{gt} \\ \varepsilon_{Nt} \\ \varepsilon_{Inft} \\ \varepsilon_{rt} \\ \varepsilon_{Et} \end{bmatrix} \quad (6)$$

ในแบบจำลองของ Structural Vector Autoregressive (SVAR) จะเป็นการใช้ทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ เพื่อกำหนด structural shock ในการพิจารณา structural shock การกำหนด zero restrictions จะยึดทฤษฎีเป็นสำคัญ ทั้งนี้การกำหนดจำนวน zero restrictions เท่ากับ $\frac{(n^2 - n)}{2}$ โดยกำหนดให้ n คือ จำนวนตัวแปรที่ศึกษา และในแบบจำลองที่ทำการศึกษามีตัวแปรที่ทำการศึกษาทั้งหมด 7 ตัว ดังนั้น zero restrictions จะเท่ากับ 21 ตัว จึงจะสามารถทำให้ประมาณค่าได้

จากแต่ละแถวของระบบสมการที่ (6) จะประกอบด้วยสมการย่อย ซึ่งสามารถอธิบาย ได้ดังนี้

สมการที่อธิบาย Shock ของเงินลงทุนจากต่างประเทศ

$$e_{I_{Ft}} = a_{11}\varepsilon_{I_{Ft}} + a_{12}\varepsilon_{I_{Dt}} + a_{13}\varepsilon_{gt} + a_{14}\varepsilon_{Nt} + a_{15}\varepsilon_{Inf_t} + a_{16}\varepsilon_{rt} + a_{17}\varepsilon_{Et} \quad (7)$$

จากสมการที่ (7) จะสามารถใช้ทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์อธิบายได้ดังนี้

Shock ของเงินลงทุนจากต่างประเทศ จะส่งผลกับตัวแปรของตัวเองในปริมาณและทิศทางเดียวกัน Shock ของอัตราการเจริญอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงส่งผลกับ Shock ของเงินลงทุนจากต่างประเทศ เนื่องจากผู้ลงทุนจากต่างประเทศ คาดคะเนว่าจะได้กำไรในการผลิตสินค้าเพิ่มขึ้น ทำให้มีเงินลงทุนจากต่างประเทศเพิ่มขึ้น Shock ของอัตราดอกเบี้ย เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงจะส่งผลกับ Shock ของเงินลงทุนจากต่างประเทศ เนื่องจากเมื่ออัตราดอกเบี้ยเปลี่ยนจะส่งผลกับการไหลเข้าออกของเงินทุน

Shock ของเงินลงทุนภายในประเทศ เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงจะไม่ส่งผลกับ Shock ของเงินลงทุนจากต่างประเทศ เนื่องจากเงินลงทุนภายในประเทศ จะส่งผลกับรายได้ประชาชาติภายในประเทศ Shock ของการจ้างงานไม่ส่งผลต่อ Shock ของเงินลงทุนจากต่างประเทศ เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงในการจ้างงานไม่ได้เป็นตัวกำหนดว่าจะมีเงินลงทุนจากต่างประเทศเพิ่มขึ้น เพราะถ้าเป็นอุตสาหกรรมที่เน้นใช้เทคโนโลยีก็จะไม่ส่งผลกับเงินลงทุนจากต่างประเทศ Shock ของอัตราเงินเฟ้อจะไม่ส่งผลกับ Shock ของเงินลงทุนจากต่างประเทศ เนื่องจากเมื่ออัตราเงินเฟ้อเปลี่ยนจะส่งผลกับระดับราคาสินค้าและการว่างงานภายในประเทศ Shock ของอัตราแลกเปลี่ยน เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลง จะไม่ส่งผลกับ Shock ของเงินลงทุนจากต่างประเทศ เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนจะส่งผลกับรายได้ประชาชาติซึ่งไม่ได้มีความสัมพันธ์กับเงินลงทุนจากต่างประเทศ และ Shock จากปัจจัยอื่นๆทั้งหมดที่ส่งผลต่อ Shock เงินลงทุนจากต่างประเทศ คือ $e_{I_{Ft}}$

จากการอธิบายทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์สัมประสิทธิ์ของ shock จะมีค่า a_{11} เท่ากับ 1 และ a_{12} , a_{14} , a_{15} , a_{17} เท่ากับ 0

โดยที่ $e_{I_{Ft}}$ คือ ผลรวมของ shock ที่ส่งผลกับเงินลงทุนจากต่างประเทศ และ ε คือ shock ของตัวแปรอื่นๆที่ไม่ได้อยู่ในแบบจำลองที่ส่งผลกับตัวแปรนี้

ดังนั้น จะได้สมการที่อธิบาย Shock จากปัจจัยอื่นๆทั้งหมดที่ส่งผลต่อ Shock ของเงินลงทุนจากต่างประเทศ ได้ดังนี้

$$e_{I_{Ft}} = \varepsilon_{I_{Ft}} + a_{13}\varepsilon_{gt} + a_{16}\varepsilon_{rt} \quad (8)$$

สมการที่อธิบาย Shock ของเงินลงทุนภายในประเทศ

$$e_{I_{Dt}} = a_{21}\varepsilon_{I_{Ft}} + a_{22}\varepsilon_{I_{Dt}} + a_{23}\varepsilon_{gt} + a_{24}\varepsilon_{Nt} + a_{25}\varepsilon_{Inft} + a_{26}\varepsilon_{rt} + a_{27}\varepsilon_{Et} \quad (9)$$

จากสมการที่ (9) จะสามารถใช้ทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์อธิบายได้ดังนี้

Shock ของเงินลงทุนภายในประเทศจะส่งผลกับตัวแปรของตัวเองในปริมาณและทิศทางเดียวกัน Shock ของอัตราการเจริญอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงส่งผลกับ Shock ของเงินลงทุนภายในประเทศ เนื่องจากผู้ผลิตภายในประเทศมีการคาดคะเนว่าจะได้กำไรในการผลิตสินค้าเพิ่มขึ้น ทำให้มีการลงทุนภายในประเทศเพิ่มขึ้น Shock ของอัตราดอกเบี้ย เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลง จะส่งผลกับ Shock ของเงินลงทุนภายในประเทศ เนื่องจากอัตราดอกเบี้ยจึงมีความสัมพันธ์กับการลงทุนในทิศทางตรงกันข้าม เพราะเมื่ออัตราดอกเบี้ยสูงขึ้น จะทำให้มีค่าใช้จ่ายในการลงทุนเพิ่มขึ้น ส่งผลให้การลงทุนลดลง

Shock ของเงินลงทุนจากต่างประเทศ เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงจะไม่ส่งผลทางตรงกับ Shock ของเงินลงทุนภายในประเทศ เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของการลงทุนภายในประเทศ ไม่ได้ขึ้นอยู่กับเฉพาะเงินลงทุนจากต่างประเทศ Shock ของการจ้างงาน เมื่อการเปลี่ยนแปลง จะไม่ส่งผลกับ Shock ของเงินลงทุนภายในประเทศ เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงในปริมาณการจ้างงาน ไม่ได้เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้มีการลงทุนภายในประเทศ แต่เป็นอัตราค่าจ้างแรงงานที่จะส่งผลต่อการลงทุนภายในประเทศ Shock ของอัตราเงินเฟ้อเมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลง จะไม่ส่งผลกับ Shock ของเงินลงทุนภายในประเทศ เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราเงินเฟ้อไม่ได้ทำให้การลงทุนภายในประเทศเกิดการเปลี่ยนแปลงโดยตรงแต่จะต้องผ่านอัตราดอกเบี้ย ผลกระทบของอัตราแลกเปลี่ยน เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลง จะไม่ส่งผลกับเงินลงทุนภายในประเทศ เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนจะขึ้นอยู่กับอุปสงค์และอุปทานของเงินตราต่างประเทศ ทำให้ไม่

ส่งผลกับการลงทุนภายในประเทศ และ Shock จากปัจจัยอื่นๆทั้งหมดที่ส่งผลต่อ Shock ของเงินลงทุนภายในประเทศ คือ $e_{I_{Dt}}$

จากการอธิบายทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์สัมประสิทธิ์ของ shock จะมีค่า a_{22} เท่ากับ 1 และ a_{21} , a_{24} , a_{25} , a_{27} เท่ากับ 0

โดยที่ e_{I_t} คือ ผลรวมของ shock ที่ส่งผลกับเงินลงทุนภายในประเทศ และ ε คือ shock ของตัวแปรอื่นๆที่ไม่ได้อยู่ในแบบจำลองที่ส่งผลกับตัวแปรนี้

ดังนั้น จะได้สมการที่อธิบาย Shock จากปัจจัยอื่นๆทั้งหมดที่ส่งผลต่อ Shock ของเงินลงทุนภายในประเทศ ได้ดังนี้

$$e_{I_{Dt}} = \varepsilon_{I_{Dt}} + a_{23}\varepsilon_{gt} + a_{26}\varepsilon_{rt} \quad (10)$$

สมการที่อธิบาย Shock ของอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

$$e_{gt} = a_{31}\varepsilon_{I_{Ft}} + a_{32}\varepsilon_{I_{Dt}} + a_{33}\varepsilon_{gt} + a_{34}\varepsilon_{Nt} + a_{35}\varepsilon_{Inf_t} + a_{36}\varepsilon_{rt} + a_{37}\varepsilon_{Et} \quad (11)$$

จากสมการที่ (11) จะสามารถใช้ทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์อธิบายได้ดังนี้

Shock ของอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ จะส่งผลกับตัวแปรของตัวเองในปริมาณและทิศทางเดียวกัน Shock ของเงินลงทุนจากต่างประเทศ เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงจะส่งผลต่อ Shock ของอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ผ่านทางช่องทางการส่งผ่าน 2 ช่องทาง กรณีแรกเมื่อมีเงินลงทุนจากต่างประเทศเพิ่มขึ้น จะทำให้การจ้างงานเพิ่มขึ้น ซึ่งทำให้มีผลผลิตและรายได้ประชาชาติเพิ่มขึ้นและส่งผลต่ออัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ กรณีที่ 2 เมื่อมีเงินลงทุนจากต่างประเทศจะทำให้มีอุปทานของเงินตราต่างประเทศเพิ่มขึ้น ส่งผลกับอัตราแลกเปลี่ยน และส่งผลกับรายได้ประชาชาติ ทำให้ส่งผลต่ออัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์ประชาชาติ Shock ของเงินลงทุนภายในประเทศ เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงจะส่งผลต่อ Shock ของอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ เนื่องจากเมื่อมีเงินลงทุนภายในประเทศเพิ่มขึ้น จะทำให้การจ้างงานเพิ่มขึ้น ซึ่งทำให้มีผลผลิตและ

รายได้ประชาชาติเพิ่มขึ้นและส่งผลกระทบต่ออัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ Shock ของการจ้างงาน เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลง จะส่งผลกระทบต่อ Shock ของอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ เนื่องจากเมื่อการจ้างงานเพิ่มขึ้น จะทำให้มีผลผลิตและรายได้ประชาชาติเพิ่มขึ้นและส่งผลกระทบต่ออัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ Shock ของอัตราเงินเฟ้อ เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลง จะส่งผลกระทบต่อ Shock ของอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ เนื่องจากเมื่อเกิดอัตราเงินเฟ้อ ทำให้ระดับราคาสินค้าสูงขึ้น ส่งผลให้ผลผลิตและรายได้ประชาชาติเพิ่มขึ้น ส่งผลกระทบต่ออัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ Shock ของอัตราแลกเปลี่ยน เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลง จะส่งผลกระทบต่อ Shock ของอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ โดยที่อัตราแลกเปลี่ยนจะมีผลกระทบต่อรายได้ประชาชาติโดยอ้อม ในลักษณะที่ผ่านฟังก์ชันการตั้งสินค้าเข้า และการส่งสินค้าออก ทำให้ส่งผลถึงอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์ประชาชาติ

Shock ของอัตราดอกเบี้ย เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงจะไม่ส่งผลกระทบต่อ Shock ของอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์ประชาชาติ เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยเพียงอย่างเดียว อาจไม่ส่งผลทำให้เกิดการขยายตัวของผลิตภัณฑ์ประชาชาติ และ Shock จากปัจจัยอื่นๆทั้งหมดที่ส่งผลกระทบต่อ Shock ของอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ คือ e_{gt}

จากการอธิบายทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์สัมประสิทธิ์ของ shock จะมีค่า a_{33} เท่ากับ 1 และ a_{36} เท่ากับ 0

โดยที่ e_{gt} คือ ผลรวมของ shock ที่ส่งผลกระทบต่ออัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และ ε คือ shock ของตัวแปรอื่นๆที่ไม่ได้อยู่ในแบบจำลองที่ส่งผลกระทบต่อตัวแปรนี้

ดังนั้น จะได้สมการที่อธิบาย Shock จากปัจจัยอื่นๆทั้งหมดที่ส่งผลกระทบต่อ Shock ของอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ได้ดังนี้

$$e_{gt} = a_{31}\varepsilon_{I_{Ft}} + a_{32}\varepsilon_{I_{Dt}} + \varepsilon_{gt} + a_{34}\varepsilon_{Nt} + a_{35}\varepsilon_{Inf_t} + a_{37}\varepsilon_{Et} \quad (12)$$

สมการที่อธิบาย Shock การจ้างงาน

$$e_{Nt} = a_{41}\varepsilon_{I_{Ft}} + a_{42}\varepsilon_{I_{Dt}} + a_{43}\varepsilon_{gt} + a_{44}\varepsilon_{Nt} + a_{45}\varepsilon_{Inf_t} + a_{46}\varepsilon_{rt} + a_{47}\varepsilon_{Et} \quad (13)$$

จากสมการที่ (13) จะสามารถใช้ทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์อธิบายได้ดังนี้

Shock การจ้างงาน จะส่งผลกับตัวแปรของตัวเองในปริมาณและทิศทางเดียวกัน Shock ของเงินลงทุนจากต่างประเทศ และเงินลงทุนภายในประเทศส่งผลต่อ Shock ของการจ้างงาน เนื่องจากการเมื่อมีการลงทุนจากต่างประเทศและการลงทุนภายในประเทศเพิ่มขึ้น ทำให้มีความต้องการแรงงานเพิ่มขึ้น และส่งผลต่อการจ้างงาน

Shock ของอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศและอัตราเงินเฟ้อ เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลง จะไม่ส่งผลต่อ Shock ของการจ้างงาน ในระยะยาว เนื่องจาก เมื่ออัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น ทำให้มีอัตราเงินเฟ้อสูงขึ้น อาจจะทำให้มีความต้องการแรงงานเพิ่มขึ้น ทำให้มีการจ้างงานเพิ่มขึ้น แต่ในเวลาต่อมาเมื่อแรงงานรู้ว่าค่าจ้างที่แท้จริงไม่ได้เพิ่มขึ้น เนื่องมาจากเงินเฟ้อที่สูงขึ้น ก็จะทำให้ไม่เกิดการเปลี่ยนแปลงในการจ้างงาน ส่วน Shock ของอัตราดอกเบี้ยและอัตราแลกเปลี่ยน เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงจะไม่ส่งผล ต่อ Shock ของการจ้างงาน เนื่องจาก อัตราดอกเบี้ยและอัตราแลกเปลี่ยน ไม่ได้เป็นตัวที่กำหนดการจ้างงาน และ Shock จากปัจจัยอื่นๆทั้งหมดที่ส่งผลต่อ Shock ของการจ้างงาน คือ e_{Nt}

จากการอธิบายทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์สัมประสิทธิ์ของ shock จะมีค่า a_{44} เท่ากับ 1 และ $a_{43}, a_{45}, a_{46}, a_{47}$ เท่ากับ 0

โดยที่ e_{Nt} คือ ผลรวมของ shock ที่ส่งผลกับการจ้างงาน และ ε คือ shock ของตัวแปรอื่นๆที่ไม่ได้อยู่ในแบบจำลองที่ส่งผลกับตัวแปรนี้

ดังนั้น จะได้สมการที่อธิบาย Shock จากปัจจัยอื่นๆทั้งหมดที่ส่งผลต่อ Shock ของการจ้างงาน ได้ดังนี้

$$e_{Nt} = a_{41}\varepsilon_{I_{Ft}} + a_{42}\varepsilon_{I_{Dt}} + \varepsilon_{Nt} \quad (14)$$

สมการที่อธิบาย Shock อัตราเงินเฟ้อ

$$e_{Inf_t} = a_{51}\varepsilon_{I_{Ft}} + a_{52}\varepsilon_{I_{Dt}} + a_{53}\varepsilon_{gt} + a_{54}\varepsilon_{Nt} + a_{55}\varepsilon_{Inf_t} + a_{56}\varepsilon_{rt} + a_{57}\varepsilon_{Et} \quad (15)$$

จากสมการที่ (15) จะสามารถใช้ทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์อธิบายได้ดังนี้

Shock ของอัตราเงินเฟ้อ จะส่งผลกับตัวแปรของตัวเองในปริมาณและทิศทางเดียวกัน Shock ของเงินลงทุนจากต่างประเทศ และเงินลงทุนภายในประเทศ เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลง จะส่งผลต่อ Shock ของอัตราเงินเฟ้อ เนื่องจาก เงินลงทุนจากต่างประเทศ และเงินลงทุนภายในประเทศ เป็นการใช้จ่ายทางด้านการลงทุน ทำให้อุปสงค์รวมเพิ่มขึ้นส่งผลต่อระดับราคาและอัตราเงินเฟ้อ Shock ของอัตราการเจริญอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงจะส่งผลต่อ Shock ของอัตราเงินเฟ้อ เนื่องจากเมื่อเกิดการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ทำให้ผู้ผลิตมีการคาดคะเนว่าจะได้กำไรเพิ่มสูงขึ้น ทำให้มีความต้องการแรงงานเพิ่มขึ้น ในขณะที่มีจำนวนแรงงานในปริมาณเท่าเดิม ดังนั้น จึงทำให้ค่าจ้างสูงขึ้น ส่งผลให้ต้นทุนเพิ่มขึ้น ซึ่งส่งผลกับอัตราเงินเฟ้อ Shock ของอัตราดอกเบี้ย เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลง จะส่งผลต่อ Shock ของอัตราเงินเฟ้อ เนื่องจาก เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงในอัตราดอกเบี้ยจะทำให้ส่งผลต่อการไหลเข้าออกของเงินทุน ถ้ามีปริมาณเงินทุนเข้ามาในระบบเศรษฐกิจมาก จะทำให้ส่งผลต่ออัตราเงินเฟ้อ

Shock ของการจ้างงาน เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลง จะไม่ส่งผลต่อ Shock ของอัตราเงินเฟ้อ เนื่องจากเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงในปริมาณของการจ้างงาน จะเกิดจากค่าจ้างแรงงานที่ต่ำลง หรือในระบบเศรษฐกิจมีแรงงานในปริมาณจำนวนมาก ซึ่งไม่ส่งผลต่ออัตราเงินเฟ้อ Shock ของอัตราแลกเปลี่ยน เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลง จะไม่ส่งผลกับ Shock ของอัตราเงินเฟ้อ เนื่องจากอัตราแลกเปลี่ยนจะมีความสัมพันธ์ในเรื่องอุปสงค์และอุปทานของเงินตราต่างประเทศ และ Shock จากปัจจัยอื่นๆทั้งหมดที่ส่งผลต่อ Shock ของอัตราเงินเฟ้อ คือ e_{pt}

จากการอธิบายทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์สัมประสิทธิ์ของ shock จะมีค่า a_{55} เท่ากับ 1 และ a_{54} , a_{57} เท่ากับ 0

โดยที่ e_{Inft} คือ ผลรวมของ shock ที่ส่งผลกับอัตราเงินเฟ้อ และ ε คือ shock ของตัวแปรอื่นๆที่ไม่ได้อยู่ในแบบจำลองที่ส่งผลกับตัวแปรนี้

ดังนั้น จะได้สมการที่อธิบาย Shock จากปัจจัยอื่นๆทั้งหมดที่ส่งผลต่อ Shock ของอัตราเงินเฟ้อ ได้ดังนี้

$$e_{Inft} = a_{51}\varepsilon_{I_{Ft}} + a_{52}\varepsilon_{I_{Dt}} + a_{53}\varepsilon_{gt} + \varepsilon_{Inft} + a_{56}\varepsilon_{rt} \quad (16)$$

สมการที่อธิบาย Shock ของอัตราดอกเบี้ย

$$e_{rt} = a_{61}\varepsilon_{I_{Ft}} + a_{62}\varepsilon_{I_{Dt}} + a_{63}\varepsilon_{gt} + a_{64}\varepsilon_{Nt} + a_{65}\varepsilon_{Inft} + a_{66}\varepsilon_{rt} + a_{67}\varepsilon_{Et} \quad (17)$$

จากสมการที่ (17) จะสามารถใช้ทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์อธิบายได้ดังนี้

Shock ของอัตราดอกเบี้ยจะส่งผลกับตัวแปรของตัวเองในปริมาณและทิศทางเดียวกัน Shock ของเงินลงทุนจากต่างประเทศและของเงินลงทุนภายในประเทศเมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลง จะส่งผลกับ Shock ของอัตราดอกเบี้ย เนื่องจากเมื่อการลงทุนจากต่างประเทศทำให้มีเงินทุนจากต่างประเทศเข้ามาภายในประเทศ ส่งผลให้มีการใช้จ่ายทางด้านการลงทุนมากขึ้น ทำให้รายได้ประชาชาติเพิ่มขึ้น ส่งผลกับอัตราดอกเบี้ย Shock ของอัตราเงินเฟ้อ เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลง จะส่งผลกับ Shock ของอัตราดอกเบี้ย เนื่องจากเมื่อเกิดเงินเฟ้อ อัตราดอกเบี้ยที่เป็นตัวเงินจะสูงขึ้น เพราะผู้ออมต้องปกป้องตนเองมิให้ได้รับความเสียหายจากการสูญเสียอำนาจซื้อของเงิน จึงต้องเรียกดอกเบี้ยในอัตราที่สูงขึ้นเป็นการชดเชย

Shock ของอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศจะไม่ส่งผลกับ Shock ของอัตราดอกเบี้ย เนื่องจากเมื่ออัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้ผู้ผลิตมีการผลิตสินค้าเพิ่มขึ้น ซึ่งไม่ได้เป็นตัวกำหนดอัตราดอกเบี้ย Shock ของการจ้างงาน เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลง จะไม่ส่งผลต่อ Shock ของอัตราดอกเบี้ย เนื่องจากเมื่อมีการจ้างงานที่เพิ่มขึ้น จะส่งผลต่ออัตราค่าจ้างแรงงานและต้นทุนในการผลิตสินค้าไม่ได้เกี่ยวข้องกับอัตราดอกเบี้ย Shock ของ อัตราแลกเปลี่ยนจะไม่ส่งผลกับอัตราดอกเบี้ย เนื่องจากเมื่ออัตราดอกเบี้ย

เปลี่ยนแปลงจะขึ้นอยู่กับรายได้และปริมาณเงินไม่ได้ขึ้นอยู่กับารเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยน และ Shock จากปัจจัยอื่นๆทั้งหมดที่ส่งผลต่อ Shock ของอัตราดอกเบี้ย คือ e_{rt}

จากการอธิบายทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์สัมประสิทธิ์ของ shock จะมีค่า a_{66} เท่ากับ 1 และ a_{63} , a_{64} , a_{67} เท่ากับ 0

โดยที่ e_{rt} คือ ผลรวมของ shock ที่ส่งผลกับอัตราดอกเบี้ย และ ε คือ shock ของตัวแปรอื่นๆที่ไม่ได้อยู่ในแบบจำลองที่ส่งผลกับตัวแปรนี้

ดังนั้น จะได้สมการที่อธิบาย Shock จากปัจจัยอื่นๆทั้งหมดที่ส่งผลต่อ Shock ของอัตราดอกเบี้ย ได้ดังนี้

$$e_{rt} = a_{61}\varepsilon_{I_{Ft}} + a_{62}\varepsilon_{I_{Dt}} + a_{65}\varepsilon_{Inf_t} + \varepsilon_{rt} \quad (18)$$

สมการที่อธิบาย Shock ของอัตราแลกเปลี่ยน

$$e_{Et} = a_{71}\varepsilon_{I_{Ft}} + a_{72}\varepsilon_{I_{Dt}} + a_{73}\varepsilon_{gt} + a_{74}\varepsilon_{Nt} + a_{75}\varepsilon_{Inf_t} + a_{76}\varepsilon_{rt} + a_{77}\varepsilon_{Et} \quad (19)$$

จากสมการที่ (19) จะสามารถใช้ทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์อธิบายได้ดังนี้

Shock ของอัตราแลกเปลี่ยนจะส่งผลกับตัวแปรของตัวเองในปริมาณและทิศทางเดียวกัน Shock ของเงินลงทุนจากต่างประเทศ เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงจะส่งผลกับ Shock ของอัตราแลกเปลี่ยน เนื่องจาก เมื่อมีเงินลงทุนจากต่างประเทศ ก็จะทำให้ส่งผลอุปทานของเงินตราต่างประเทศ ดังนั้นจึงส่งผลกับอัตราแลกเปลี่ยน Shock ของอัตราเงินเฟ้อ เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงจะส่งผลกับ Shock ของอัตราแลกเปลี่ยน เนื่องจากเมื่ออัตราเงินเฟ้อสูงขึ้น เงินสกุลของประเทศมีค่าอ่อนตัวเมื่อเทียบกับเงินตราต่างประเทศ ประเทศที่เกิดเงินเฟ้อในอัตราที่สูงกว่าอัตราเงินเฟ้อของต่างประเทศ ค่าเงินสกุลของประเทศจะอ่อนตัวลง Shock ของอัตราดอกเบี้ย เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลง จะส่งผลกับ Shock ของอัตราแลกเปลี่ยน เนื่องจาก เมื่ออัตราดอกเบี้ยเปลี่ยนแปลงจะส่งผลกับการไหลเข้าออกของเงินทุน ทำให้ส่งผลกับอัตราแลกเปลี่ยน

Shock ของเงินลงทุนภายในประเทศ เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงจะไม่ส่งผลกับ Shock ของอัตราแลกเปลี่ยน เนื่องจาก เงินลงทุนภายในประเทศจะส่งผลกับปริมาณเงินที่มีอยู่ในประเทศ ทำให้ไม่ส่งผลกับอัตราแลกเปลี่ยน Shock ของอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ จะไม่ส่งผลกับ Shock ของอัตราแลกเปลี่ยน เนื่องจากเมื่ออัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเปลี่ยนแปลงไม่ได้ขึ้นอยู่กับ การเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเพียงอย่างเดียว ยังมีปัจจัยอื่นๆที่มีผลมากกว่าดังนั้นเมื่ออัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเปลี่ยนแปลงจึงไม่มีผลกับอัตราแลกเปลี่ยน และการจ้างงานจะไม่ส่งผลกับอัตราแลกเปลี่ยน เนื่องจากปัจจัยที่กำหนดอัตราแลกเปลี่ยนจะเป็นอุปสงค์และอุปทานของเงินตราต่างประเทศ ซึ่งไม่เกี่ยวกับการจ้างงาน และ Shock จากปัจจัยอื่นๆทั้งหมดที่ส่งผลต่อ Shock ของอัตราแลกเปลี่ยน คือ e_{Et}

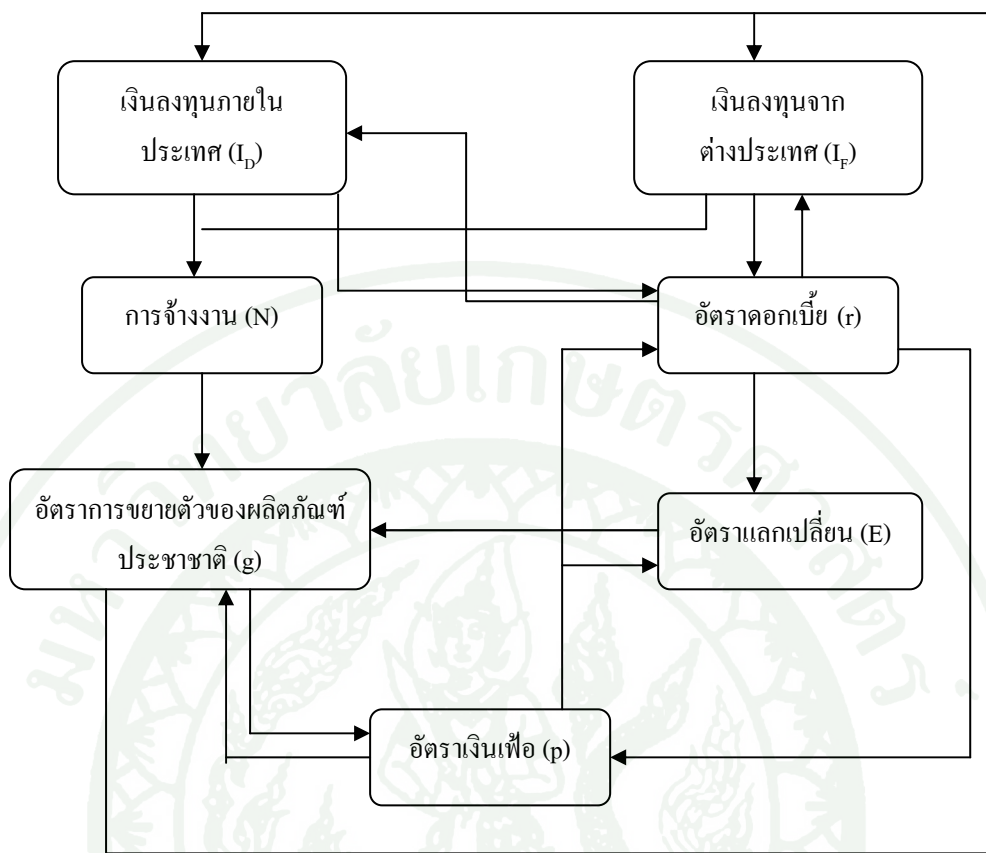
จากการอธิบายทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์สัมประสิทธิ์ของ shock จะมีค่า a_{77} เท่ากับ 1 และ a_{72}, a_{73}, a_{74} เท่ากับ 0

โดยที่ e_{Et} คือ ผลรวมของ shock ที่ส่งผลกับอัตราแลกเปลี่ยน และ ε คือ shock ของตัวแปรอื่นๆที่ไม่ได้อยู่ในแบบจำลองที่ส่งผลกับตัวแปรนี้

ดังนั้น จะได้สมการที่อธิบาย Shock จากปัจจัยอื่นๆทั้งหมดที่ส่งผลต่อ Shock ของอัตราแลกเปลี่ยน ดังนี้

$$e_{Et} = a_{71}\varepsilon_{I_{Ft}} + a_{75}\varepsilon_{Inf_t} + a_{76}\varepsilon_{rt} + \varepsilon_{Et} \quad (20)$$

ในระบบสมการย่อยทั้งหมด 7 สมการ ได้ใช้ทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์อธิบายตัวแปรซึ่งสามารถสรุปการส่งผ่านของตัวแปร ได้ดังนี้

ภาพที่ 2.6 สรุปการส่งผ่านของตัวแปรในแบบจำลอง
ที่มา: จากการเรียบเรียง

จากระบบสมการย่อยที่ได้อธิบายโดยใช้ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์แล้วสามารถเขียนเป็นเมตริกซ์ได้ดังนี้

$$\begin{bmatrix} 1 & 0 & a_{13} & 0 & 0 & a_{16} & 0 \\ 0 & 1 & a_{23} & 0 & 0 & a_{26} & 0 \\ a_{31} & a_{32} & 1 & a_{34} & a_{35} & 0 & a_{37} \\ a_{41} & a_{42} & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ a_{51} & a_{52} & a_{53} & 0 & 1 & a_{56} & 0 \\ a_{61} & a_{62} & 0 & 0 & a_{65} & 1 & 0 \\ a_{71} & 0 & 0 & 0 & a_{75} & a_{76} & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \varepsilon_{I_F t} \\ \varepsilon_{I_D t} \\ \varepsilon_{g t} \\ \varepsilon_{N t} \\ \varepsilon_{I_{nft}} \\ \varepsilon_{r t} \\ \varepsilon_{E t} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} e_{I_F t} \\ e_{I_D t} \\ e_{g t} \\ e_{N t} \\ e_{p t} \\ e_{r t} \\ e_{E t} \end{bmatrix} \quad (21)$$

จากแบบจำลอง Structural Vector Autoregressive (SVAR) เมื่อได้ทำการประมาณค่าสมการแล้ว จะนำ shock ทั้งหมดของผลกระทบเงินลงทุนจากต่างประเทศ ($e_{I_{Ft}}$) และเงินลงทุนภายในประเทศ ($e_{I_{Dt}}$) มาเปรียบเทียบกับว่าการลงทุนแบบใดส่งผลกับเศรษฐกิจมากกว่ากัน

สมมติฐาน

ในการศึกษาสมมติฐานของผลกระทบเงินลงทุนภายในประเทศและเงินลงทุนโดยจากต่างประเทศจะสามารถแบ่งการศึกษาสมมติฐานได้ 2 กรณี คือ สมมติฐานของทฤษฎี และสมมติฐานของงานวิจัย ซึ่งรายละเอียดมีดังนี้

สมมติฐานของทฤษฎี

เงินลงทุนภายในประเทศ และเงินลงทุนจากต่างประเทศ จะส่งผลต่อเป้าหมายทางเศรษฐกิจทางด้านอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ การจ้างงาน อัตราเงินเฟ้อ และอัตราดอกเบี้ย ในทิศทางเดียวกัน แต่จะส่งผลในทิศทางตรงกันข้ามกับอัตราแลกเปลี่ยน

สมมติฐานของงานวิจัย

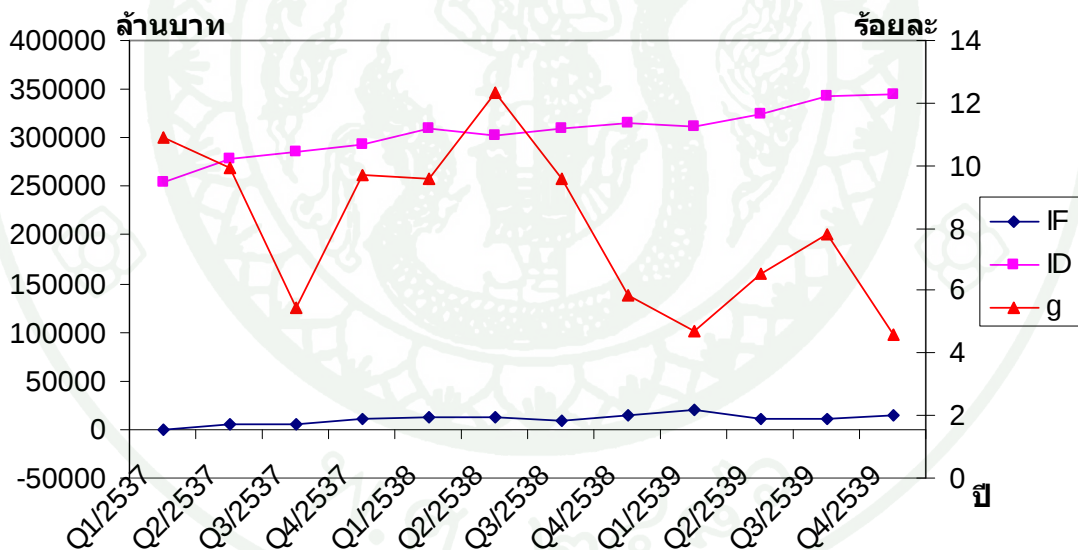
เงินลงทุนภายในประเทศส่งผลต่อเศรษฐกิจได้มากกว่าเงินลงทุนจากต่างประเทศ เนื่องจากการเงินลงทุนภายในประเทศ ส่งผลต่อรายได้ประชาชาติของประเทศ ทำให้มีรายได้เพิ่มขึ้น ส่งผลให้มีการจ้างงานมากขึ้นและส่งผลให้มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ ในขณะที่เมื่อเงินลงทุนจากต่างประเทศ จะเข้ามาในประเทศ จะส่งผลให้มีปริมาณเงินเพิ่มขึ้น มีเงินหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจมากขึ้น ส่งผลถึงรายได้ และส่งผลกับการขยายตัวเศรษฐกิจของประเทศ แต่ในขณะเดียวกัน ปริมาณเงินทุนที่มาจากต่างประเทศ อาจทำให้เกิดผลกระทบกับปัจจัยภายนอก คือ อัตราแลกเปลี่ยน คือ เมื่อเงินทุนจากต่างประเทศมากขึ้น จะส่งผลทำให้มีอุปทานเงินตราต่างประเทศมากขึ้น ส่งผลถึงอัตราแลกเปลี่ยน และดุลการค้าของประเทศ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของรายได้ประชาชาติและจึงส่งผลกับการขยายตัวของเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งเมื่อเงินลงทุนจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นต้องส่งผลโดยส่งผ่านทางหลายช่องทางถึงส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ ดังนั้นเงินลงทุนภายในประเทศจึงส่งผลกับเศรษฐกิจมากกว่าเงินลงทุนจากต่างประเทศ

บทที่ 3

แนวโน้มของเงินลงทุนภายในประเทศ เงินลงทุนจากต่างประเทศ และอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

ในบทนี้จะเป็นการศึกษาถึง แนวโน้มของเงินลงทุนภายในประเทศ เงินลงทุนจากต่างประเทศ และอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ โดยจะเป็นการนำเสนอในรูปแบบเชิงพรรณนา อธิบายโดยใช้รูปภาพ เป็นรายไตรมาส ตั้งแต่ปี พ.ศ.2537 ถึง พ.ศ.2551 โดยจะแบ่งการศึกษาเป็น 5 ช่วง ช่วงละ 3 ปี ซึ่งรายละเอียด มีดังนี้

แนวโน้มของเงินลงทุนภายในประเทศ เงินลงทุนจากต่างประเทศ และอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ในปีพ.ศ.2537-2539

ภาพที่ 3.1 แนวโน้มของเงินลงทุนภายในประเทศ(ID) เงินลงทุนจากต่างประเทศ(IF) และอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ(g) ในปีพ.ศ.2537-2539

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2551)

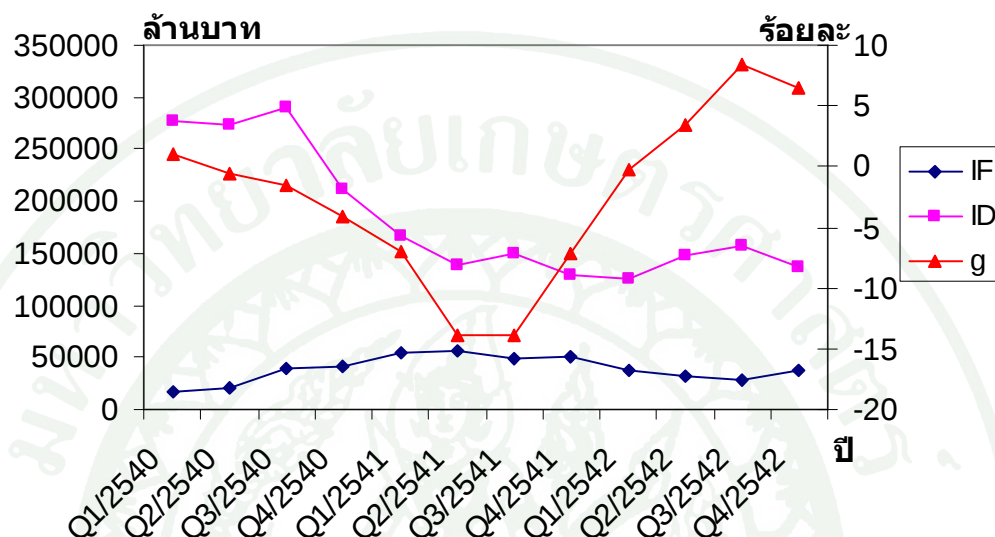
จากภาพที่ 3.1 สามารถอธิบายได้ว่า ในปี พ.ศ.2537 เงินลงทุนภายในประเทศ และเงินลงทุนจากต่างประเทศ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ถึง ไตรมาสที่ 4 ในขณะที่อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศในช่วงไตรมาสที่ 1 ถึง ไตรมาสที่ 3 มีแนวโน้มลดลง

ซึ่งสาเหตุที่เป็นเช่นนี้ คือ เงินลงทุนภายในประเทศที่เพิ่มขึ้นนั้นมีปริมาณที่เพิ่มขึ้นไม่มากพอที่จะส่งผลกับอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ส่วนเงินลงทุนจากต่างประเทศที่เพิ่มขึ้นช่วงไตรมาสที่ 1 ถึง ไตรมาสที่ 3 นั้นที่ไม่มีผลต่ออัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ เนื่องจากในช่วงนั้นอัตราดอกเบี้ยไม่เกิดการเปลี่ยนแปลง จะไม่ส่งผลต่ออัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ส่วนในไตรมาสที่ 4 อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศนั้นเพิ่มขึ้น อันเนื่องมาจากเงินลงทุนภายในประเทศและเงินลงทุนจากต่างประเทศมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ทำให้มีการจ้างงานเพิ่มขึ้น ส่งผลต่ออัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

ในปี พ.ศ.2538 เงินลงทุนจากต่างประเทศในไตรมาสที่ 1 ถึง ไตรมาสที่ 2 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ซึ่งมีสาเหตุมาจากเงินลงทุนจากต่างประเทศทำให้มีการจ้างงานเพิ่มขึ้นและส่งผลต่ออัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ในขณะที่ไตรมาสที่ 2 ถึง ไตรมาสที่ 4 เงินลงทุนภายในประเทศมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นซึ่งสวนทางกับอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่มีแนวโน้มลดลง ซึ่งมีสาเหตุจากการจ้างงานที่ลดลง ส่วนเงินลงทุนจากต่างประเทศในช่วงไตรมาสที่ 2 ถึง ไตรมาสที่ 3 มีแนวโน้มลดลง ซึ่งสอดคล้องอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ แต่จะมีผลที่สวนทางกันในไตรมาสต่อมา ซึ่งมีสาเหตุมาจาก อัตราดอกเบี้ยที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงมากนัก

ในปี พ.ศ.2539 เงินลงทุนภายในประเทศไตรมาสที่ 1 ถึง ไตรมาสที่ 4 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศในช่วงไตรมาสที่ 1 ถึง ไตรมาสที่ 3 ที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยมีเหตุผลจากการจ้างงานที่เพิ่มขึ้น ส่วนไตรมาสที่ 3 ถึง ไตรมาสที่ 4 เนื่องจากมีการจ้างงานที่ลดลง จึงทำให้อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศลดลง ในขณะที่เงินลงทุนจากต่างประเทศในช่วงปีนี้มีแนวโน้มลดลง สวนทางกับอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ซึ่งมีสาเหตุมาจากช่วงปีนี้มีการเปลี่ยนแปลงน้อยจึงไม่มีผล

แนวโน้มของเงินลงทุนภายในประเทศ เงินลงทุนจากต่างประเทศ และอัตราการขยายตัวของ
ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศในปีพ.ศ.2540-2542

ภาพที่ 3.2 แนวโน้มของเงินลงทุนภายในประเทศ (ID) เงินลงทุนจากต่างประเทศ (IF) และอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (Ig) ในปีพ.ศ.2540-2542
ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2551)

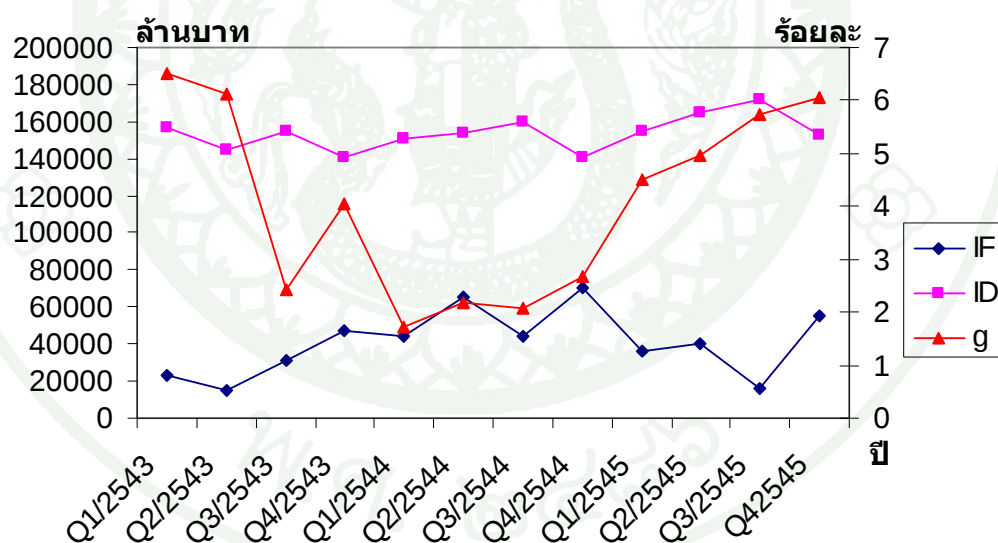
จากภาพที่ 3.2 สามารถอธิบายได้ว่า ในปี พ.ศ.2540 เงินลงทุนภายในประเทศมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ในช่วงไตรมาสที่ 1 ถึง ไตรมาสที่ 3 และลดลงมาในช่วงไตรมาสที่ 4 ส่วนเงินลงทุนจากต่างประเทศมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นในช่วงปีนี้ แต่ในขณะที่อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศมีแนวโน้มลดลงในช่วงปีนี้ ไม่สอดคล้องกับการลงทุนทั้งสองแบบ ซึ่งสาเหตุที่อื่นเนื่องมาจากในช่วงปีนี้ประเทศไทยเกิดวิกฤติทางเศรษฐกิจจึงไม่ก่อให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ดังนั้นเมื่อมีเงินลงทุนภายในประเทศ และเงินลงทุนจากต่างประเทศจึงไม่ส่งผลกับอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

ในปี พ.ศ.2541 เงินลงทุนภายในประเทศ และเงินลงทุนจากต่างประเทศมีแนวโน้มขึ้นๆ ลงๆ มีการเปลี่ยนแปลงไม่มากนัก ส่วนอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศในช่วงปีนี้ก็ยังมีแนวโน้มค่อนข้างลดลง และมีอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจค่อนข้างน้อย ซึ่ง

สาเหตุที่อื่นเนื่องมาจากยังอยู่ในช่วงการปรับตัวทางเศรษฐกิจที่ยังอยู่ในช่วงวิกฤติทางเศรษฐกิจ ดังนั้นในช่วงนี้นักธุรกิจจึงไม่ค่อยมีการลงทุนมากนัก มีการเปลี่ยนแปลงไม่มาก จึงทำให้ไม่มีผลต่อ อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

ในปี พ.ศ.2542 เงินลงทุนภายในประเทศในช่วงปีนี้มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น และอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศก็มีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น ซึ่งมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น สอดคล้องกัน และมีสาเหตุมาจากเมื่อมีเงินลงทุนภายในประเทศ มีผลทำให้มีการจ้างงานเพิ่มขึ้น และส่งผลต่ออัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ส่วนเงินลงทุนจาก ต่างประเทศมีแนวโน้มลดลง ซึ่งมีแนวโน้มที่สวนทางกับ อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวม ภายในประเทศที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

แนวโน้มของเงินลงทุนภายในประเทศ เงินลงทุนจากต่างประเทศ และอัตราการขยายตัวของ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ในปีพ.ศ.2543-2545

ภาพที่ 3.3 แนวโน้มของเงินลงทุนภายในประเทศ(ID) เงินลงทุนจากต่างประเทศ(IF) และอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ(g) ในปีพ.ศ.2543-2545
ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2551)

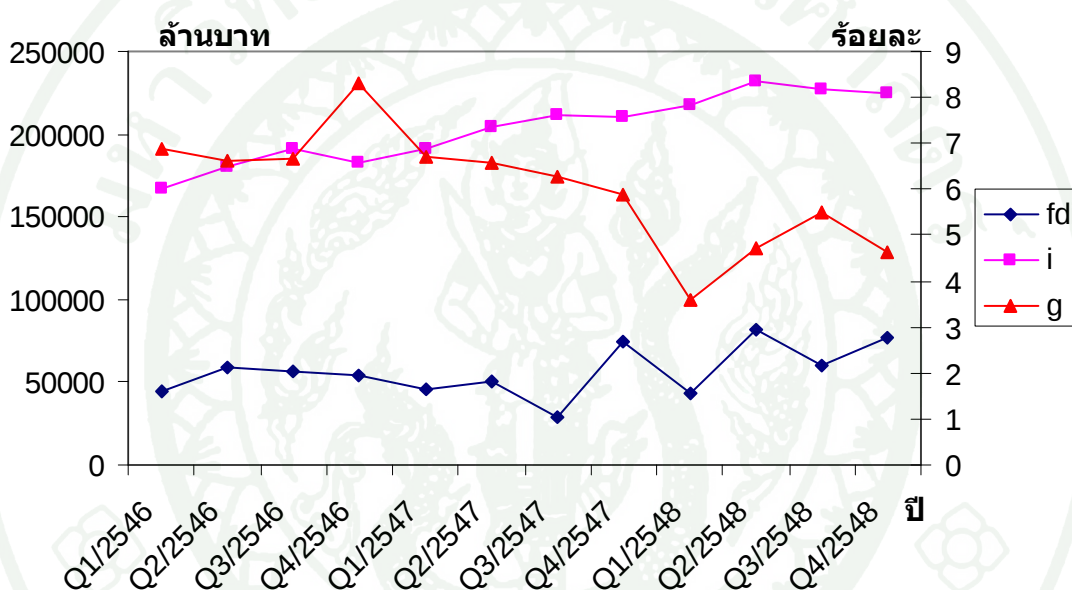
จากภาพที่ 3.3 สามารถอธิบายได้ว่า ในปี พ.ศ.2543 ในช่วงไตรมาสที่ 1 ถึง ไตรมาสที่ 2 เงินลงทุนภายในประเทศ และเงินลงทุนจากต่างประเทศมีแนวโน้มลดลง ซึ่งมีแนวโน้มสอดคล้องกับอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่ลดลงในช่วงนี้เช่นเดียวกัน ส่วนใน ไตรมาสที่ 2 ถึง ไตรมาสที่ 3 เงินลงทุนภายในประเทศ และเงินลงทุนจากต่างประเทศมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น แต่ในขณะที่อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศในช่วงนี้มีแนวโน้มลดลง ซึ่งสาเหตุมาจากการจ้างงานลดลง ดังนั้นอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศจึงลดต่ำลง และในช่วงไตรมาสที่ 3 ถึง ไตรมาสที่ 4 เงินลงทุนจากต่างประเทศมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ซึ่งมีแนวโน้มสอดคล้องกับอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่เพิ่มขึ้นเช่นเดียวกัน แต่เงินลงทุนภายในประเทศมีแนวโน้มลดลงไม่สอดคล้องกับอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่เพิ่มขึ้น ซึ่งเงินลงทุนภายในประเทศที่ลดลงมีผลทำให้การจ้างงานลดลง จึงไม่ส่งผลกับอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

ในปี พ.ศ.2544 เงินลงทุนจากต่างประเทศในช่วงไตรมาสที่ 1 ถึง ไตรมาสที่ 2 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ส่วนไตรมาสที่ 2 ถึง ไตรมาสที่ 3 มีแนวโน้มลดลง และไตรมาสที่ 3 ถึง ไตรมาสที่ 4 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ซึ่งอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศมีแนวโน้มที่สอดคล้องกับเงินลงทุนจากต่างประเทศทั้ง 4 ไตรมาส ส่วนเงินลงทุนภายในประเทศ จะให้ผลมีแนวโน้มเหมือนกับอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศในช่วงไตรมาสที่ 1 ถึง ไตรมาสที่ 2 ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ส่วนไตรมาสที่ 2 ถึง ไตรมาสที่ 4 จะให้ผลมีแนวโน้มที่สวนทางกับอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ซึ่งมีสาเหตุอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงของการจ้างงานไม่มีผลกับอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

ในปี พ.ศ.2545 ในช่วงไตรมาสที่ 1 ถึง ไตรมาสที่ 3 เงินลงทุนภายในประเทศมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่เพิ่มขึ้น ซึ่งมีสาเหตุมาจากช่องทางการส่งผ่านมีการจ้างงานเพิ่มขึ้น ส่วนเงินลงทุนจากต่างประเทศจะมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นสอดคล้องกับอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่เพิ่มขึ้นในช่วงไตรมาสที่ 1 ถึง ไตรมาสที่ 2 และช่วงไตรมาสที่ 3 ถึง ไตรมาสที่ 4 ซึ่งมีสาเหตุมาจากการจ้างงานเช่นเดียวกัน ส่วนในไตรมาสที่ 2 ถึง ไตรมาสที่ 3 ของเงินลงทุนจากต่างประเทศมีแนวโน้มลดลง สวนทางกับอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่เพิ่มขึ้น ซึ่งสาเหตุมาจากอัตราดอกเบี้ยในช่วงนั้นไม่มีการเปลี่ยนแปลง จึงไม่มีผลกับอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวม

ภายในประเทศ และเงินลงทุนภายในประเทศในช่วงไตรมาสที่ 3 ถึง ไตรมาสที่ 4 มีแนวโน้มลดลงสวนทางกับอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่เพิ่มขึ้น ซึ่งมีสาเหตุมาจากในช่วงนี้กลับมีปริมาณการงานที่เพิ่มขึ้น โดยมีผลตรงข้ามกับการลงทุน จึงทำให้อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเพิ่มขึ้น

แนวโน้มของเงินลงทุนภายในประเทศ เงินลงทุนจากต่างประเทศ และอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ในปีพ.ศ.2546-2548

ภาพที่ 3.4 แนวโน้มของเงินลงทุนภายในประเทศ(ID) เงินลงทุนจากต่างประเทศ(IF) และอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (g) ในปีพ.ศ.2546-2548

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2551)

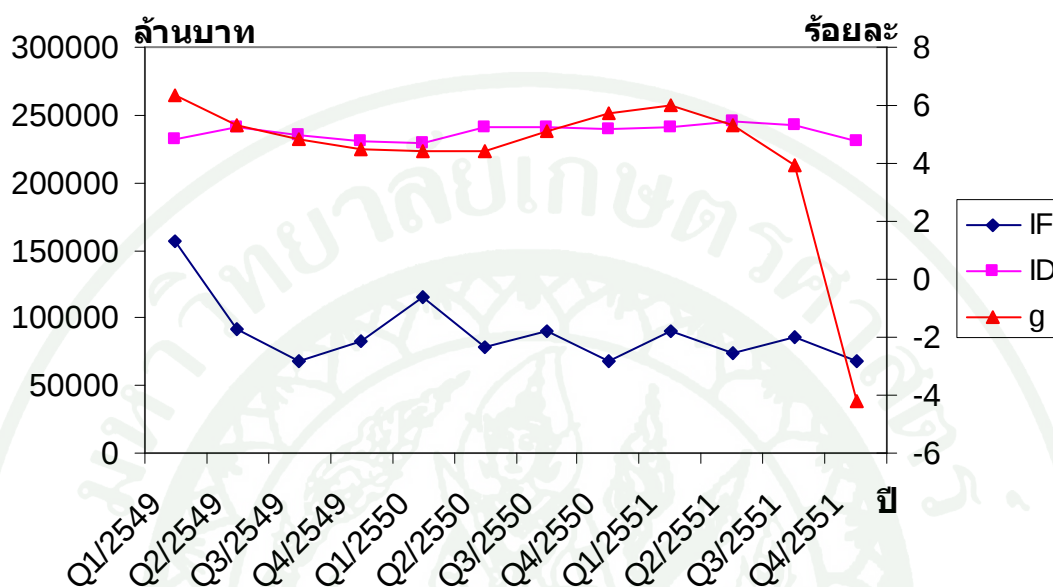
จากภาพที่ 3.4 สามารถอธิบายได้ว่า ในปี พ.ศ.2546 เงินลงทุนจากต่างประเทศในช่วงไตรมาสที่ 1 ถึง ไตรมาสที่ 2 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น จากนั้นจึงมีแนวโน้มลดลง ซึ่งมีแนวโน้มที่ไม่สอดคล้องกับอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่ไตรมาสที่ 1 ถึง ไตรมาสที่ 2 ที่มีแนวโน้มลดลง หลังจากนั้นจึงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ซึ่งมีสาเหตุมาจากอัตราดอกเบี้ยในช่วงปีนี้ไม่เกิดการเปลี่ยนแปลงมากนักมีแนวโน้มค่อนข้างคงที่ ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงของเงินลงทุนจากต่างประเทศ จึงไม่มีผลกับอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ส่วนเงินลงทุน

ภายในประเทศจะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นสอดคล้องกับอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเช่นเดียวกัน โดยมีสาเหตุมาจากมีปริมาณการจ้างงานที่เพิ่มขึ้น

ในปี พ.ศ.2547 ในช่วงปีนี้อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศมีแนวโน้มลดลง โดยเงินลงทุนจากต่างประเทศมีแนวโน้มสอดคล้องกับอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ในช่วงไตรมาสที่ 2 ถึง ไตรมาสที่ 3 ส่วนช่วงเวลาไตรมาสอื่นนั้นให้ผลตรงข้ามกับอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ซึ่งมีสาเหตุมาจากอัตราดอกเบี้ยมีการเปลี่ยนแปลงน้อย ดังนั้นจึงไม่ส่งผลกับอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ส่วนเงินลงทุนภายในประเทศ จะมีแนวโน้มสอดคล้องกับอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ในช่วงไตรมาสที่ 3 ถึง ไตรมาสที่ 4 เนื่องจากเมื่อมีการลงทุนภายในประเทศลดลง จะส่งผลทำให้อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศลดลง ส่วนช่วงเวลาในไตรมาสอื่นนั้น เงินลงทุนภายในประเทศจะไม่มีแนวโน้มที่สอดคล้องกับอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศในช่วงนี้อาจเกิดจากปัจจัยอื่นๆที่มีผลมากกว่า

ในปี พ.ศ.2548 อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในช่วงไตรมาสที่ 1 ถึง ไตรมาสที่ 3 หลังจากนั้นก็มีแนวโน้มลดลง ซึ่งเงินลงทุนจากต่างประเทศมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นสอดคล้องกับอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศในช่วงไตรมาสที่ 1 ถึง ไตรมาสที่ 2 และมีสาเหตุมาจากปริมาณการจ้างงานที่เพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นช่องทางการส่งผ่านทำให้อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ส่วนในไตรมาสที่ 2 ถึง ไตรมาสที่ 4 ของเงินลงทุนจากต่างประเทศ มีแนวโน้มไม่สอดคล้องกับอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ คือมีปริมาณการลงทุนลดลง แต่กลับมีปริมาณการจ้างงานมากขึ้น ทำให้มีอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเพิ่มขึ้น ส่วนเงินลงทุนภายในประเทศจะมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น และหลังจากนั้นจะมีแนวโน้มค่อยๆลดลง ซึ่งสอดคล้องกับแนวโน้มของอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ โดยมีสาเหตุจากการมีการจ้างงานที่เพิ่มขึ้นในช่วงแรกแล้วก็ค่อยๆมีการจ้างงานลดลง ทำให้ส่งผลกับอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

แนวโน้มของเงินลงทุนภายในประเทศ เงินลงทุนจากต่างประเทศ และอัตราการขยายตัวของ
ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ในปีพ.ศ.2549-2551

ภาพที่ 3.5 แนวโน้มของเงินลงทุนภายในประเทศ (ID) เงินลงทุนจากต่างประเทศ(IF) และอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (g) ในปีพ.ศ.2549-2551

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2551)

จากภาพที่ 3.5 สามารถอธิบายได้ว่า ในปี พ.ศ.2549 อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศมีแนวโน้มลดลง และเงินลงทุนจากต่างประเทศในช่วงไตรมาสที่ 1 ถึง ไตรมาสที่ 3 มีแนวโน้มลดลงสอดคล้องกับ อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ส่วนไตรมาสที่ 3 ถึงไตรมาสที่ 4 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น แต่มีผลไม่สอดคล้องกับอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ส่วนเงินลงทุนภายในประเทศ ในช่วงไตรมาสที่ 2 ถึง ไตรมาสที่ 4 มีการลงทุนลดลงสอดคล้องกับอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่ลดลง เนื่องจากมีปริมาณการจ้างงานที่ลดลง จึงส่งผลต่ออัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

ในปี พ.ศ.2550 ในช่วงเวลานี้อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยที่เงินลงทุนภายในประเทศในช่วงไตรมาสที่ 1 ถึง ไตรมาสที่ 3 มีการลงทุนเพิ่มขึ้นมีแนวโน้มสอดคล้องกับอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่เพิ่มขึ้นโดยมีสาเหตุมาจากการลงทุนเพิ่มขึ้น และในช่วงเวลานี้มีปริมาณการจ้างงานมากขึ้น ดังนั้นจึง

ส่งผลต่ออัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ส่วนเงินลงทุนจากต่างประเทศมีการเพิ่มขึ้นเช่นเดียวกับอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศในช่วงไตรมาสที่ 2 ถึง ไตรมาสที่ 3 โดยมีสาเหตุมาจากช่องทางการส่งผ่านทางด้านการจ้างงาน มีปริมาณมากขึ้น ดังนั้นจึงส่งผลต่ออัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

ในปี พ.ศ.2551 อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศมีแนวโน้มลดลง โดยที่เงินลงทุนภายในประเทศก็มีแนวโน้มลดลง สอดคล้องกับอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ซึ่งก็คือเมื่อมีการลงทุนลดลง ก็ทำให้มีผลผลิตและการจ้างงานลดลง ส่งผลทำให้มีอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศลดลง ส่วนเงินลงทุนจากต่างประเทศก็มีแนวโน้มลดลงเช่นเดียวกัน โดยที่มีแนวโน้มสอดคล้องกับ อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และมีสาเหตุมาจากในช่วงปีนี้มีอัตราดอกเบี้ยลดลง ส่งผ่านทางอัตราแลกเปลี่ยนทำให้อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศลดลง

จากการที่ได้ศึกษาการอธิบายแนวโน้มของเงินลงทุนภายในประเทศ เงินลงทุนจากต่างประเทศ และอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์ประชาชาติ ตั้งแต่ปี พ.ศ.2537-2551 สามารถสรุปได้ว่า

เงินลงทุนภายในประเทศนั้นมีแนวโน้มที่เพิ่มสูงขึ้นในปี พ.ศ.2537-2539 แต่จะมีปริมาณลดลงในช่วงปี พ.ศ. 2540-2542 หลังจากปี พ.ศ.2542 เงินลงทุนภายในประเทศจะค่อยๆสูงขึ้น ซึ่งสาเหตุนี้เกิดจากช่วงวิกฤติเศรษฐกิจในช่วงปี พ.ศ.2540 โดยตลอดระยะเวลาที่ศึกษานั้น เงินลงทุนภายในประเทศมีส่วนที่เพิ่มขึ้นและลดลงสอดคล้องกับแนวโน้มของอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเป็นบางช่วงเวลา ซึ่งจากข้อมูลนี้ก็มีตัวแปรที่มีความสอดคล้องกับเงินลงทุนภายในประเทศ และอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่เป็นช่องทางการส่งผ่านของเงินลงทุนภายในประเทศซึ่งก็คือการจ้างงาน โดยถ้ามีเงินลงทุนภายในประเทศเพิ่มขึ้นหรือลดลง ปริมาณการจ้างงานก็มีการเพิ่มขึ้นหรือลดลง มีการปรับตัวสอดคล้องกับเงินลงทุนภายในประเทศและอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์ประชาชาติ โดยถ้าเกิดมีช่วงเวลาไหนมีเงินลงทุนภายในประเทศ ที่มีแนวโน้มขัดแย้งกับอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ นั้นแสดงว่า เงินลงทุนภายในประเทศที่เพิ่มขึ้นนั้น อาจไม่ได้ก่อให้เกิดการจ้างงาน และมีระดับผลผลิตที่เพิ่มขึ้น จึงทำให้มีอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศลดลง

ส่วนเงินลงทุนจากต่างประเทศ ในช่วงปี พ.ศ.2537-2539 จะมีปริมาณการลงทุนในปริมาณน้อย แต่ต่อมาหลังปี พ.ศ.2542 มีการปริมาณเงินลงทุนจากต่างประเทศสูงขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งแสดงว่า เงินลงทุนจากต่างประเทศก็มีส่วนเพิ่มอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจมากขึ้น และตลอดเวลาที่ทำการศึกษา เงินลงทุนจากต่างประเทศมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นหรือลดลง สอดคล้องกับอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเป็นบางช่วงเวลา ซึ่งมีข้อมูลปริมาณการจ้างงานที่เป็นตัวแปรช่องทางการส่งผ่านของเงินลงทุนจากต่างประเทศก็มีความสอดคล้องกัน โดยถ้าเกิดช่วงเวลาไหนเงินลงทุนจากต่างประเทศไม่มีแนวโน้มที่มีความสอดคล้องกับแนวโน้มของอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ อาจมีเหตุผลเกิดจากว่าช่วงนั้น อัตราดอกเบี้ยไม่มีการเปลี่ยนแปลงมากนัก จึงไม่มีผลกับอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ โดยตามความเป็นจริงแล้ว โดยเฉพาะเงินลงทุนจากต่างประเทศ อาจเกิดความผันผวนได้ เนื่องจากว่ามีการแข่งขันกันระหว่างประเทศค่อนข้างสูง คนต่างชาติอาจมีการลงทุนโยกย้ายไปลงทุนที่ประเทศอื่นได้ ดังนั้นปริมาณการลงทุนจากต่างประเทศ อาจไม่สอดคล้องกับอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และเงินลงทุนภายในประเทศ และเงินลงทุนจากต่างประเทศเป็นส่วนหนึ่งที่มีผลกับอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงของอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศอาจจะเกิดจากปัจจัยอื่นที่มีผลด้วยก็ได้ ดังนั้นจึงมีบางช่วงที่ทำการศึกษาเงินลงทุนภายในประเทศ และเงินลงทุนจากต่างประเทศจึงมีแนวโน้มที่ตรงกันข้าม กับอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์

ในการศึกษาครั้งนี้จะเป็นการศึกษาถึงผลกระทบของเงินลงทุนภายในประเทศ และเงินลงทุนจากต่างประเทศต่ออัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ การจ้างงาน อัตราเงินเฟ้อ อัตราดอกเบี้ย และอัตราแลกเปลี่ยน ซึ่งได้เลือกใช้วิธีการคำนวณค่า Impulse Response Function และการคำนวณค่า Variance Decomposition เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา เนื่องจากผลของการคำนวณค่า Impulse Response Function และการคำนวณค่า Variance Decomposition แสดงให้เห็นถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว (Shock) ที่มีต่อตัวแปรต่างๆ ในแบบจำลองที่ทำการศึกษา ดังนั้นขั้นตอนในการศึกษาของบทนี้เริ่มต้นจาก การทดสอบความน่าเชื่อถือ (Stationary) เพื่อหาลักษณะที่เหมาะสมของ SVAR Model, การเลือก Lag ที่เหมาะสม (Optimal Lag), การกำหนดเงื่อนไข (Zero Restriction) เพื่อให้แบบจำลองเป็นไปตาม ลักษณะของ SVAR, การทดสอบ Impulse Response Function เพื่อหาผลกระทบของเงินลงทุนภายในประเทศ และเงินลงทุนจากต่างประเทศต่ออัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ การจ้างงาน อัตราเงินเฟ้อ อัตราดอกเบี้ย และอัตราแลกเปลี่ยน และการทดสอบ Variance Decompositions เพื่อวิเคราะห์ว่าความผันผวนของอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ การจ้างงาน อัตราเงินเฟ้อ อัตราดอกเบี้ย และอัตราแลกเปลี่ยน ที่เกิดขึ้นนั้นมีสาเหตุมาจากการลงทุนแบบใด

การทดสอบ Stationary

ข้อสมมติหนึ่งของแบบจำลอง SVAR คือตัวแปรที่ใช้ในแบบจำลองนั้นต้องมีคุณสมบัติ Stationary เนื่องจากการใส่ตัวแปรที่เป็น Non-Stationary เข้าไปในแบบจำลองอาจทำให้เกิดปัญหา ความสัมพันธ์ที่ไม่แท้จริง (Simple Bivariate System) และทำให้ผลการทดสอบนั้นไม่มี ประสิทธิภาพและขาดความน่าเชื่อถือ โดยการทดสอบ Stationary ในที่นี้ได้ใช้ Unit Root Test ในการทดสอบ ก่อนที่จะนำตัวแปรนั้นไปใช้ในแบบจำลอง SVAR ต่อไป

การศึกษานี้มีตัวแปรที่ใช้ทั้งสิ้น 7 ตัวแปร คือ เงินลงทุนจากต่างประเทศ(I_F), เงินลงทุนภายในประเทศ (I_D), อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (g), การจ้างงาน

(N), อัตราเงินเฟ้อ (Inf), อัตราดอกเบี้ย (r) และอัตราแลกเปลี่ยน (E) และตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาทั้งหมด จะเป็นการทดสอบโดยใช้ Stationary with Intercept โดยผลการทดสอบ Unit Root Test โดยวิธี Augmented Dickey-Fuller test: ADF test ที่ระดับ level ได้ผลดังนี้

ตารางที่ 4.1 ผลการทดสอบ Unit Root โดยวิธี ADF test ที่ระดับ level

ตัวแปรที่ทำการศึกษา	t-statistic	p-values	ผลการทดสอบสมมติฐาน
I_F	-2.0266	0.2750	ยอมรับ H_0
I_D	-9.5545	0.0000*	ปฏิเสธ H_0
g	-2.6669	0.0860	ยอมรับ H_0
N	1.8593	0.9997	ยอมรับ H_0
Inf	-3.7042	0.0065*	ปฏิเสธ H_0
r	-1.6693	0.4413	ยอมรับ H_0
E	-2.0413	0.2689	ยอมรับ H_0

หมายเหตุ: H_0 = Non-Stationary

* Stationary ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

ที่มา: จากการประมวลผลโดยใช้โปรแกรม Eviews 6

ผลการทดสอบ Unit Root ที่ระดับ level (ตารางที่ 4.1) จะมีเงินลงทุนภายในประเทศที่มีคุณสมบัติ Stationary ที่ระดับ level เนื่องจากปฏิเสธ H_0 ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 และอัตราเงินเฟ้อ ที่มีคุณสมบัติ Stationary ที่ระดับ level เนื่องจากปฏิเสธ H_0 ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 แต่จะมีเงินลงทุนจากต่างประเทศ อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ การจ้างงาน อัตราดอกเบี้ย และอัตราแลกเปลี่ยน ที่ยังคงขาดคุณสมบัติ Stationary ที่ระดับ level ดังนั้นจึงต้องนำข้อมูลมาหาค่าผลต่างครั้งที่ 1 (first difference) แล้วจึงนำไปทดสอบคุณสมบัติ Stationary ต่ออีกครั้งหนึ่ง ซึ่งผลการทดสอบ Stationary ที่ระดับผลต่างครั้งที่ 1 ได้ผลดังนี้ (ตารางที่ 4.2)

ตารางที่ 4.2 ผลการทดสอบ Unit Root โดยวิธี ADF test ที่ระดับ first difference

ตัวแปรที่ทำการศึกษา	t-statistic	p-values	ผลการทดสอบสมมติฐาน
I_F	-12.7677	0.0000*	ปฏิเสธ H_0
I_D	-10.5259	0.0000*	ปฏิเสธ H_0
g	-4.8522	0.0002*	ปฏิเสธ H_0
N	-4.2991	0.0011*	ปฏิเสธ H_0
Inf	-5.4768	0.0000*	ปฏิเสธ H_0
r	-3.8234	0.0046*	ปฏิเสธ H_0
E	-5.7592	0.0000*	ปฏิเสธ H_0

หมายเหตุ: H_0 = Non-Stationary

* Stationary ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

ที่มา: จากการประมวลผลโดยใช้โปรแกรม Eviews 6

ผลการทดสอบ Stationary ที่ระดับ first difference (ตารางที่ 2) พบว่าตัวแปรทั้ง 7 ตัวแปรนั้นมีคุณสมบัติ Stationary ที่ระดับ first difference โดยเงินลงทุนจากต่างประเทศ เงินลงทุนภายในประเทศ อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ การจ้างงาน อัตราเงินเฟ้อ อัตราดอกเบี้ย และอัตราแลกเปลี่ยน มีคุณสมบัติ Stationary ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ซึ่งคุณสมบัติดังกล่าวนี้แสดงให้เห็นว่าข้อมูลมีความน่าเชื่อถือสามารถนำไปใช้ในการประมาณค่าแบบจำลอง SVAR ต่อไปได้

การเลือกจำนวน Lag ที่เหมาะสม (Optimal Lag)

เมื่อได้มีการทดสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูลจากการทดสอบ Stationary แล้ว ในขั้นตอนต่อไปก็ทำการเลือกจำนวน lag ที่เหมาะสม เนื่องจากถ้ามีการเลือกจำนวน Lag ที่มากเกินไปจะเป็นผลให้แบบจำลองที่มีลักษณะเป็น Vector มี Degree of Freedom ลดลงเป็นจำนวนมาก และในทางตรงกันข้ามถ้ากำหนดจำนวน Lag ที่จะนำไปใช้ในแบบจำลองน้อยเกินไปก็จะส่งผลให้ผลการประมาณค่าที่ได้ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง (บัณฑิต ชัยวิชญชาติ, 2548) ดังนั้นแนวทางในการกำหนดจำนวน Lag ในแบบจำลอง SVAR จะใช้เกณฑ์ในการเลือกจำนวน Lag ที่เหมาะสมโดยอาศัยค่า Schwarz Information Criterion: SIC ซึ่งสามารถคำนวณได้จาก

$$SIC = T \log|\varepsilon| + N \log(T) \quad (22)$$

โดยกำหนดให้

T คือ ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา

$|\varepsilon|$ คือ determinant of the variance-covariance matrix of the residuals

N คือ จำนวน Parameter ที่ใช้ในการประมาณการในทุกสมการ

โดยแบบจำลองที่ให้ค่า Schwarz Information Criterion ที่ต่ำที่สุด จะเป็นแบบจำลองที่มีการเลือกใช้ Lag อย่างเหมาะสม โดยข้อมูลที่ใช้มีลักษณะเป็นข้อมูลรายไตรมาส ดังนั้นการกำหนดค่า Lag Length Criteria ที่เหมาะสมควรที่จะเป็น 4 เพื่อให้การกำหนดค่า Lag Length criteria จะสามารถครอบคลุมทุกฤดูกาล (seasonal) ได้ ซึ่งผลการคำนวณ Lag ในแบบจำลองดังกล่าวได้ดังตารางที่ 3 ซึ่งค่า Lag ที่เหมาะสมของแบบจำลอง คือ 1 ไตรมาส

ตารางที่ 4.3 ผลการคำนวณ Lag ในแบบจำลอง

ค่า Schwarz Information Criterion ในแบบจำลอง				
Lag 0	Lag 1	Lag 2	Lag 3	Lag 4
83.19175	75.22598*	76.47991	77.46192	77.42616

หมายเหตุ: *จำนวน Lag ที่เหมาะสม

ที่มา: จากการประมวลผลโดยใช้โปรแกรม Eviews 6

การกำหนด Zero Restriction

ก่อนที่จะมีการคำนวณ Impulse Response Function จะต้องมีการกำหนด Zero Restriction ก่อน เพื่อให้เป็นไปตามแนวทางการศึกษาใน Structural Vector Autoregressive (SVAR) โดยการกำหนด Zero Restriction จะกำหนดมาจากทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ ซึ่งจากสมการที่ (23) แบบจำลองเป็นแบบจำลอง SVAR ที่ถูกกำหนดมาเพื่อตัดคู่ที่ไม่มีความสัมพันธ์กันในทางทฤษฎีออก โดยจำนวนเงื่อนไขที่เป็น 0 จะต้องมทั้งหมด 21 ตัวเพื่อให้การทดสอบเป็น Exact identification ซึ่งสมการดังกล่าวเป็นแบบจำลองที่มีการกำหนดเงื่อนไขจำนวน 21 ตัวพอดี จึงสามารถนำสมการดังกล่าวไปใช้ในการประมาณค่าแบบจำลองต่อไปได้

$$\begin{bmatrix} 1 & 0 & a_{13} & 0 & 0 & a_{16} & 0 \\ 0 & 1 & a_{23} & 0 & 0 & a_{26} & 0 \\ a_{31} & a_{32} & 1 & a_{34} & a_{35} & 0 & a_{37} \\ a_{41} & a_{42} & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ a_{51} & a_{52} & a_{53} & 0 & 1 & a_{56} & 0 \\ a_{61} & a_{62} & 0 & 0 & a_{65} & 1 & 0 \\ a_{71} & 0 & 0 & 0 & a_{75} & a_{76} & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \varepsilon_{I_{Ft}} \\ \varepsilon_{I_{Dt}} \\ \varepsilon_{gt} \\ \varepsilon_{Nt} \\ \varepsilon_{Inf t} \\ \varepsilon_{rt} \\ \varepsilon_{Et} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} e_{I_{Ft}} \\ e_{I_{Dt}} \\ e_{gt} \\ e_{Nt} \\ e_{Inf t} \\ e_{rt} \\ e_{Et} \end{bmatrix} \quad (23)$$

การทดสอบ Impulse Response Function

การทดสอบ Impulse Response Function เพื่อคำนวณหาขนาดและทิศทางความสัมพันธ์ของเงินลงทุนภายในประเทศและเงินลงทุนจากต่างประเทศที่มีต่ออัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์ประชาชาติในช่วงเวลาต่างๆ ภายหลังจากการเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว นอกจากนั้นยังใช้พิจารณาว่าการเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลัน (shock) ที่เกิดขึ้นนั้นจะส่งผลต่อตัวแปรที่สนใจเป็นระยะเวลานานเท่าใด ซึ่งจากระบบสมการ SVAR ที่มีการกำหนด Zero Restriction แล้ว จึงนำระบบสมการที่ได้มาคำนวณค่า Impulse Response Function จากนั้นนำสัมประสิทธิ์ที่ได้มาทดสอบค่า t-test ทั้งนี้เนื่องจากการทดสอบโดยใช้ค่า t-test เป็นการทดสอบทางสถิติ เพื่อดูว่าค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอธิบายที่ประมาณการได้นั้น มีนัยสำคัญทางสถิติจริงหรือไม่ ด้วยระดับนัยสำคัญทางสถิติเพียงใด โดยค่าสถิติที่ใช้ทดสอบ เป็นดังสมการที่ (24)

$$t = \frac{\hat{\beta}}{SE_{\hat{\beta}}} \quad (24)$$

โดยมีสมมติฐาน คือ $H_0: \beta_i = 0$ และ $H_1: \beta_i \neq 0$, i หมายถึงตัวสัมประสิทธิ์หนึ่งๆที่เราต้องการจะทดสอบ หากการทดสอบ t-test แล้วไม่สามารถที่จะปฏิเสธ H_0 ได้ก็หมายความว่าค่าประมาณการที่ได้จากตัวอย่างนั้นจะไม่สามารถอธิบายตัวแปรตามได้ แต่หากการทดสอบค่า t-test แล้วสามารถที่จะปฏิเสธ H_0 ได้ก็หมายความว่าค่าประมาณการที่ได้จากตัวอย่างนั้นสามารถอธิบายตัวแปรตามได้ ณ ระดับความเชื่อมั่นต่าง ๆ

ภายหลังจากการทดสอบค่า t-test แล้วจึงทำการพิจารณาเฉพาะค่าสัมประสิทธิ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติเท่านั้น โดยการคำนวณ Impulse Response Function ในการศึกษาเพื่อตอบวัตถุประสงค์

จะทำการคำนวณโดยทำการศึกษาผลกระทบของเงินลงทุนภายในประเทศ และเงินลงทุนจากต่างประเทศที่มีต่ออัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ การจ้างงาน อัตราเงินเฟ้อ อัตราดอกเบี้ย และอัตราแลกเปลี่ยน แล้วนำผลมาพิจารณาว่าการลงทุนแบบใดส่งผลกับอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ การจ้างงาน อัตราเงินเฟ้อ อัตราดอกเบี้ย และอัตราแลกเปลี่ยนได้มากกว่ากัน

1. วิเคราะห์ผลการตอบสนองของอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่มีต่อเงินลงทุนภายในประเทศ และเงินลงทุนจากต่างประเทศ

ในการศึกษาผลกระทบของเงินลงทุนภายในประเทศ และเงินลงทุนจากต่างประเทศ ที่มีต่ออัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ สามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

ผลการศึกษา ผลกระทบของเงินลงทุนภายในประเทศที่มีต่ออัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ เมื่อวิเคราะห์แล้วพบว่าเงินลงทุนภายในประเทศส่งผลกับอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์ประชาชาติในทิศทางเดียวกัน ซึ่งจากตารางที่ 4.4 เมื่อพิจารณาค่า t-test มีค่าสัมประสิทธิ์ในช่วงเวลาที่ 2 และ 3 จะปฏิเสธ H_0 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01 โดยจะมีช่วงเวลาที่ 2 ถึง 3 เท่านั้นที่สามารถอธิบายความสัมพันธ์ของเงินลงทุนภายในประเทศต่ออัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศได้ ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า เงินลงทุนภายในประเทศจะส่งผลกระทบต่ออัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศในทิศทางเดียวกัน ในช่วงเวลาที่ 2 ถึง 3 ซึ่งสาเหตุที่ได้ผลดังกล่าวก็เกิดจาก เมื่อมีเงินลงทุนภายในประเทศเพิ่มขึ้น จะทำให้มีการใช้จ่ายทางด้านการลงทุนของผู้ผลิต และการใช้จ่ายทางด้านการบริโภคของประชาชนเพิ่มขึ้น ทำให้รายได้ประชาชาติเพิ่มขึ้น และส่งผลให้อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเพิ่มขึ้น ดังนั้นเงินลงทุนภายในประเทศจึงส่งผลในทิศทางเดียวกันกับอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

ตารางที่ 4.4 การตอบสนองของอัตราการขายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่มีต่อเงินลงทุนภายในประเทศ

ช่วงเวลา	ค่าสัมประสิทธิ์	Standard Error	t-test
1	0.4969	0.3528	1.4085
2	0.9074	0.2750	3.2996**
3	1.0815	0.3473	3.1146**
4	0.9198	0.4725	1.9469
5	0.7691	0.5786	1.3294
6	0.6236	0.6632	0.9403
7	0.4836	0.7254	0.6667
8	0.3538	0.7637	0.4633
9	0.2377	0.7803	0.3047
10	0.1372	0.7780	0.1763
11	0.0526	0.7602	0.0692
12	-0.0165	0.7307	-0.0225
13	-0.0711	0.6934	-0.1026
14	-0.1129	0.6519	-0.1732
15	-0.1437	0.6098	-0.2357
16	-0.1652	0.5696	-0.2900
17	-0.1791	0.5334	-0.3357
18	-0.1870	0.5025	-0.3721
19	-0.1903	0.4771	-0.3988
20	-0.1901	0.4570	-0.4160
21	-0.1875	0.4414	-0.4248
22	-0.1833	0.4295	-0.4267
23	-0.1780	0.4203	-0.4235
24	-0.1722	0.4131	-0.4168

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ที่มา: จากการประมวลผลโดยใช้โปรแกรม Eviews 6

ผลการศึกษา ผลกระทบของเงินลงทุนจากต่างประเทศที่มีต่ออัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ เมื่อวิเคราะห์แล้วพบว่าเงินลงทุนจากต่างประเทศจะส่งผลกับอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศในทิศทางเดียวกัน ซึ่งจากตารางที่ 4.5 เมื่อพิจารณาค่า t-test มีค่าสัมประสิทธิ์ในช่วงเวลาที่ 1 และ 2 จะปฏิเสธ H_0 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยจะมีช่วงเวลาที่ 1 และ 2 เท่านั้นที่สามารถอธิบายความสัมพันธ์ของเงินลงทุนจากต่างประเทศต่ออัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศได้ ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า เงินลงทุนจากต่างประเทศจะส่งผลกระทบต่ออัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศในทิศทางเดียวกัน ในช่วงเวลาที่ 1 และ 2 ซึ่งสาเหตุที่ได้ผลดังกล่าวก็เกิดจาก เมื่อมีเงินลงทุนจากต่างประเทศเพิ่มขึ้น จะทำให้มีปริมาณเงินภายในประเทศเพิ่มขึ้น มีปริมาณเงินหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ทำให้รายได้ประชาชาติเพิ่มขึ้น เกิดการขยายตัวของระบบเศรษฐกิจ ทำให้เงินลงทุนจากต่างประเทศส่งผลในทิศทางเดียวกันกับอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

ตารางที่ 4.5 การตอบสนองของอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่มีต่อเงินลงทุนจากต่างประเทศ

ช่วงเวลา	ค่าสัมประสิทธิ์	Standard Error	t-test
1	0.6902	0.3417	2.0197*
2	0.8543	0.3913	2.1829*
3	0.8461	0.5193	1.6292
4	0.5578	0.6160	0.9056
5	0.3282	0.6712	0.4890
6	0.1496	0.6993	0.2139
7	0.0131	0.7107	0.0185
8	-0.0867	0.7082	-0.1224
9	-0.1560	0.6969	-0.2239
10	-0.2009	0.6814	-0.2948
11	-0.2266	0.6647	-0.3410
12	-0.2380	0.6477	-0.3675
13	-0.2390	0.6303	-0.3792

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ช่วงเวลา	ค่าสัมประสิทธิ์	Standard Error	t-test
14	-0.2328	0.6115	-0.3807
15	-0.2220	0.5904	-0.3760
16	-0.2086	0.5662	-0.3684
17	-0.1940	0.5388	-0.3601
18	-0.1793	0.5086	-0.3525
19	-0.1652	0.4766	-0.3466
20	-0.1522	0.4438	-0.3429
21	-0.1404	0.4114	-0.3412
22	-0.1300	0.3807	-0.3414
23	-0.1210	0.3529	-0.3429
24	-0.1133	0.3286	-0.3448

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ที่มา: จากการประมวลผลโดยใช้โปรแกรม Eviews 6

จากผลที่ได้ เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบผลของเงินลงทุนภายในประเทศ และเงินลงทุนจากต่างประเทศที่ต่ออัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ พบว่าเงินลงทุนภายในประเทศจะมีผลกับอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศมากกว่าเงินลงทุนจากต่างประเทศ เนื่องจาก เมื่อปริมาณเงินลงทุนจากต่างประเทศที่เข้ามาในประเทศ ทำให้มีปริมาณเงินหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจมากขึ้น ส่งผลให้อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเพิ่มขึ้น แต่ในขณะเดียวกันเงินทุนจากต่างประเทศที่เข้ามา ทำให้มีอุปทานของเงินตราต่างประเทศเพิ่มขึ้น ทำให้อัตราแลกเปลี่ยนเกิดการเปลี่ยนแปลงทำให้เงินบาทมีค่าเพิ่มขึ้น ส่งผลกับการส่งออก และนำเข้าสินค้า ทำให้มีการส่งออกลดลง นำเข้ามากขึ้น ส่งผลให้ดุลการค้าแย่ลง ทำให้ดุลการชำระเงินแยลง ส่งผลต่อรายได้ประชาชาติ ทำให้การเพิ่มขึ้นของอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่เกิดจากเงินลงทุนจากต่างประเทศ มีผลน้อยกว่าที่เกิดจากเงินลงทุนภายในประเทศ ดังนั้นเงินลงทุนภายในประเทศจึงส่งผลกับอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศมากกว่าเงินลงทุนจากต่างประเทศ

2. วิเคราะห์ผลการตอบสนองของการจ้างงานที่มีต่อเงินลงทุนภายในประเทศ และเงินลงทุนจากต่างประเทศ

ในการศึกษาผลกระทบของเงินลงทุนภายในประเทศ และเงินลงทุนจากต่างประเทศ ที่มีต่อการจ้างงานสามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

ผลการศึกษา ผลกระทบของเงินลงทุนภายในประเทศที่มีต่อการจ้างงาน เมื่อวิเคราะห์แล้วพบว่าเงินลงทุนภายในประเทศส่งผลกระทบต่อการจ้างงานในทิศทางเดียวกันซึ่งจากตารางที่ 4.6 เมื่อพิจารณาค่า t-test มีค่าสัมประสิทธิ์ในช่วงเวลาที่ 1 ถึง 5 จะปฏิเสธ H_0 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01 และในช่วงเวลาที่ 6 ถึง 7 จะปฏิเสธ H_0 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยจะมีช่วงเวลาที่ 1 ถึง 7 เท่านั้นที่สามารถอธิบายความสัมพันธ์ของเงินลงทุนภายในประเทศต่อการจ้างงานได้ ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า เงินลงทุนภายในประเทศจะส่งผลกระทบต่อการจ้างงานในทิศทางเดียวกัน ในช่วงเวลาที่ 1 ถึง 7 ซึ่งสาเหตุที่ได้ผลดังกล่าวก็เกิดจาก เมื่อมีการลงทุนภายในประเทศเพิ่มขึ้น ก็จะมีการปริมาณการลงทุนที่เพิ่มขึ้น ส่งผลให้มีรายได้และผลผลิตเพิ่มขึ้นมีความต้องการการจ้างงานมากขึ้น ดังนั้นผลกระทบของเงินลงทุนภายในประเทศต่อการจ้างงานจึงเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ตารางที่ 4.6 การตอบสนองของการจ้างงานที่มีต่อเงินลงทุนภายในประเทศ

ช่วงเวลา	ค่าสัมประสิทธิ์	Standard Error	t-test
1	471.9215	66.3520	7.1124**
2	342.7802	56.4767	6.0694**
3	302.2704	70.5436	4.2849**
4	321.3245	91.0870	3.5277**
5	320.8674	107.0310	2.9979**
6	310.9475	121.2470	2.5646*
7	297.1869	134.1020	2.2161*
8	282.2942	145.5050	1.9401
9	267.9264	155.5920	1.7220
10	255.0148	164.4810	1.5504
11	243.9933	172.2960	1.4161

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ช่วงเวลา	ค่าสัมประสิทธิ์	Standard Error	t-test
12	234.9699	179.1760	1.3114
13	227.8475	185.2650	1.2298
14	222.4098	190.7010	1.1663
15	218.3821	195.6050	1.1164
16	215.4725	200.0820	1.0769
17	213.3993	204.2180	1.0450
18	211.9077	208.0870	1.0184
19	210.7783	211.7510	0.9954
20	209.8307	215.2590	0.9748
21	208.9228	218.6520	0.9555
22	207.9484	221.9620	0.9369
23	206.8327	225.2120	0.9184
24	205.5274	228.4180	0.8998

หมายเหตุ: ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ที่มา: จากการประมวลผลโดยใช้โปรแกรม Eviews 6

ผลการศึกษา ผลกระทบของเงินลงทุนจากประเทศที่มีต่อการจ้างงาน เมื่อวิเคราะห์แล้วพบว่าเงินลงทุนจากต่างประเทศส่งผลกับการจ้างงานในทิศทางตรงข้ามกันซึ่งจากตารางที่ 4.7 เมื่อพิจารณาค่า t-test มีค่าสัมประสิทธิ์ในช่วงเวลาที่ 1 จะปฏิเสธ H_0 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยจะมีช่วงเวลาที่ 1 เท่านั้นที่สามารถอธิบายความสัมพันธ์ของเงินลงทุนจากต่างประเทศต่อการจ้างงานได้ ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า เงินลงทุนจากต่างประเทศจะส่งผลกระทบกับการจ้างงานในทิศทางตรงข้ามกัน ในช่วงเวลาที่ 1 ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า อุตสาหกรรมจะมีเงินลงทุนจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นจะมีแนวโน้มทำให้การจ้างงานลดลง ซึ่งอุตสาหกรรมที่มีสัดส่วนของเงินลงทุนจากต่างประเทศมากกว่าเงินลงทุนในประเทศจะอยู่ในประเภท การผลิตเครื่องจักรสำนักงาน เครื่องทำบัญชีและเครื่องคำนวณ โดยจะอธิบายช่วงผลที่เกิดขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ.2537-2539 โดยปีพ.ศ.2537 มีเงินลงทุนจากต่างประเทศร้อยละ 84.9 มีเงินลงทุนภายในประเทศร้อยละ 15.1 มีการจ้างงาน 60,868 คน ปี

พ.ศ.2538 มีเงินลงทุนจากต่างประเทศร้อยละ 88.6 มีเงินลงทุนภายในประเทศร้อยละ 11.4 มีการจ้างงาน 46,318 คน และปีพ.ศ.2539 มีเงินลงทุนจากต่างประเทศร้อยละ 93.3 มีเงินลงทุนภายในประเทศร้อยละ 6.7 มีการจ้างงาน 42,189 คน จากข้อมูลจะเห็นได้ว่าในช่วงปีพ.ศ.2537-2539 จะมีเงินลงทุนจากต่างประเทศเพิ่มขึ้น ในขณะที่การจ้างงานมีแนวโน้มลดลง ทำให้มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกัน ซึ่งเหตุผลก็คือ เมื่อเงินลงทุนจากต่างประเทศเพิ่มขึ้น ทำให้เงินทุนสำรองระหว่างประเทศที่เพิ่มขึ้น ทำให้ปริมาณเงินหมุนเวียนภายในระบบเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นตาม ประชาชนก็มีการใช้จ่ายมากขึ้น ส่งผลให้ระดับราคาสูงขึ้น ณ ระดับรายได้และผลผลิตเท่าเดิม แต่ในขณะเดียวกันการเพิ่มขึ้นของระดับราคาต่างประเทศไม่มีการเปลี่ยนแปลง ดังนั้นประชาชนจึงหันไปบริโภคสินค้าจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นมากกว่าสินค้าภายในเปรียบเทียบ เป็นเหตุให้เกิดการขาดดุลการชำระเงิน ตามมาด้วยการลดลงของเงินทุนสำรองระหว่างประเทศ ทำให้ปริมาณเงินหมุนเวียนลดลง ส่งผลให้มีการใช้จ่ายลดลง ทำให้มีการผลิตสินค้าลดลง ผู้ผลิตลดต้นทุนและทำให้การจ้างงานลดลง (อนุวัฒน์ เหล่าวงศ์ศักดิ์, 2544: 91)

ตารางที่ 4.7 การตอบสนองของการจ้างงานที่มีต่อเงินลงทุนจากต่างประเทศ

ช่วงเวลา	ค่าสัมประสิทธิ์	Standard Error	t-test
1	-253.7360	114.1070	-2.2237*
2	-36.6200	102.6910	-0.3566
3	58.9240	112.9780	0.5216
4	63.9572	129.4220	0.4942
5	65.3703	137.2150	0.4764
6	61.9905	142.6660	0.4345
7	53.9696	147.8260	0.3651
8	42.5360	152.6760	0.2786
9	28.7685	157.4250	0.1827
10	13.6071	162.1430	0.0839
11	-2.1490	166.7630	-0.0129
12	-17.8487	171.1540	-0.1043
13	-32.9862	175.1720	-0.1883

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ช่วงเวลา	ค่าสัมประสิทธิ์	Standard Error	t-test
14	-47.1900	178.6960	-0.2641
15	-60.2078	181.6410	-0.3315
16	-71.8880	183.9610	-0.3908
17	-82.1619	185.6460	-0.4426
18	-91.0251	186.7140	-0.4875
19	-98.5220	187.2040	-0.5263
20	-104.7311	187.1680	-0.5596
21	-109.7533	186.6670	-0.5880
22	-113.7022	185.7650	-0.6121
23	-116.6962	184.5280	-0.6324
24	-118.8532	183.0220	-0.6494

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ที่มา: จากการประมวลผลโดยใช้โปรแกรม Eviews 6

จากผลที่ได้ เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบผลของเงินลงทุนภายในประเทศ และเงินลงทุนจากต่างประเทศที่มีต่อการจ้างงาน พบว่า เงินลงทุนภายในประเทศจะส่งผลกับการจ้างงานมากกว่าเงินลงทุนจากต่างประเทศ โดยจากข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติจะพบว่าในประเทศไทย ประเภทอุตสาหกรรม 3 อันดับแรกที่มีสถานประกอบการมากที่สุด และมีการจ้างงานมากที่สุด จะมีสัดส่วนการลงทุนในอุตสาหกรรมของเงินลงทุนภายในประเทศมากกว่าที่มาจากเงินลงทุนจากต่างประเทศ ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้ หมวดอุตสาหกรรมอันดับ 1 จะเป็นอุตสาหกรรมประเภทการผลิต ผลิตภัณฑ์อาหารและเครื่องดื่ม มีเงินลงทุนภายในประเทศลงทุน ร้อยละ 99.8 เงินทุนจากต่างประเทศ ลงทุนร้อยละ 0.2 และมีการจ้างงานร้อยละ 17.99 อันดับที่ 2 จะเป็นอุตสาหกรรมประเภท การผลิตเครื่องแต่งกาย รวมทั้งการตกแต่งและซ่อมสืขนสัตว์ มีเงินลงทุนภายในประเทศลงทุน ร้อยละ 99.7 เงินทุนจากต่างประเทศ ลงทุนร้อยละ 0.3 และมีการจ้างงานร้อยละ 10.07 และอันดับที่ 3 จะเป็นอุตสาหกรรมประเภทการผลิตสิ่งทอ มีเงินลงทุนภายในประเทศลงทุน ร้อยละ 99.8 เงินทุนจากต่างประเทศ ลงทุนร้อยละ 0.2 และมีการจ้างงานร้อยละ 9.18 และจากข้อมูลของ

ประเภทอุตสาหกรรม 3 หมวดนี้จะสรุปได้ว่าเงินลงทุนภายในประเทศจะมีผลต่อการจ้างงานมากกว่าเงินลงทุนจากต่างประเทศ

3. วิเคราะห์ผลการตอบสนองของอัตราเงินเฟ้อที่มีต่อเงินลงทุนภายในประเทศ และเงินลงทุนจากต่างประเทศ

ในการศึกษาผลกระทบของเงินลงทุนภายในประเทศ และเงินลงทุนจากต่างประเทศ ที่มีต่ออัตราเงินเฟ้อเพื่อสามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

ผลการศึกษา ผลกระทบของเงินลงทุนภายในประเทศที่มีต่ออัตราเงินเฟ้อ เมื่อวิเคราะห์แล้วพบว่าเงินลงทุนภายในประเทศจะส่งผลกับอัตราเงินเฟ้อในทิศทางเดียวกัน ซึ่งจากตารางที่ 4.8 เมื่อพิจารณาค่า t-test มีค่าสัมประสิทธิ์ในช่วงเวลาที่ 1 จะปฏิเสธ H_0 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01 และในช่วงเวลาที่ 2 จะปฏิเสธ H_0 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยจะมีช่วงเวลาที่ 1 ถึง 2 เท่านั้นที่สามารถอธิบายความสัมพันธ์ของเงินลงทุนภายในประเทศต่อการอัตราเงินเฟ้อได้ ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า เงินลงทุนภายในประเทศจะส่งผลกระทบกับอัตราเงินเฟ้อในทิศทางเดียวกัน ในช่วงเวลาที่ 1 ถึง 2 ซึ่งสาเหตุที่ได้ผลดังกล่าวก็เกิดจาก เมื่อมีเงินลงทุนภายในประเทศเพิ่มขึ้น ทำให้มีรายได้ประชาชาติเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้มีอุปสงค์รวมเพิ่มขึ้น ส่งผลกับระดับราคาสินค้า ทำให้อัตราเงินเฟ้อสูงขึ้น ดังนั้นเงินลงทุนภายในประเทศจึงส่งผลกับอัตราเงินเฟ้อในทิศทางเดียวกัน

ตารางที่ 4.8 การตอบสนองของอัตราเงินเฟ้อที่มีต่อเงินลงทุนภายในประเทศ

ช่วงเวลา	ค่าสัมประสิทธิ์	Standard Error	t-test
1	0.6160	0.2131	2.8906**
2	0.5608	0.2440	2.2981*
3	0.5076	0.3009	1.6866
4	0.3349	0.3397	0.9859
5	0.2005	0.3601	0.5568
6	0.0968	0.3669	0.2639
7	0.0175	0.3628	0.0483
8	-0.0411	0.3503	-0.1173

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ช่วงเวลา	ค่าสัมประสิทธิ์	Standard Error	t-test
9	-0.0825	0.3317	-0.2488
10	-0.1101	0.3094	-0.3557
11	-0.1266	0.2854	-0.4436
12	-0.1347	0.2618	-0.5145
13	-0.1366	0.2402	-0.5684
14	-0.1340	0.2218	-0.6041
15	-0.1285	0.2069	-0.6207
16	-0.1211	0.1955	-0.6196
17	-0.1129	0.1868	-0.6043
18	-0.1043	0.1801	-0.5794
19	-0.0960	0.1746	-0.5496
20	-0.0881	0.1699	-0.5185
21	-0.0808	0.1656	-0.4883
22	-0.0744	0.1616	-0.4601
23	-0.0687	0.1580	-0.4345
24	-0.0637	0.1549	-0.4114

หมายเหตุ: ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ที่มา: จากการประมวลผลโดยใช้โปรแกรม Eviews 6

ผลการศึกษา ผลกระทบของเงินลงทุนจากต่างประเทศที่มีต่ออัตราเงินเฟ้อ เมื่อวิเคราะห์แล้วพบว่าเงินลงทุนจากต่างประเทศจะส่งผลกระทบต่ออัตราเงินเฟ้อในทิศทางเดียวกัน ซึ่งจากตารางที่ 4.9 เมื่อพิจารณาค่า t-test พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์ในช่วงเวลาที่ 1 จะปฏิเสธ H_0 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยจะมีช่วงเวลาที่ 1 เท่านั้นที่สามารถอธิบายความสัมพันธ์ของเงินลงทุนจากต่างประเทศต่ออัตราเงินเฟ้อได้ ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า เงินลงทุนจากต่างประเทศจะส่งผลกระทบต่ออัตราเงินเฟ้อในทิศทางเดียวกัน ในช่วงเวลาที่ 1 ซึ่งสาเหตุที่ได้ผลดังกล่าวก็เกิดจาก เมื่อมีเงินลงทุนจากต่างประเทศเพิ่มขึ้น จะทำมีปริมาณเงินเข้ามาในระบบเศรษฐกิจมากขึ้น ทำให้สภาพคล่องระหว่าง

ประเทศสูงขึ้น เนื่องจากผู้ที่ได้รับเงินตราต่างประเทศจะนำเงินตราต่างประเทศมาแลกเปลี่ยนเป็นเงินสกุลท้องถิ่นเพื่อใช้จ่าย ด้วยเหตุนี้จึงส่งผลทำให้ปริมาณเงินที่ใช้หมุนเวียนอยู่ในระบบเศรษฐกิจมีระดับสูงหรือมากกว่าจำนวนที่ควรจะเป็น ก่อให้เกิดการขยายตัวของระบบเศรษฐกิจมากขึ้น และถ้าการขยายตัวของระบบเศรษฐกิจเป็นไปอย่างรวดเร็ว ก็จะผลักดันให้มีการใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้น ซึ่งถ้าหากผลผลิตไม่เพียงพอต่อความต้องการ จะเกิดอุปสงค์ส่วนเกินในสินค้าและบริการและจะส่งผลให้ระดับราคาสินค้าเพิ่มสูงขึ้น ทำให้เกิดเงินเฟ้อได้

ตารางที่ 4.9 การตอบสนองของอัตราเงินเฟ้อที่มีต่อเงินลงทุนจากต่างประเทศ

ช่วงเวลา	ค่าสัมประสิทธิ์	Standard Error	t-test
1	0.4709	0.2073	2.2717*
2	0.4069	0.2680	1.5182
3	0.3249	0.3483	0.9328
4	0.3632	0.3592	1.0113
5	0.3741	0.3476	1.0764
6	0.3659	0.3300	1.1088
7	0.3461	0.3123	1.1081
8	0.3189	0.2968	1.0744
9	0.2880	0.2851	1.0100
10	0.2558	0.2768	0.9242
11	0.2242	0.2702	0.8300
12	0.1946	0.2634	0.7387
13	0.1675	0.2550	0.6568
14	0.1435	0.2444	0.5870
15	0.1226	0.2316	0.5293
16	0.1047	0.2170	0.4825
17	0.0897	0.2015	0.4453
18	0.0773	0.1859	0.4158
19	0.0672	0.1711	0.3925
20	0.0590	0.1578	0.3737

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ช่วงเวลา	ค่าสัมประสิทธิ์	Standard Error	t-test
21	0.0525	0.1464	0.3583
22	0.0473	0.1370	0.3450
23	0.0432	0.1296	0.3333
24	0.0400	0.1239	0.3228

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ที่มา: จากการประมวลผลโดยใช้โปรแกรม Eviews 6

จากผลที่ได้ เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบผลของเงินลงทุนภายในประเทศ และเงินลงทุนจากต่างประเทศที่ต่ออัตราเงินเฟ้อ พบว่าเงินลงทุนภายในประเทศจะส่งผลกับอัตราเงินเฟ้อมากกว่าเงินลงทุนจากต่างประเทศ ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า การเปลี่ยนแปลงอัตราเงินเฟ้อจะมีสาเหตุมาจากทั้งทางด้านอุปสงค์และอุปทานหลัก โดยสาเหตุทางด้านอุปสงค์พบว่ามีสาเหตุมาจากปัจจัยภายในประเทศ ได้แก่ การขยายตัวของเศรษฐกิจ การขยายตัวของสินเชื่อ และการขยายตัวของปริมาณเงินในระดับสูง และปัจจัยภายนอกประเทศ ได้แก่ การขยายตัวของการส่งออกและการลงทุน ซึ่งจะส่งผลให้อุปสงค์มวลรวมเพิ่มสูงขึ้นจนทำให้ระดับราคาสินค้าสูงขึ้น สำหรับสาเหตุทางด้านอุปทานหลักพบว่ามีสาเหตุมาจากปัจจัยภายนอกประเทศ ได้แก่ การสูงขึ้นของราคาน้ำมันดิบรวมทั้งภาวะเงินเฟ้อในต่างประเทศ และการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยน ซึ่งจะส่งผลกับราคาสินค้านำเข้าประเทศทุนและวัตถุดิบ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนและอัตราเงินเฟ้อจะมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน และอัตราแลกเปลี่ยนเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลกับการเปลี่ยนแปลงของเงินเฟ้อโดยเมื่อมีเงินลงทุนจากต่างประเทศเพิ่มขึ้น จะทำให้มีอุปทานของเงินตราต่างประเทศเพิ่มขึ้น ส่งผลให้อัตราแลกเปลี่ยน และราคาสินค้านำเข้าโดยเฉพาะสินค้าประเทศทุนและวัตถุดิบ ผลักดันต้นทุนการผลิต ส่งผลถึงระดับราคาสินค้า ซึ่งเงินลงทุนจากต่างประเทศ ยังทำให้เกิดเงินเฟ้อทางด้านอุปสงค์ทางด้านปริมาณเงินหมุนเวียนเพิ่มขึ้น ส่งผลกับระดับราคาอีก ซึ่งเมื่อวิเคราะห์การส่งผ่านเงินลงทุนจากต่างประเทศนั้นต้องส่งผ่านหลายช่องทางถึงจะส่งผลกับอัตราเงินเฟ้อ ในขณะที่เงินลงทุนภายในประเทศ เมื่อมีการลงทุนเกิดขึ้น ทำให้มีรายจ่ายทางการลงทุนเพิ่มขึ้น ส่งผลกับอัตราเงินเฟ้อทันที ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงของเงินเฟ้อจึงเกิดจากเงินลงทุนภายในประเทศมากกว่า เงินลงทุนจากต่างประเทศ

4. วิเคราะห์ผลการตอบสนองของอัตราดอกเบี้ยที่มีต่อเงินลงทุนภายในประเทศ และการลงทุนจากต่างประเทศ

ในการศึกษาผลกระทบของเงินลงทุนภายในประเทศ และเงินลงทุนจากต่างประเทศ ที่มีต่ออัตราดอกเบี้ยสามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

ผลการศึกษา ผลกระทบของเงินลงทุนภายในประเทศที่มีต่ออัตราดอกเบี้ย เมื่อวิเคราะห์แล้วพบว่าเงินลงทุนภายในประเทศจะส่งผลกับอัตราดอกเบี้ยในทิศทางเดียวกันซึ่งจากตารางที่ 4.10 เมื่อพิจารณาค่า t-test พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์ในช่วงเวลาที่ 1 จะปฏิเสธ H_0 ณ ระดับ α ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยจะมีช่วงเวลาที่ 1 เท่านั้นที่สามารถอธิบายความสัมพันธ์ของเงินลงทุนภายในประเทศต่ออัตราดอกเบี้ยได้ ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า เงินลงทุนภายในประเทศจะส่งผลกระทบต่ออัตราดอกเบี้ยในทิศทางเดียวกัน ในช่วงเวลาที่ 1 ซึ่งสาเหตุที่ได้ผลดังกล่าวก็เกิดจาก เมื่อมีเงินลงทุนภายในประเทศเพิ่มขึ้น ทำให้มีปริมาณการลงทุนเพิ่มขึ้น ส่งผลให้รายได้ประชาชาติเพิ่มขึ้น ส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยเพิ่มสูงขึ้น

ตารางที่ 4.10 การตอบสนองของอัตราดอกเบี้ยที่มีต่อเงินลงทุนภายในประเทศ

ช่วงเวลา	ค่าสัมประสิทธิ์	Standard Error	t-test
1	0.1008	0.0477	2.1113*
2	0.1128	0.0968	1.1655
3	0.1367	0.1577	0.8667
4	0.1430	0.2231	0.6408
5	0.1936	0.2508	0.7717
6	0.2374	0.2716	0.8740
7	0.2742	0.2850	0.9620
8	0.3037	0.2918	1.0408
9	0.3263	0.2934	1.1120
10	0.3425	0.2914	1.1752
11	0.3530	0.2874	1.2284
12	0.3588	0.2827	1.2692

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ช่วงเวลา	ค่าสัมประสิทธิ์	Standard Error	t-test
13	0.3606	0.2784	1.2955
14	0.3593	0.2750	1.3065
15	0.3556	0.2729	1.3027
16	0.3500	0.2721	1.2862
17	0.3432	0.2725	1.2597
18	0.3356	0.2737	1.2264
19	0.3275	0.2755	1.1887
20	0.3192	0.2779	1.1487
21	0.3110	0.2806	1.1080
22	0.3028	0.2836	1.0676
23	0.2949	0.2869	1.0281
24	0.2873	0.2903	0.9899

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ที่มา: จากการประมวลผลโดยใช้โปรแกรม Eviews 6

ผลการศึกษา ผลกระทบของเงินลงทุนจากต่างประเทศที่มีต่ออัตราดอกเบี้ย เมื่อวิเคราะห์แล้วพบว่าเงินลงทุนจากต่างประเทศจะส่งผลกระทบต่ออัตราดอกเบี้ยในทิศทางเดียวกันซึ่งจากตารางที่ 4.11 เมื่อพิจารณาค่า t-test พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์ในช่วงเวลาที่ 1 และ 2 จะปฏิเสธ H_0 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01 และในช่วงเวลาที่ 3 จะปฏิเสธ H_0 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยจะมีช่วงเวลาที่ 1 ถึง 3 เท่านั้นที่สามารถอธิบายความสัมพันธ์ของเงินลงทุนจากต่างประเทศต่ออัตราดอกเบี้ยได้ ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า เงินลงทุนจากต่างประเทศจะส่งผลกระทบต่ออัตราดอกเบี้ยในทิศทางเดียวกัน ในช่วงเวลาที่ 1 ถึง 3 ซึ่งสาเหตุที่ได้ผลดังกล่าวก็เกิดจาก เมื่อมีการลงทุนจากต่างประเทศเพิ่มขึ้น จะทำให้มีปริมาณเงินลงทุนของประเทศเพิ่มขึ้นด้วย ส่งผลให้รายได้ประชาชาติเพิ่มขึ้น ประชาชนจะถือพันธบัตรลดลง ทำให้มีอัตราดอกเบี้ยสูงขึ้น

ตารางที่ 4.11 การตอบสนองของอัตราดอกเบี้ยที่มีต่อเงินลงทุนจากต่างประเทศ

ช่วงเวลา	ค่าสัมประสิทธิ์	Standard Error	t-test
1	0.5545	0.0612	9.0588**
2	0.6107	0.1773	3.4452**
3	0.6092	0.2772	2.1979*
4	0.5383	0.3386	1.5899
5	0.4498	0.3809	1.1807
6	0.3560	0.4072	0.8744
7	0.2650	0.4207	0.6299
8	0.1817	0.4246	0.4279
9	0.1089	0.4212	0.2585
10	0.0477	0.4128	0.1155
11	-0.0020	0.4010	-0.0049
12	-0.0407	0.3874	-0.1051
13	-0.0697	0.3736	-0.1867
14	-0.0904	0.3605	-0.2507
15	-0.1040	0.3488	-0.2981
16	-0.1119	0.3389	-0.3303
17	-0.1155	0.3305	-0.3494
18	-0.1157	0.3235	-0.3576
19	-0.1135	0.3172	-0.3578
20	-0.1097	0.3113	-0.3522
21	-0.1048	0.3054	-0.3432
22	-0.0994	0.2993	-0.3322
23	-0.0938	0.2928	-0.3205
24	-0.0883	0.2860	-0.3089

หมายเหตุ: ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ที่มา: จากการประมวลผลโดยใช้โปรแกรม Eviews 6

จากผลที่ได้ เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบผลของเงินลงทุนภายในประเทศ และเงินลงทุนจากต่างประเทศที่ต่ออัตราดอกเบี้ย พบว่าเงินลงทุนจากต่างประเทศส่งผลกับอัตราดอกเบี้ยมากกว่าเงินลงทุนภายในประเทศ เนื่องจากรัฐบาลไทยได้ดำเนินมาตรการผ่อนคลายทางการเงิน (Financial Liberalization) ตั้งแต่ปี พ.ศ.2533 เป็นต้นมา ทำให้เมื่อมีเงินลงทุนจากต่างประเทศเข้ามา ซึ่งเป็นปัจจัยที่กำหนดการเปลี่ยนแปลงในอุปทานของเงินตรา โดยส่งผ่านการเปลี่ยนแปลงของสินทรัพย์ต่างประเทศสุทธิ ซึ่งเป็นปัจจัยในการกำหนดอุปทานของเงินทางด้านฐานเงิน และการเปลี่ยนแปลงของเงินลงทุนดังกล่าว จะทำให้อุปทานของเงินในระบบขึ้นอยู่กับสินทรัพย์จากต่างประเทศมากขึ้น ทำให้อัตราดอกเบี้ยภายในประเทศ มีการเคลื่อนไหวสอดคล้องกับอุปสงค์และอุปทานในระบบขึ้นอยู่กับสินทรัพย์จากต่างประเทศมากขึ้นด้วย หรือกล่าวได้ว่า นับตั้งแต่มีการดำเนินมาตรการผ่อนคลายทางการเงินเป็นต้นมา เงินลงทุนจากต่างประเทศ จะเข้ามามีบทบาทต่อการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยมากขึ้น โดยสรุปก็คือ เมื่อการผ่อนคลายทางการเงิน จะทำให้ระบบการเงินของไทยมีความเชื่อมโยงกับระบบการเงินของโลก ส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยภายในประเทศมีการเคลื่อนไหวสอดคล้องกับเงินลงทุนจากต่างประเทศมากขึ้น โดยที่ปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยภายในประเทศจึงมิได้ขึ้นอยู่กับปัจจัยภายในประเทศเท่านั้น แต่จะขึ้นอยู่กับปัจจัยภายนอกประเทศมากขึ้น และปัจจัยภายนอกประเทศก็ส่งผลกับการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยภายในประเทศได้มากกว่า ดังนั้นเงินลงทุนจากต่างประเทศจึงส่งผลกับอัตราดอกเบี้ยมากกว่าเงินลงทุนภายในประเทศ (ปิยพรรณ ปัญญาพรัง, 2546: 2-3)

5. วิเคราะห์ผลการตอบสนองของอัตราแลกเปลี่ยนที่มีต่อเงินลงทุนภายในประเทศ และเงินลงทุนจากต่างประเทศ

ในการศึกษาผลกระทบของเงินลงทุนภายในประเทศ และเงินลงทุนจากต่างประเทศ ที่มีต่ออัตราแลกเปลี่ยนสามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

ผลการศึกษา ผลกระทบของเงินลงทุนภายในประเทศที่มีต่ออัตราแลกเปลี่ยน เมื่อวิเคราะห์แล้วพบว่าเงินลงทุนภายในประเทศจะไม่ส่งผลกับอัตราแลกเปลี่ยน ซึ่งจากตารางที่ 4.12 เมื่อพิจารณาค่า t-test พบว่าในช่วงเวลาทุกช่วงเวลาไม่มีระดับนัยสำคัญ กล่าวคือ ค่าสัมประสิทธิ์ในช่วงเวลาที่ 1 ถึง 24 ไม่สามารถอธิบายความสัมพันธ์ของเงินลงทุนภายในประเทศที่มีต่ออัตราแลกเปลี่ยนได้ ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า เงินลงทุนภายในประเทศจะไม่ส่งผลกระทบต่ออัตราแลกเปลี่ยนในทุกช่วงเวลา ซึ่งสาเหตุที่ได้ผลดังกล่าวก็เกิดจาก เมื่อมีการลงทุนภายในประเทศ

เกิดขึ้น จะส่งผลกับรายได้ประชาชาติ แล้วจึงส่งผลกับฟังก์ชันสินค้าเข้าและสินค้าออก อัตราแลกเปลี่ยนถึงมีการเปลี่ยนแปลง และเนื่องจากการส่งผลของเงินลงทุนต้องส่งผ่านหลายช่องทาง จึงทำให้เงินลงทุนภายในประเทศ ไม่ส่งผลกับอัตราแลกเปลี่ยน

ตารางที่ 4.12 การตอบสนองของอัตราแลกเปลี่ยนที่มีต่อการลงทุนภายในประเทศ

ช่วงเวลา	ค่าสัมประสิทธิ์	Standard Error	t-test
1	0.0000	0.0000	0.0000
2	-0.0895	0.2634	-0.3399
3	-0.1524	0.3906	-0.3903
4	-0.1513	0.4543	-0.3330
5	-0.1692	0.5069	-0.3338
6	-0.1976	0.5481	-0.3605
7	-0.2290	0.5809	-0.3942
8	-0.2585	0.6065	-0.4262
9	-0.2830	0.6256	-0.4525
10	-0.3009	0.6387	-0.4711
11	-0.3116	0.6468	-0.4818
12	-0.3153	0.6504	-0.4847
13	-0.3126	0.6505	-0.4806
14	-0.3048	0.6478	-0.4705
15	-0.2927	0.6431	-0.4552
16	-0.2777	0.6369	-0.4360
17	-0.2606	0.6297	-0.4139
18	-0.2425	0.6221	-0.3897
19	-0.2239	0.6144	-0.3645
20	-0.2056	0.6067	-0.3389
21	-0.1880	0.5993	-0.3137
22	-0.1714	0.5923	-0.2893

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

ช่วงเวลา	ค่าสัมประสิทธิ์	Standard Error	t-test
23	-0.1559	0.5857	-0.2662
24	-0.1418	0.5796	-0.2447

ที่มา: จากการประมวลผลโดยใช้โปรแกรม Eviews 6

ผลการศึกษา ผลกระทบของเงินลงทุนจากต่างประเทศที่มีต่ออัตราแลกเปลี่ยน เมื่อวิเคราะห์แล้วพบว่าเงินลงทุนจากต่างประเทศจะส่งผลกระทบต่ออัตราแลกเปลี่ยนในทิศทางตรงข้ามกัน ซึ่งจากตารางที่ 4.13 เมื่อพิจารณาค่า t-test พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์ในช่วงเวลาที่ 1 ถึง 4 จะปฏิเสธ H_0 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01 และในช่วงเวลาที่ 5 ถึง 7 จะปฏิเสธ H_0 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยจะมีช่วงเวลาที่ 1 ถึง 7 เท่านั้นที่สามารถอธิบายความสัมพันธ์เงินลงทุนจากต่างประเทศต่ออัตราแลกเปลี่ยนได้ ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า เงินลงทุนจากต่างประเทศจะส่งผลกระทบต่ออัตราแลกเปลี่ยนในทิศทางตรงข้ามกัน ในช่วงเวลาที่ 1 ถึง 7 ซึ่งสาเหตุที่ได้ผลดังกล่าวก็เกิดจาก เมื่อมีเงินลงทุนจากต่างประเทศเพิ่มขึ้น ทำให้มีเงินลงทุนเข้ามาในประเทศมากขึ้น มีการเพิ่มขึ้นในอุปทานของเงินตราต่างประเทศ อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศจะลดลง

ตารางที่ 4.13 การตอบสนองของอัตราแลกเปลี่ยนที่มีต่อเงินลงทุนจากต่างประเทศ

ช่วงเวลา	ค่าสัมประสิทธิ์	Standard Error	t-test
1	-1.2249	0.3007	-4.0739**
2	-1.3036	0.3871	-3.3679**
3	-1.3576	0.4725	-2.8735**
4	-1.3209	0.4826	-2.7373**
5	-1.2725	0.4993	-2.5486*
6	-1.2115	0.5164	-2.3463*
7	-1.1393	0.5322	-2.1405*
8	-1.0589	0.5462	-1.9386
9	-0.9738	0.5581	-1.7448
10	-0.8868	0.5675	-1.5625

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ช่วงเวลา	ค่าสัมประสิทธิ์	Standard Error	t-test
11	-0.8006	0.5743	-1.3939
12	-0.7171	0.5782	-1.2403
13	-0.6380	0.5790	-1.1019
14	-0.5642	0.5766	-0.9786
15	-0.4965	0.5710	-0.8697
16	-0.4352	0.5623	-0.7740
17	-0.3803	0.5507	-0.6906
18	-0.3316	0.5365	-0.6182
19	-0.2888	0.5200	-0.5555
20	-0.2515	0.5017	-0.5014
21	-0.2193	0.4821	-0.4548
22	-0.1915	0.4616	-0.4147
23	-0.1676	0.4408	-0.3803
24	-0.1473	0.4201	-0.3506

หมายเหตุ: ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ที่มา: จากการประมวลผลโดยใช้โปรแกรม Eviews 6

จากผลที่ได้ เมื่อวิเคราะห์ผลเงินลงทุนภายในประเทศ และเงินลงทุนจากต่างประเทศที่ต่ออัตราแลกเปลี่ยน พบว่าเงินลงทุนภายในประเทศจะไม่ส่งผลกับอัตราแลกเปลี่ยน ส่วนเงินลงทุนจากต่างประเทศจะส่งผลกับอัตราแลกเปลี่ยนในทิศทางตรงข้ามกัน ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่าการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนจะเกิดจากรายได้ประชาชาติเปลี่ยนแปลงผ่านทางฟังก์ชันสินค้าเข้าและสินค้าออก โดยเมื่อมีเงินลงทุนภายในประเทศเพิ่มขึ้นจะทำให้รายได้ประชาชาติเปลี่ยนแปลง ส่งผลกับการเปลี่ยนแปลงฟังก์ชันสินค้าเข้าและสินค้าออก แล้วจึงส่งทำให้อัตราแลกเปลี่ยนเกิดการเปลี่ยนแปลง เนื่องจากผลที่เกิดขึ้นต้องส่งผ่านหลายช่องทาง ผลที่เกิดขึ้นจึงไม่มีนัยสำคัญ ในขณะที่เงินลงทุนจากต่างประเทศ จะทำให้มีการเพิ่มขึ้นของเงินตราต่างประเทศ จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของอุปทานเงินตราต่างประเทศ ทำให้อัตราแลกเปลี่ยนลดลง

การทดสอบ Variance Decomposition

การคำนวณค่า Variance Decomposition ซึ่งเป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ว่า ในช่วงเวลาหนึ่งความผันผวนของตัวแปรภายในหนึ่งๆ จะถูกกำหนดจากความผันผวนในตัวมันเองและตัวแปรอื่นๆในสัดส่วนเท่าใด ซึ่งทราบได้เพียงขนาดของอิทธิพลเท่านั้น แต่ไม่ทราบถึงทิศทางการตอบสนอง ดังนั้นจึงทำให้ทราบถึงสัดส่วนของการเคลื่อนไหวของตัวแปรที่ต้องการศึกษานั้นมีสาเหตุเกิดจากการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรอื่นๆอย่างไร

ในการทำการศึกษา Variance Decomposition ครั้งนี้ จะทำการศึกษาความผันผวนของอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ การจ้างงาน อัตราเงินเฟ้อ อัตราดอกเบี้ย และอัตราแลกเปลี่ยน ที่เกิดจากเงินลงทุนภายในประเทศและเงินลงทุนจากต่างประเทศ ซึ่งสามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

1. วิเคราะห์ผลความผันผวนของอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่เกิดจากการลงทุนภายในประเทศ และการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ

ผลการศึกษา ความผันผวนของอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ จะพบว่า ความผันผวนของอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์ประชาชาติจะเกิดจาก เงินลงทุนภายในประเทศโดยเฉลี่ยร้อยละ 5.97 และเกิดจากเงินลงทุนจากต่างประเทศโดยเฉลี่ยร้อยละ 3.94 ซึ่งสามารถแสดงรายละเอียดได้ในตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 ผลการทดสอบ Variance Decompositions ของอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่เกิดจากเงินลงทุนภายในประเทศและเงินลงทุนจากต่างประเทศ (หน่วย:ร้อยละ)

ช่วงเวลา	I_F	I_D
1	6.46	3.35
2	6.67	5.92
3	6.00	7.00
4	5.04	6.96
5	4.30	6.75

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

(หน่วย:ร้อยละ)

ช่วงเวลา	I _F	I _D
6	3.79	6.53
7	3.48	6.33
8	3.30	6.16
9	3.22	6.03
10	3.20	5.92
11	3.23	5.84
12	3.27	5.80
13	3.33	5.77
14	3.39	5.77
15	3.44	5.78
16	3.49	5.80
17	3.53	5.83
18	3.56	5.86
19	3.59	5.90
20	3.62	5.94
21	3.64	5.97
22	3.65	6.01
23	3.67	6.04
24	3.68	6.07
Mean	3.94	5.97

ที่มา: จากการประมวลผลโดยใช้โปรแกรม Eviews 6

2. วิเคราะห์ผลความผันผวนของการจ้างงานที่เกิดจากเงินลงทุนภายในประเทศ และเงินลงทุนจากต่างประเทศ

ผลการศึกษา ความผันผวนของการจ้างงาน จะพบว่า ความผันผวนของการจ้างงานจะเกิดจาก เงินลงทุนภายในประเทศโดยเฉลี่ยร้อยละ 35.91 และเกิดจากเงินลงทุนจากต่างประเทศโดยเฉลี่ยร้อยละ 4.29 ซึ่งสามารถแสดงรายละเอียดได้ในตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15 ผลการทดสอบ Variance Decompositions ของการจ้างงานที่เกิดจากเงินลงทุนภายในประเทศและเงินลงทุนจากต่างประเทศ

(หน่วย:ร้อยละ)

ช่วงเวลา	I_F	I_D
1	22.43	77.57
2	10.14	52.51
3	6.60	41.16
4	5.33	38.89
5	4.66	38.29
6	4.20	37.94
7	3.84	37.48
8	3.52	36.84
9	3.22	36.06
10	2.95	35.20
11	2.72	34.31
12	2.54	33.45
13	2.40	32.65
14	2.31	31.93
15	2.27	31.30
16	2.27	30.76
17	2.31	30.31
18	2.38	29.93
19	2.48	29.63

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

(หน่วย:ร้อยละ)

ช่วงเวลา	I_F	I_D
20	2.60	29.40
21	2.74	29.21
22	2.88	29.07
23	3.04	28.97
24	3.19	28.89
Mean	4.29	35.91

ที่มา: จากการประมวลผลโดยใช้โปรแกรม Eviews 6

3. วิเคราะห์ผลความผันผวนของอัตราเงินเฟ้อที่เกิดจากเงินลงทุนภายในประเทศ และเงินลงทุนจากต่างประเทศ

ผลการศึกษา ความผันผวนของอัตราเงินเฟ้อ จะพบว่า ความผันผวนของอัตราเงินเฟ้อจะเกิดจาก เงินลงทุนภายในประเทศโดยเฉลี่ยร้อยละ 7.36 และเกิดจากเงินลงทุนจากต่างประเทศโดยเฉลี่ยร้อยละ 7.25 ซึ่งสามารถแสดงรายละเอียดได้ในตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16 ผลการทดสอบ Variance Decompositions ของอัตราเงินเฟ้อที่เกิดจากเงินลงทุนภายในประเทศและเงินลงทุนจากต่างประเทศ

(หน่วย:ร้อยละ)

ช่วงเวลา	I_F	I_D
1	5.90	10.09
2	4.59	8.22
3	4.12	7.95
4	4.47	7.61
5	5.07	7.32
6	5.73	7.10
7	6.36	6.96
8	6.91	6.88

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

(หน่วย:ร้อยละ)

ช่วงเวลา	I _F	I _D
9	7.34	6.85
10	7.67	6.86
11	7.91	6.90
12	8.07	6.95
13	8.17	7.00
14	8.24	7.06
15	8.28	7.12
16	8.30	7.17
17	8.32	7.22
18	8.33	7.26
19	8.34	7.30
20	8.35	7.33
21	8.35	7.36
22	8.36	7.39
23	8.36	7.41
24	8.37	7.43
Mean	7.25	7.36

ที่มา: จากการประมวลผลโดยใช้โปรแกรม Eviews 6

4. วิเคราะห์ผลความผันผวนของอัตราดอกเบี้ยที่เกิดจากเงินลงทุนภายในประเทศ และเงินลงทุนจากต่างประเทศ

ผลการศึกษา ความผันผวนของอัตราดอกเบี้ยจะพบว่า ความผันผวนของอัตราดอกเบี้ยจะเกิดจาก เงินลงทุนภายในประเทศโดยเฉลี่ยร้อยละ 5.74 และเกิดจากการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศโดยเฉลี่ยร้อยละ 14.13 ซึ่งสามารถแสดงรายละเอียดได้ในตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.17 ผลการทดสอบ Variance Decompositions ของอัตราดอกเบี้ยที่เกิดจากเงินลงทุน
ภายในประเทศและเงินลงทุนจากต่างประเทศ

(หน่วย:ร้อยละ)

ช่วงเวลา	I_F	I_D
1	22.46	0.01
2	20.24	0.09
3	19.62	0.19
4	18.66	0.43
5	17.65	0.78
6	16.68	1.24
7	15.77	1.81
8	14.96	2.46
9	14.26	3.18
10	13.67	3.94
11	13.18	4.72
12	12.78	5.50
13	12.47	6.25
14	12.21	6.97
15	12.01	7.65
16	11.84	8.28
17	11.70	8.87
18	11.57	9.42
19	11.46	9.92
20	11.36	10.39
21	11.26	10.82
22	11.17	11.21
23	11.09	11.58
24	11.00	11.92
Mean	14.13	5.74

ที่มา: จากการประมวลผลโดยใช้โปรแกรม Eviews 6

5. วิเคราะห์ผลความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนที่เกิดจากเงินลงทุนภายในประเทศ และเงินลงทุนจากต่างประเทศ

ผลการศึกษา ความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน จากตารางที่ 4.18 จะพบว่า ความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนจะเกิดจาก เงินลงทุนภายในประเทศโดยเฉลี่ยร้อยละ 1.16 และเกิดจากเงินลงทุนจากต่างประเทศโดยเฉลี่ยร้อยละ 26.89 ซึ่งสามารถแสดงรายละเอียดได้ในตารางที่ 4.18

ตารางที่ 4.18 ผลการทดสอบ Variance Decompositions ของอัตราแลกเปลี่ยนที่เกิดจากเงินลงทุนภายในประเทศและเงินลงทุนจากต่างประเทศ
(หน่วย:ร้อยละ)

ช่วงเวลา	I_F	I_D
1	13.47	0.00
2	17.13	0.04
3	20.73	0.13
4	23.57	0.19
5	25.74	0.25
6	27.31	0.34
7	28.40	0.44
8	29.09	0.57
9	29.47	0.71
10	29.62	0.87
11	29.61	1.03
12	29.49	1.18
13	29.32	1.33
14	29.12	1.46
15	28.92	1.58
16	28.73	1.69
17	28.56	1.78
18	28.42	1.86
19	28.30	1.93

ตารางที่ 4.18 (ต่อ)

(หน่วย:ร้อยละ)

ช่วงเวลา	I _F	I _D
20	28.20	1.99
21	28.13	2.04
22	28.07	2.08
23	28.02	2.11
24	27.99	2.14
Mean	26.89	1.16

ที่มา: จากการประมวลผลโดยใช้โปรแกรม Eviews 6

บทวิเคราะห์ผล

จากวัตถุประสงค์ของการวิจัย ที่ศึกษาถึงผลกระทบของเงินลงทุนภายในประเทศ และเงินลงทุนจากต่างประเทศที่มีต่อเศรษฐกิจไทย โดยจากผลที่ได้สามารถสรุปการวิเคราะห์ได้ดังนี้

1. ผลกระทบเงินการลงทุนภายในประเทศ และเงินลงทุนจากต่างประเทศ จะส่งผลต่ออัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศในทิศทางเดียวกัน และเงินลงทุนภายในประเทศก็ส่งผลกับอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศมากกว่าเงินลงทุนจากต่างประเทศ เนื่องจาก เมื่อปริมาณเงินลงทุนจากต่างประเทศที่เข้ามาในประเทศ ทำให้มีปริมาณเงินหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจมากขึ้น ส่งผลให้อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเพิ่มขึ้น แต่ในขณะเดียวกันเงินทุนจากต่างประเทศที่เข้ามา ทำให้มีอุปทานของเงินตราต่างประเทศเพิ่มขึ้น ทำให้อัตราแลกเปลี่ยนเกิดการเปลี่ยนแปลงทำให้เงินบาทมีค่าเพิ่มขึ้น ส่งผลกับการส่งออก และนำเข้าสินค้า ทำให้มีการส่งออกลดลง นำเข้ามากขึ้น ส่งผลให้ดุลการค้าขาดดุล ทำให้ดุลการชำระเงินขาดดุล ส่งผลต่อรายได้ประชาชาติ ทำให้การเพิ่มขึ้นของอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่เกิดจากเงินลงทุนจากต่างประเทศ มีผลน้อยกว่าที่เกิดจากเงินลงทุนภายในประเทศ ดังนั้นเงินลงทุนภายในประเทศจึงส่งผลกับอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศมากกว่าเงินลงทุนจากต่างประเทศ

2. ผลกระทบของเงินลงทุนภายในประเทศ จะส่งผลต่อการจ้างงานในทิศทางเดียวกัน เนื่องจาก เมื่อมีการลงทุนเพิ่มขึ้น จะทำให้มีรายได้และผลผลิตมากขึ้น ส่งผลทำให้มีการจ้างงานมากขึ้น ส่วนผลของเงินลงทุนจากต่างประเทศที่มีต่อการจ้างงาน จะมีผลในทิศทางตรงข้ามกัน เนื่องจาก เมื่อมีเงินลงทุนจากต่างประเทศเพิ่มขึ้น แต่แนวโน้มการจ้างงานลดลง เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบผลของเงินลงทุนภายในประเทศ และเงินลงทุนจากต่างประเทศต่อการจ้างงาน พบว่า เงินลงทุนภายในประเทศจะส่งผลกับการจ้างงานมากกว่าเงินลงทุนจากต่างประเทศ เนื่องจากในประเทศไทย ประเภทอุตสาหกรรม 3 อันดับแรกที่มีสถานประกอบการมากที่สุด และมีการจ้างงานมากที่สุด จะมีสัดส่วนการลงทุนในอุตสาหกรรมของเงินลงทุนภายในประเทศมากกว่าที่มาจากเงินลงทุนจากต่างประเทศ ดังนั้นเงินลงทุนภายในประเทศจะมีผลต่อการจ้างงานมากกว่าเงินลงทุนจากต่างประเทศ

3. ผลกระทบของเงินลงทุนภายในประเทศ และเงินทุนจากต่างประเทศจะส่งผลกับอัตราเงินเฟ้อในทิศทางเดียวกัน โดยเมื่อมีเงินลงทุนภายในประเทศเพิ่มขึ้น ทำให้มีการใช้จ่ายทางด้านการลงทุนเพิ่มขึ้นทำให้มีผลผลิตและการจ้างงานมากขึ้น ส่งผลกับระดับราคา ส่วนผลเงินลงทุนจากต่างประเทศ จะทำให้มีปริมาณเงินหมุนเวียนเพิ่มขึ้น ส่งผลกับอัตราเงินเฟ้อ ส่วนผลการเปรียบเทียบเงินลงทุนภายในประเทศส่งผลกับอัตราเงินเฟ้อมากกว่าเงินลงทุนจากต่างประเทศ เนื่องจากเงินลงทุนภายในประเทศเมื่อลงทุนเพิ่มขึ้นจะทำให้มีการใช้จ่ายเพิ่มขึ้น ส่งผลกับอัตราเงินเฟ้อ ในขณะที่เงินลงทุนจากต่างประเทศเมื่อมีปริมาณเงินเข้ามานอกจากจะกระทบทางด้านอุปสงค์รวมทำให้เงินเฟ้อเพิ่มขึ้นแล้ว ในขณะเดียวกันก็ส่งผ่านทางด้านอัตราแลกเปลี่ยนทำให้อัตราเงินเฟ้อลดลง และส่งผ่านหลายช่องทาง ดังนั้นเงินลงทุนจากต่างประเทศจึงส่งผลกับอัตราเงินเฟ้อได้น้อยกว่าเงินลงทุนภายในประเทศ

4. ผลกระทบของเงินลงทุนภายในประเทศและเงินลงทุนจากต่างประเทศ จะส่งผลต่ออัตราดอกเบี้ยในทิศทางเดียวกัน คือ เมื่อมีการลงทุนเพิ่มขึ้น จะทำให้มีรายได้เพิ่มขึ้นเป็นส่วนทำให้มีแรงผลักดัน ทำให้อัตราดอกเบี้ยสูงขึ้น และเมื่อเปรียบเทียบแล้ว เงินลงทุนจากต่างประเทศจะส่งผลต่ออัตราดอกเบี้ยมากกว่าเงินลงทุนภายในประเทศ เนื่องจากเมื่อการผ่อนคลายทางการเงิน จะทำให้ระบบการเงินของไทยมีความเชื่อมโยงกับระบบการเงินของโลก ส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยภายในประเทศมีการเคลื่อนไหวสอดคล้องกับเงินลงทุนจากต่างประเทศมากขึ้น โดยที่ปัจจัยต่างๆที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยภายในประเทศจึงมิได้ขึ้นอยู่กับปัจจัยภายในประเทศเท่านั้น แต่จะขึ้นอยู่กับปัจจัยภายนอกประเทศมากขึ้น และปัจจัยภายนอกประเทศก็

ส่งผลกับการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยภายในประเทศได้มากกว่า ดังนั้นเงินลงทุนจากต่างประเทศจึงส่งผลกับอัตราดอกเบี้ยมากกว่าเงินลงทุนภายในประเทศ

5. ผลกระทบเงินลงทุนภายในประเทศ และเงินลงทุนจากต่างประเทศที่ต่ออัตราแลกเปลี่ยน พบว่าเงินลงทุนภายในประเทศจะไม่ส่งผลกับอัตราแลกเปลี่ยน ส่วนเงินลงทุนจากต่างประเทศจะส่งผลกับอัตราแลกเปลี่ยนในทิศทางตรงข้ามกัน ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่าการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนจะเกิดจากรายได้ประชาชาติเปลี่ยนแปลงผ่านทางฟังก์ชันสินค้าเข้าและสินค้าออก โดยเมื่อมีเงินลงทุนภายในประเทศเพิ่มขึ้นจะทำให้รายได้ประชาชาติเปลี่ยนแปลง ส่งผลกับการเปลี่ยนแปลงฟังก์ชันสินค้าเข้าและสินค้าออก แล้วจึงส่งผลให้อัตราแลกเปลี่ยนเกิดการเปลี่ยนแปลง เนื่องจากผลที่เกิดขึ้นต้องส่งผ่านหลายช่องทาง ผลที่เกิดขึ้นจึงไม่มีนัยสำคัญ ในขณะที่เงินลงทุนจากต่างประเทศ จะทำให้มีการเพิ่มขึ้นของเงินตราต่างประเทศ จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของอุปทานเงินตราต่างประเทศ ทำให้อัตราแลกเปลี่ยนลดลง

จากผลที่ได้จากการวิเคราะห์ผลกระทบของเงินลงทุนภายในประเทศ และเงินลงทุนจากต่างประเทศที่ต่อเศรษฐกิจไทยสามารถนำผลที่ได้จากการวิเคราะห์ มาเป็นข้อเสนอแนะให้กับนโยบายส่งเสริมการลงทุนของรัฐบาลได้ ซึ่งจากผลที่ได้จึงมีข้อเสนอแนะให้ใช้นโยบายส่งเสริมการลงทุนทางด้านเงินลงทุนภายในประเทศ เนื่องจากเมื่อมีการลงทุนภายในประเทศจะส่งผลกับอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ มากกว่าเงินลงทุนจากต่างประเทศ อีกทั้งเงินลงทุนภายในประเทศยังทำให้มีการจ้างงานเพิ่มขึ้น และส่งผลระดับราคาสินค้าสูงขึ้น เป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจ ทำให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ดังนั้นจึงควรมีการสนับสนุนให้ใช้นโยบายส่งเสริมการลงทุนทางด้านการลงทุนภายในประเทศ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

ในปัจจุบันเป้าหมายทางเศรษฐกิจของประเทศไทย คือ การมีการมีรายได้ประชาชาติที่เพิ่มขึ้น สามารถลดความยากจนของประชาชนได้ และการกระจายรายได้ที่เป็นธรรม ดังนั้นจึงต้องมาสนใจปัจจัยที่จะส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย โดยการลงทุนถือเป็นส่วนหนึ่งของตัวแปรทางเศรษฐกิจที่สามารถส่งผลกับอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจได้ โดยการลงทุนในประเทศไทย จะประกอบด้วย เงินลงทุนภายในประเทศ และเงินลงทุนจากต่างประเทศ และการลงทุนทั้งสองมีผลทำให้เกิดการสร้างงาน สร้างรายได้ ซึ่งผลกระทบของเงินลงทุนภายในประเทศ และเงินลงทุนจากต่างประเทศนั้น จะส่งผลกับตัวแปรทางเศรษฐกิจ คือ ผลของเงินลงทุนภายในประเทศ และเงินลงทุนจากต่างประเทศเมื่อมีการลงทุนเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้มีการมีรายได้ประชาชาติเพิ่มขึ้นและอัตราดอกเบี้ยเพิ่มขึ้น เกิดการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และเมื่อมีรายได้เพิ่มขึ้น ก็จะส่งผลให้มีการผลิตและการจ้างงานเพิ่มขึ้น อีกทั้งทำให้มีอุปสงค์รวมเพิ่มขึ้นส่งผลกับระดับราคาสินค้า ทำให้อัตราเงินเฟ้อสูงขึ้น ส่วนเงินทุนจากต่างประเทศ เมื่อปริมาณเงินตราต่างประเทศเข้ามาก็จะทำให้ส่งผลกับอัตราแลกเปลี่ยนอีกด้วย ดังนั้นจึงทำการศึกษาเปรียบเทียบผลของเงินลงทุนภายในประเทศ และเงินลงทุนจากต่างประเทศที่มีต่อเศรษฐกิจไทย ทำให้เป็นแนวทางเพื่อจะให้รัฐบาลกำหนดนโยบายส่งเสริมการลงทุนว่าจะมีการลงทุนแบบใดที่จะเหมาะสมกับการพัฒนาเศรษฐกิจ โดยในการศึกษาวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการศึกษาไว้เพียงประการเดียว คือ เพื่อศึกษาผลกระทบของเงินลงทุนภายในประเทศ และลงทุนจากต่างประเทศที่มีต่อเศรษฐกิจไทย

ในการศึกษาวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ ตัวแปรทางเศรษฐกิจที่ใช้ในการศึกษาผลกระทบของเงินลงทุนภายในประเทศ และเงินลงทุนจากต่างประเทศ จะเป็นข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data) ในลักษณะข้อมูลอนุกรมเวลา (time series data) เป็นรายไตรมาส ตั้งแต่ปี พ.ศ.2537-2551 โดยเป็นการวิเคราะห์เชิงปริมาณ (quantitative analysis) จะใช้วิธีการศึกษา Structural Vector Autoregressive (SVAR) และตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย เงินลงทุนจากต่างประเทศ(I_f), เงินลงทุนภายในประเทศ (I_D), อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (g), การจ้างงาน(N),

อัตราเงินเฟ้อ (Inf), อัตราดอกเบี้ย (r) และอัตราแลกเปลี่ยน (E) จากตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ จะนำไปวิเคราะห์โดยมีขั้นตอนในการศึกษา ดังนี้

ทดสอบความน่าเชื่อถือ (Stationary) เพื่อหาลักษณะที่เหมาะสมของ SVAR Model โดยจะทำการทดสอบโดยใช้ Stationary with intercept โดยผลการทดสอบ Unit Root test โดยใช้วิธี Augmented Dickey-Fuller test : ADF test ซึ่งผลการทดสอบ Stationary จะผ่านที่ระดับ first difference ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ทำให้แสดงให้เห็นว่าข้อมูลมีความน่าเชื่อถือสามารถนำไปใช้ในการประมาณค่าได้

ทำการเลือกจำนวน Lag ที่เหมาะสม โดยอาศัยค่า Schwarz Information Criterion : SIC โดยแบบจำลองที่ให้ค่า Schwarz Information Criterion ที่ต่ำที่สุดจะเป็นแบบจำลองที่มีการเลือกใช้ Lag อย่างเหมาะสม ซึ่งผลการคำนวณ Lag ในแบบจำลอง จะได้ค่า Lag ที่เหมาะสมของแบบจำลอง คือ 1 ไตรมาส

ทำการกำหนดเงื่อนไขที่เป็นศูนย์ (Zero Restriction) โดยใช้ทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์มาอธิบาย โดยตัดคู่ที่ไม่มีความสัมพันธ์ทางทฤษฎีออก โดยจำนวนเงื่อนไขที่เป็น 0 จะต้องมิตั้งหมด 21 ตัว เพื่อให้การทดสอบสามารถประมาณค่าได้ (Exact identification)

สำหรับการวิเคราะห์ผลกระทบของเงินลงทุนภายในประเทศและเงินลงทุนจากต่างประเทศ ที่มีต่ออัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ การจ้างงาน อัตราเงินเฟ้อ อัตราดอกเบี้ย และอัตราแลกเปลี่ยน ผลปรากฏว่า ผลกระทบของเงินลงทุนภายในประเทศ และเงินลงทุนจากต่างประเทศจะส่งผลต่ออัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ อัตราเงินเฟ้อ และอัตราดอกเบี้ยในทิศทางเดียวกัน แสดงว่าเมื่อมีเงินลงทุนภายในประเทศและเงินลงทุนจากต่างประเทศเพิ่มขึ้น จะทำให้อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ อัตราเงินเฟ้อ และอัตราดอกเบี้ยเพิ่มขึ้น โดยที่เมื่อเงินลงทุนภายในประเทศเพิ่มขึ้นจะส่งผลให้มีรายได้ประชาชาติเพิ่มขึ้น และเมื่อมีรายได้เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยเพิ่มขึ้น อีกทั้งเมื่อมีการลงทุนเกิดขึ้นจะส่งผลถึงอุปสงค์รวมเพิ่มขึ้นมีรายจ่ายทางการลงทุนเพิ่มขึ้น ส่งผลกับอัตราเงินเฟ้อ ส่วนผลกระทบของเงินลงทุนภายในประเทศต่อการจ้างงานจะเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ในขณะที่ผลกระทบของเงินลงทุนจากต่างประเทศต่อการจ้างงานจะเป็นไปในทางตรงข้ามกัน เนื่องจากเมื่อมีการลงทุนจากต่างประเทศเพิ่มขึ้น แต่แนวโน้มปริมาณการจ้างงานลดลง ดังนั้นจึงส่งผลในทิศทาง

ตรงกันข้าม ส่วนเงินลงทุนภายในประเทศจะไม่ส่งผลกับอัตราแลกเปลี่ยน เนื่องจากเมื่อมีเงินลงทุนภายในประเทศเพิ่มขึ้นจะทำให้รายได้ประชาชาติเปลี่ยนแปลง ส่งผลกับการเปลี่ยนแปลงฟังก์ชันสินค้าเข้าและสินค้าออก แล้วจึงส่งผลให้อัตราแลกเปลี่ยนเกิดการเปลี่ยนแปลง เนื่องจากผลที่เกิดขึ้นต้องส่งผ่านหลายช่องทาง ผลที่เกิดขึ้นจึงไม่มีนัยสำคัญ และผลกระทบของเงินลงทุนจากต่างประเทศจะส่งผลในทิศทางตรงข้ามกับอัตราแลกเปลี่ยน เนื่องจาก เมื่อมีปริมาณเงินทุนจากต่างประเทศเพิ่มขึ้น จะทำให้มีอุปทานของเงินตราต่างประเทศเพิ่มขึ้น ส่งผลให้อัตราแลกเปลี่ยนลดลง

จากผลที่ได้เมื่อเปรียบเทียบผลกระทบเงินลงทุนภายในประเทศและเงินลงทุนจากต่างประเทศ จะพบว่า เงินลงทุนภายในประเทศจะส่งผลกับอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ อัตราเงินเฟ้อมากกว่า เงินลงทุนจากต่างประเทศ เนื่องจากเมื่อเงินลงทุนภายในประเทศเพิ่มขึ้นจะส่งผลกับรายได้ประชาชาติและอุปสงค์รวม ทำให้ส่งผลกับอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศและอัตราเงินเฟ้อ ในขณะที่เมื่อเงินลงทุนจากต่างประเทศเพิ่มขึ้น จะส่งผ่านทางด้านปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจก่อน และยังส่งผ่านอีกหลายช่องทางถึงจะส่งผลกระทบ ดังนั้น เงินลงทุนจากต่างประเทศจึงส่งผลได้น้อยกว่า ส่วนผลกระทบของเงินลงทุนภายในประเทศจะส่งผลต่อการจ้างงานมากกว่าเงินลงทุนจากต่างประเทศ เนื่องจากประเภทอุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานมากที่สุดในประเทศไทย มีสัดส่วนของเงินลงทุนภายในประเทศมากกว่าเงินลงทุนจากต่างประเทศ ดังนั้นเงินลงทุนภายในประเทศจึงส่งผลได้มากกว่าเงินลงทุนจากต่างประเทศ และผลกระทบของเงินลงทุนจากต่างประเทศจะส่งผลกับอัตราดอกเบี้ยมากกว่าเงินลงทุนภายในประเทศ เนื่องจากเมื่อการผ่อนคลายทางการเงิน จะทำให้ระบบการเงินของไทยมีความเชื่อมโยงกับระบบการเงินของโลก ส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยภายในประเทศมีการเคลื่อนไหวสอดคล้องกับเงินลงทุนจากต่างประเทศมากขึ้น ดังนั้นเงินลงทุนจากต่างประเทศจึงส่งผลได้มากกว่าเงินลงทุนภายในประเทศ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้สามารถแบ่งออกเป็น 2 หัวข้อ คือ ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ และข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษารั้งต่อไป ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้

จากการศึกษาผลกระทบของเงินลงทุนภายในประเทศ และเงินลงทุนจากต่างประเทศที่มีต่อเศรษฐกิจไทยในครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะเชิงนโยบายที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินนโยบายส่งเสริมการลงทุนของไทย โดยจากผลการศึกษาพบว่า ผลกระทบของเงินลงทุนภายในประเทศ จะส่งผลทำให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจได้มากกว่า ผลจากเงินลงทุนจากต่างประเทศ โดยที่เมื่อมีเงินลงทุนภายในประเทศเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้มีรายได้ประชาชาติเพิ่มขึ้น และเมื่อมีรายได้เพิ่มขึ้นก็มีการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคเพิ่มขึ้น ทำให้ต้องผลิตสินค้าเพิ่มขึ้นส่งผลถึงการจ้างงานและระดับราคา จึงเป็นผลดีทำให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ในขณะที่เงินลงทุนจากต่างประเทศจะทำให้เกิดภาวะผูกพันต่างๆเกิดขึ้น นับตั้งแต่การส่งผลประโยชน์ที่ได้กลับออกไปจากประเทศ การนำเข้าสินค้าต่างๆ เช่น เครื่องจักร และวัตถุดิบจากต่างประเทศ ทำให้ไม่เกิดผลดีต่อเศรษฐกิจอย่างเต็มที่ เทียบกับการใช้เงินลงทุนภายในประเทศของประเทศเอง ดังนั้นรัฐบาลจึงส่งเสริมให้มีการลงทุนภายในประเทศเพิ่มขึ้นให้ความสำคัญทั้งนักลงทุนภายในประเทศและนักลงทุนจากต่างประเทศ ส่งเสริมการลงทุนใหม่ๆ ที่คาดว่าจะมีศักยภาพเพื่อนำไปสู่การพัฒนาในอนาคต โดยเฉพาะอุตสาหกรรมที่มีความสามารถในการแข่งขันต่ำ แต่มีแนวโน้มที่ดีในอนาคต เช่น อุตสาหกรรมการผลิตที่เน้นการใช้แรงงานเป็นหลัก เนื่องจากการลงทุนใหม่ๆ จะนำมาซึ่งเทคโนโลยีที่ทันสมัย การจัดการที่มีระบบ ทำให้มีการพัฒนาในอุตสาหกรรมนั้นๆ และเพิ่มขีดความสามารถในอนาคตได้ ซึ่งถ้าสามารถทำตามนโยบายนี้ทำให้ประเทศไทยเกิดการพัฒนาด้านเศรษฐกิจได้

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษารั้งต่อไป

การศึกษารั้งนี้ไม่ได้พิจารณาปัจจัยอื่นๆที่มีผลกับตัวแปรทางเศรษฐกิจ เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรทางเศรษฐกิจยังขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่นๆที่ส่งผล นอกจากตัวแปรที่ได้ทำการศึกษาในวิทยานิพนธ์ เช่น ตัวแปรที่เป็นผลกระทบภายนอก ความไม่แน่นอนทางเศรษฐกิจทั่วโลก การไหลของเงินทุนไปต่างประเทศ หรือการนำเข้าการส่งออกสินค้าของประเทศ ดังนั้น เพื่อให้การประมาณค่ามีความน่าเชื่อถือมากขึ้น ในการศึกษาครั้งต่อไป อาจจะต้องมีการคำนึงถึงตัวแปรปัจจัยอื่นๆที่ส่งผลต่อเศรษฐกิจ มาประกอบในการวิเคราะห์ด้วย

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

กฤษฎา ตติรังสรรค์สุข. 2539. เศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชาญชัย อางนันทน์. 2543. บทบาทการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ และการพัฒนาของ ภาคการเงินต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทย. เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ธนาคารแห่งประเทศไทย. 2551. “อัตราดอกเบี้ยในตลาดเงิน”. (Online).

<http://www.bot.or.th/Thai/Statistics/EconomicAndFinancial/EconomicIndices/Pages/StatMacroEconomicIndicators.aspx#>, 4 มิถุนายน 2552

_____. 2551. “การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร”. (Online).

<http://www.bot.or.th/Thai/Statistics/EconomicAndFinancial/RealSector/Pages/Index.aspx>, 27 มิถุนายน 2552

_____. 2551. “อัตราแลกเปลี่ยนเฉลี่ยของธนาคารพาณิชย์”. (Online).

<http://www.bot.or.th/Thai/Statistics/FinancialMarkets/ExchangeRate/Pages/StatExchangeRate.aspx#>, 4 มิถุนายน 2552

บัณฑิต ชัยวิชญชาติ. 2548. เอกสารประกอบการอบรมเครื่องสถิติเชิงปฏิบัติการ “Time Series Analysis”. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ปิยพรรณ ปัญญาพริ้ง. 2546. การศึกษาผลกระทบของเงินทุนไหลเข้าที่มีต่ออัตราดอกเบี้ยในประเทศไทย. ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ประเจิด สิ้นทรัพย์. 2526. เศรษฐศาสตร์มหภาค ทฤษฎีและนโยบาย. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช

- พัชรารักษ์ อัครศิสุวรรณ. 2548. การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศกับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในประเทศไทย. เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- รัตนา สายคณิต. 2542. มหเศรษฐศาสตร์วิเคราะห์: จากทฤษฎีสู่นโยบาย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. 2543. หลักเศรษฐศาสตร์ 2: มหเศรษฐศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2551. รายได้ประชาชาติของประเทศไทย (Online). www.nesdb.go.th/Portals/0/eco_datas/account/ni/ni_2007/NI2007.xls. 21 เมษายน 2551.
- สำนักดัชนีเศรษฐกิจการค้า. 2552. ดัชนีราคาผู้บริโภค. (Online). http://www.price.moc.go.th/price/cpi/index_new_all.asp, 4 มิถุนายน 2552
- อนุวัฒน์ เหล่าวงศ์ศักดิ์. 2544. ผลกระทบของเงินทุนจากต่างประเทศที่มีต่อภาวะเงินเฟ้อ. เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- Barry, F., H. Gorg. and E. Strobl . 2001. **Foreign Direct Investment and Wages in Domestic Firms: Productivity Spillovers vs Labour-Market Crowding Out.** (Online). www.cepr.org/meets/wkcn/2/2314/papers/barry-gorg.pdf, August 1, 2008.
- Borensztein, E., J. D. Gregorio. and J.W. Lee. 1998. **How does foreign direct investment affect economic growth?.** (Online). <http://team.univparis1.fr/teamerso/DEA/Cursus/M2R/DocM2Rouverturecroissance/Borensztein%20FDI%20and%20growth.pdf>, September 16, 2008.

- Chen, T. J. and Y. H. Ku. 2000. "The effect of foreign direct investment on firm growth: the case of Taiwan's manufacturers". **Japan and the World Economy**, Vol. 12, No. 2, 2000: 153-172.
- Cumbi, M. L. 1999. **The impact of Foreign and Domestic Investment on Poverty**. (Online). www.csae.ox.ac.uk/conferences/1999-cpa/Papers/SessionB/Cumbi.PDF., August 1, 2008.
- Froyen, R. T. 2005. **Macroeconomics Theories and Policies**. New Jersey: Prentice-Hall, Inc.
- Hubert, F. and N. Pain. 2000. **Inward Investment And Technical Progress In The United Kingdom Manufacturing Sector**. (Online). www.niesr.ac.uk/pubs/dps/dp175.PDF., August 1, 2008.
- Li, X. and X. Liu. 2004. "Foreign Direct Investment and Economic Growth: An Increasingly Endogenous Relationship". **World Development**, Vol. 33, No. 3, 2005: 393-407
- Liu, X., D. Parker., K. Vaidya. and Y. Wei. 2001. "The impact of foreign direct investment on labour productivity in Chinese electronics industry". **International Business Review**, Vol. 10, No. 4, 2001: 421-439
- Love, I. and L. Zicchico. 2002. **Financial Development and Dynamic Investment Behavior**. (Online). http://www-wds.worldbank.org/external/default/WDSContentServer/WDSP/IB/2002/11/11/000094946_02102904035126/Rendered/PDF/multi0page.pdf., January 17, 2009
- Sims, C. 1980. "Comparison of Interwar and Postwar Business Cycles: Monetarism Reconsidered". **NBER Working Papers 0430**, National Bureau of Economic Research, Inc.

Sqard, J. 2001. **Direct Foreign Investments and Productivity Growth in Hungarian Firms.1992-1999.** (Online). <http://wdi.umich.edu/file/publication/workingpapers/wp425.pdf>, August 1, 2008.

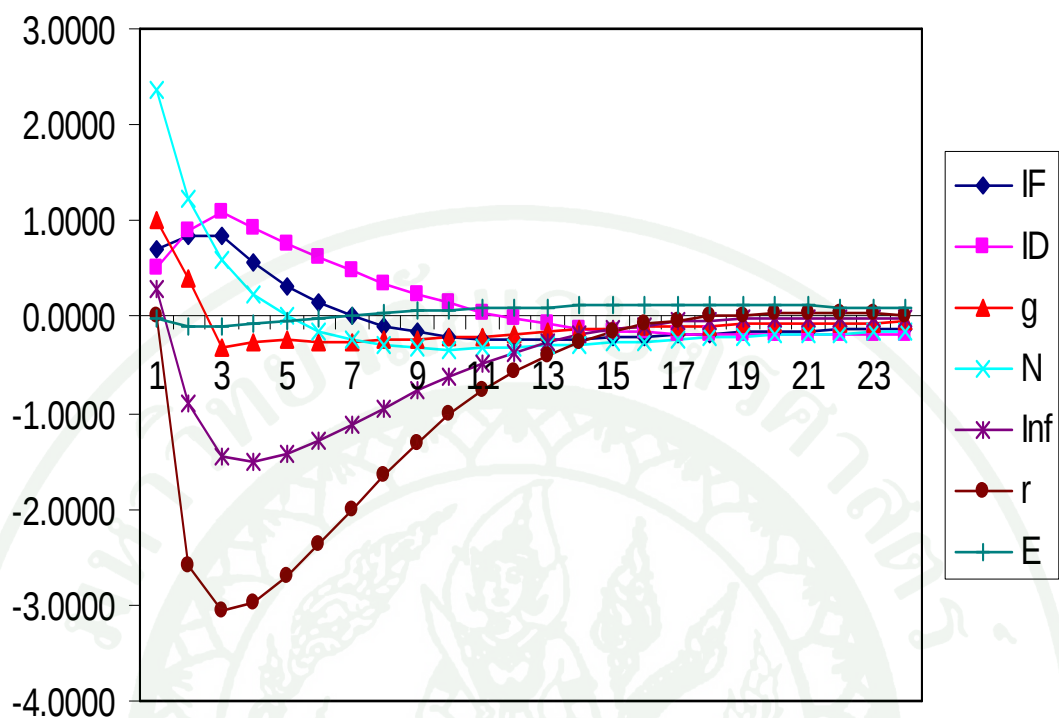

ภาคผนวก ก

ผลการคำนวณ Impulse Response Function โดยใช้โปรแกรมทางสถิติ

ภาพผนวกที่ ก1 ผลการตอบสนองของอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่มี
ต่อตัวแปรอื่นๆในแบบจำลอง

ที่มา: จากการประมวลผลโดยใช้โปรแกรม Eviews 6

โดยที่ IF คือ เงินลงทุนจากต่างประเทศ

ID คือ เงินลงทุนภายในประเทศ

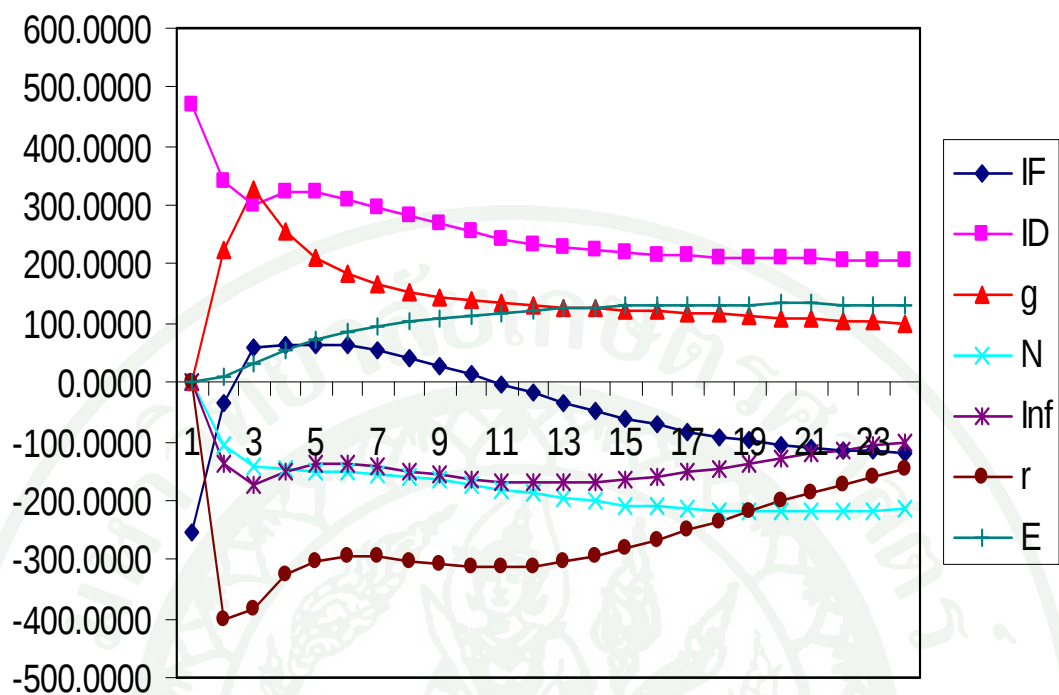
g คือ อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

N คือ การจ้างงาน

P คือ อัตราเงินเฟ้อ

R คือ อัตราดอกเบี้ย

E คือ อัตราแลกเปลี่ยน

ภาพผนวกที่ ก2 ผลการตอบสนองของการจ้างงานที่มีต่อตัวแปรอื่นๆในแบบจำลอง

ที่มา: จากการประมวลผลโดยใช้โปรแกรม Eviews 6

โดยที่ IF คือ เงินลงทุนจากต่างประเทศ

ID คือ เงินลงทุนภายในประเทศ

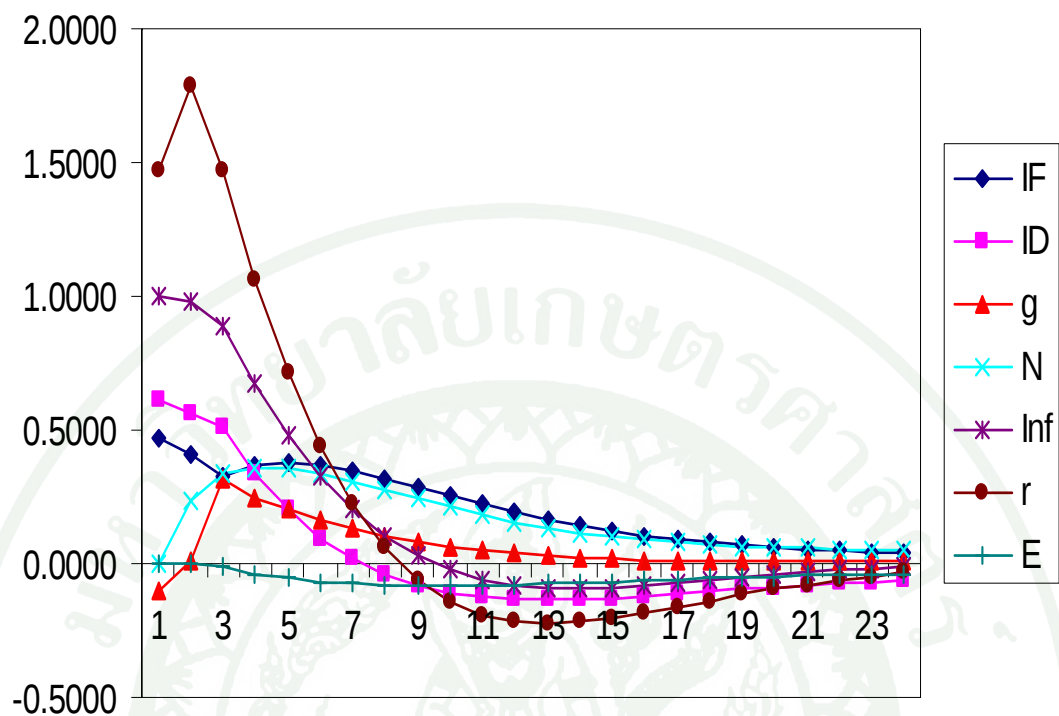
g คือ อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

N คือ การจ้างงาน

P คือ อัตราเงินเฟ้อ

R คือ อัตราดอกเบี้ย

E คือ อัตราแลกเปลี่ยน

ภาพผนวกที่ ก3 ผลการตอบสนองของการอัตราเงินเฟ้อที่มีต่อตัวแปรอื่นๆในแบบจำลอง

ที่มา: จากการประมวลผลโดยใช้โปรแกรม Eviews 6

โดยที่ IF คือ เงินลงทุนจากต่างประเทศ

ID คือ เงินลงทุนภายในประเทศ

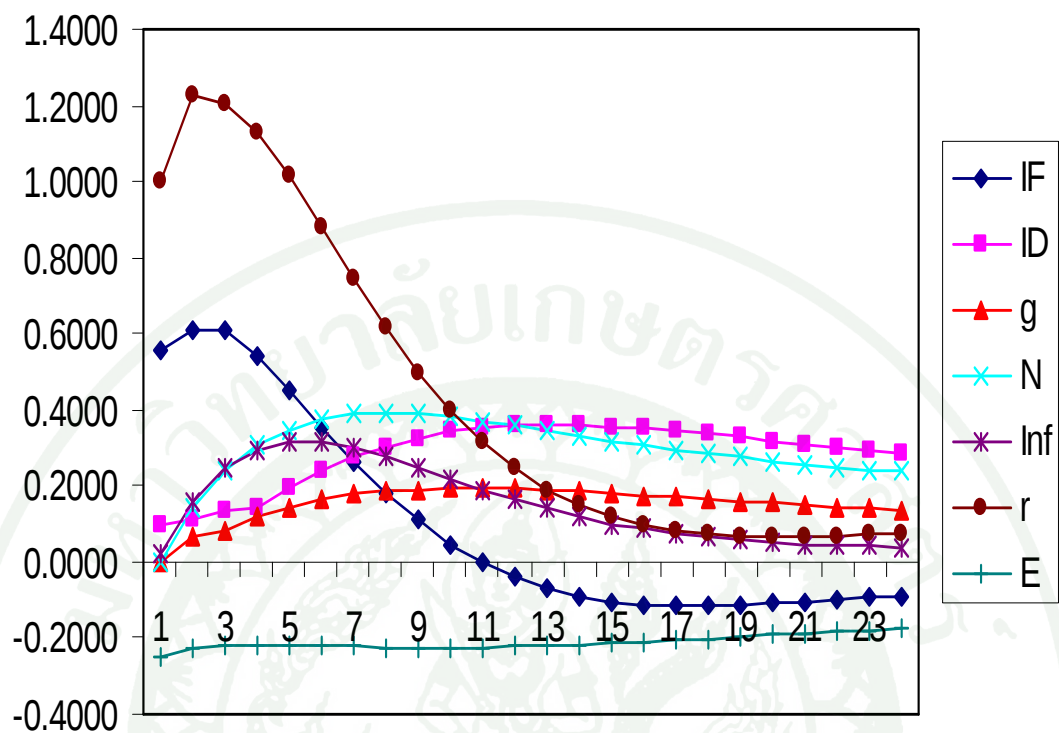
g คือ อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

N คือ การจ้างงาน

P คือ อัตราเงินเฟ้อ

R คือ อัตราดอกเบี้ย

E คือ อัตราแลกเปลี่ยน

ภาพผนวกที่ ก4 ผลการตอบสนองของการอัตราดอกเบี้ยที่มีต่อตัวแปรอื่นๆในแบบจำลอง

ที่มา: จากการประมวลผลโดยใช้โปรแกรม Eviews 6

โดยที่ IF คือ เงินลงทุนจากต่างประเทศ

ID คือ เงินลงทุนภายในประเทศ

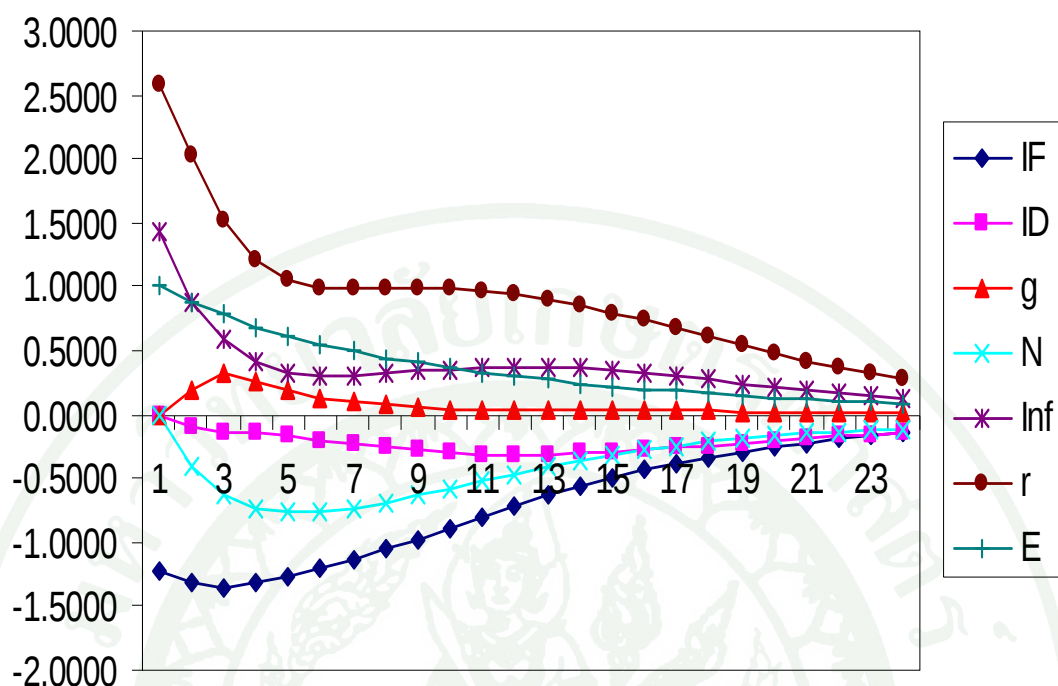
g คือ อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

N คือ การจ้างงาน

P คือ อัตราเงินเฟ้อ

R คือ อัตราดอกเบี้ย

E คือ อัตราแลกเปลี่ยน

ภาพผนวกที่ ก5 ผลการตอบสนองของการอัตราแลกเปลี่ยนที่มีต่อตัวแปรอื่นๆในแบบจำลอง
ที่มา: จากการประมวลผลโดยใช้โปรแกรม Eviews 6

โดยที่ IF คือ เงินลงทุนจากต่างประเทศ

ID คือ เงินลงทุนภายในประเทศ

g คือ อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

N คือ การจ้างงาน

P คือ อัตราเงินเฟ้อ

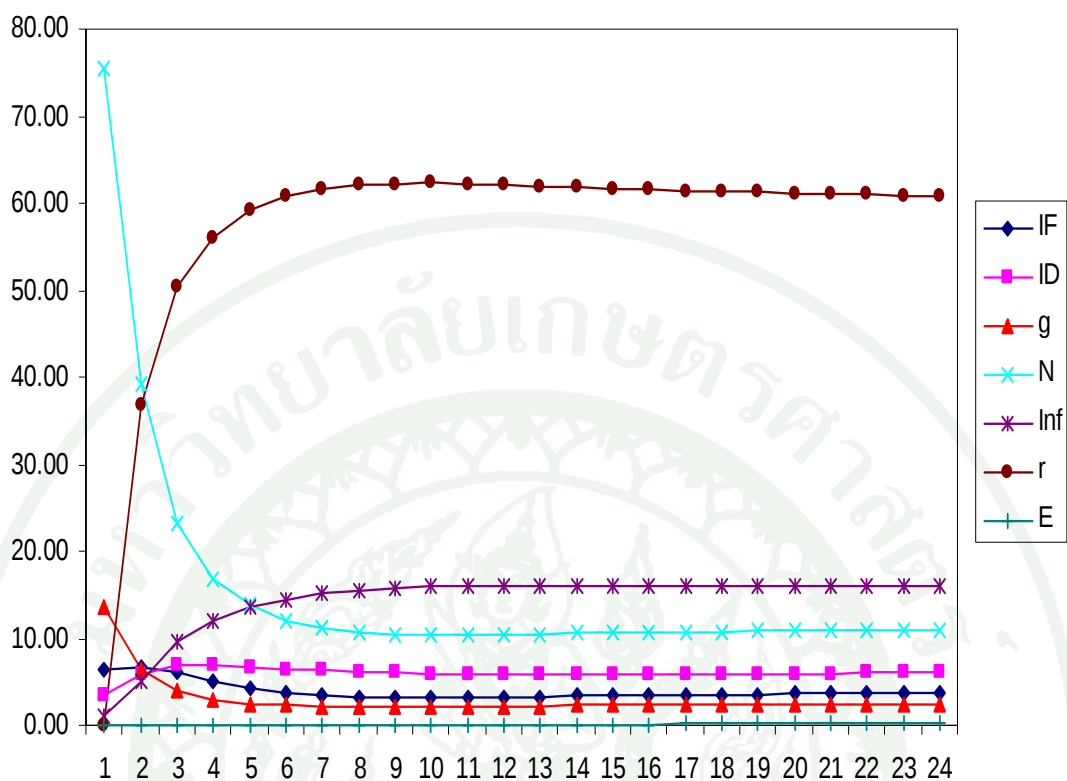
R คือ อัตราดอกเบี้ย

E คือ อัตราแลกเปลี่ยน

ภาคผนวก ข

ผลการคำนวณ Variance Decomposition โดยใช้โปรแกรมทางสถิติ

ภาพผนวกที่ ข1 ผลความผันผวนของอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่เกิดจากตัวแปรอื่นๆในแบบจำลอง

ที่มา: จากการประมวลผลโดยใช้โปรแกรม Eviews 6

โดยที่ IF คือ เงินลงทุนจากต่างประเทศ

ID คือ เงินลงทุนภายในประเทศ

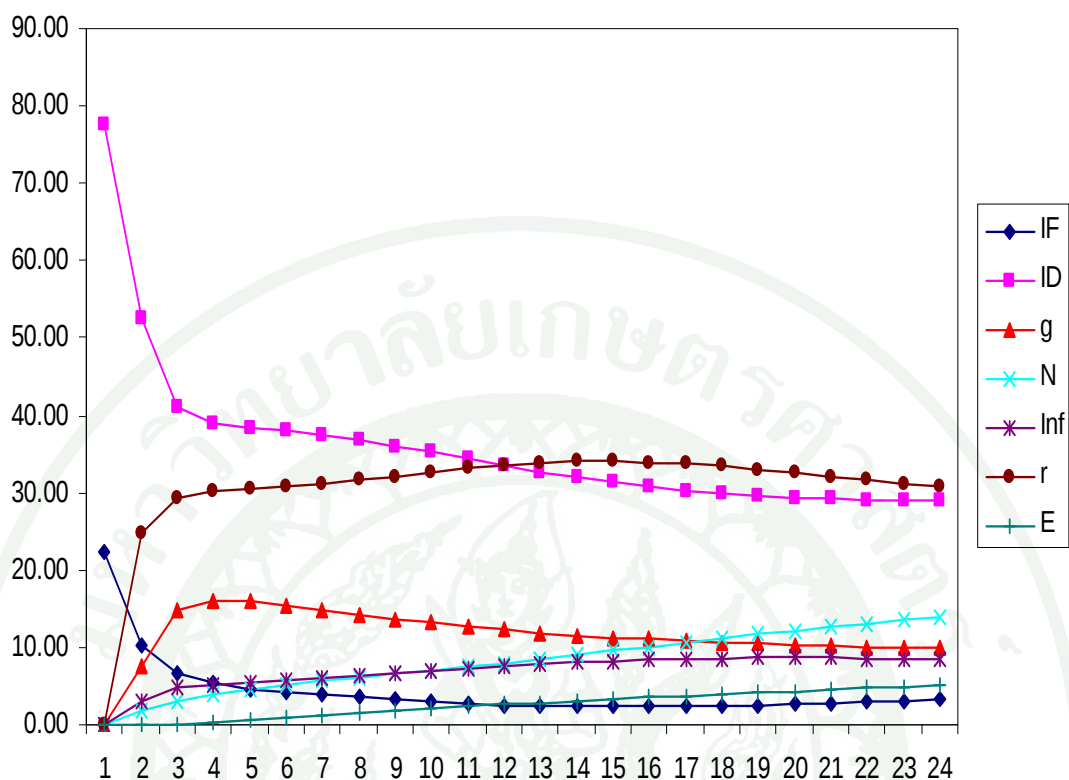
g คือ อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

N คือ การจ้างงาน

P คือ อัตราเงินเฟ้อ

R คือ อัตราดอกเบี้ย

E คือ อัตราแลกเปลี่ยน

ภาพผนวกที่ ข2 ผลความผันผวนของการจ้างงานที่เกิดจากตัวแปรอื่นๆในแบบจำลอง

ที่มา: จากการประมวลผลโดยใช้โปรแกรม Eviews 6

โดยที่ IF คือ เงินลงทุนจากต่างประเทศ

ID คือ เงินลงทุนภายในประเทศ

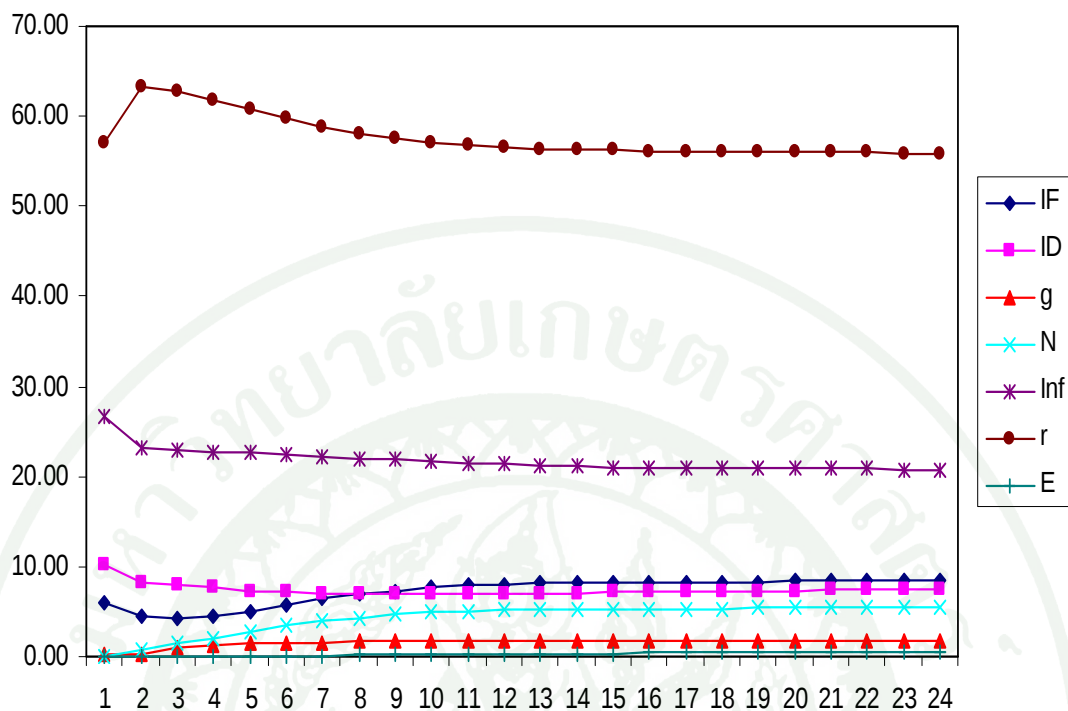
g คือ อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

N คือ การจ้างงาน

P คือ อัตราเงินเฟ้อ

R คือ อัตราดอกเบี้ย

E คือ อัตราแลกเปลี่ยน

ภาพผนวกที่ ข3 ผลความผันผวนของอัตราเงินเฟ้อที่เกิดจากตัวแปรอื่นๆในแบบจำลอง

ที่มา: จากการประมวลผลโดยใช้โปรแกรม Eviews 6

โดยที่ IF คือ เงินลงทุนจากต่างประเทศ

ID คือ เงินลงทุนภายในประเทศ

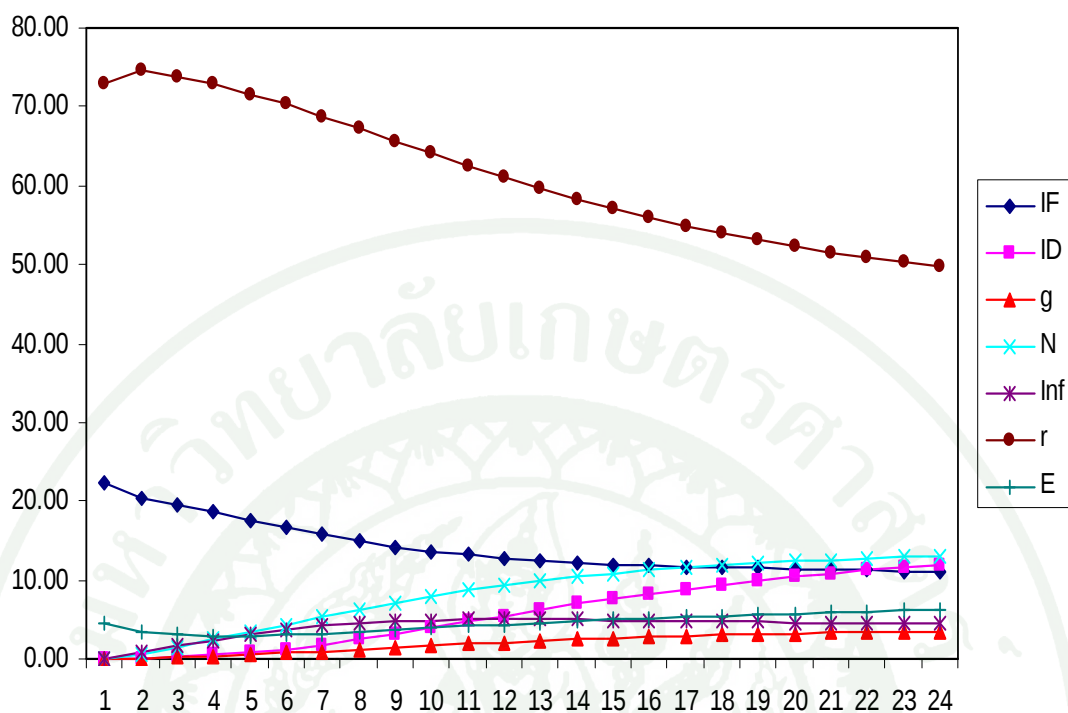
g คือ อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

N คือ การจ้างงาน

P คือ อัตราเงินเฟ้อ

R คือ อัตราดอกเบี้ย

E คือ อัตราแลกเปลี่ยน

ภาพผนวกที่ ข4 ผลความผันผวนของอัตราดอกเบี้ยที่เกิดจากตัวแปรอื่นๆในแบบจำลอง
ที่มา: จากการประมวลผลโดยใช้โปรแกรม Eviews 6

โดยที่ IF คือ เงินลงทุนจากต่างประเทศ

ID คือ เงินลงทุนภายในประเทศ

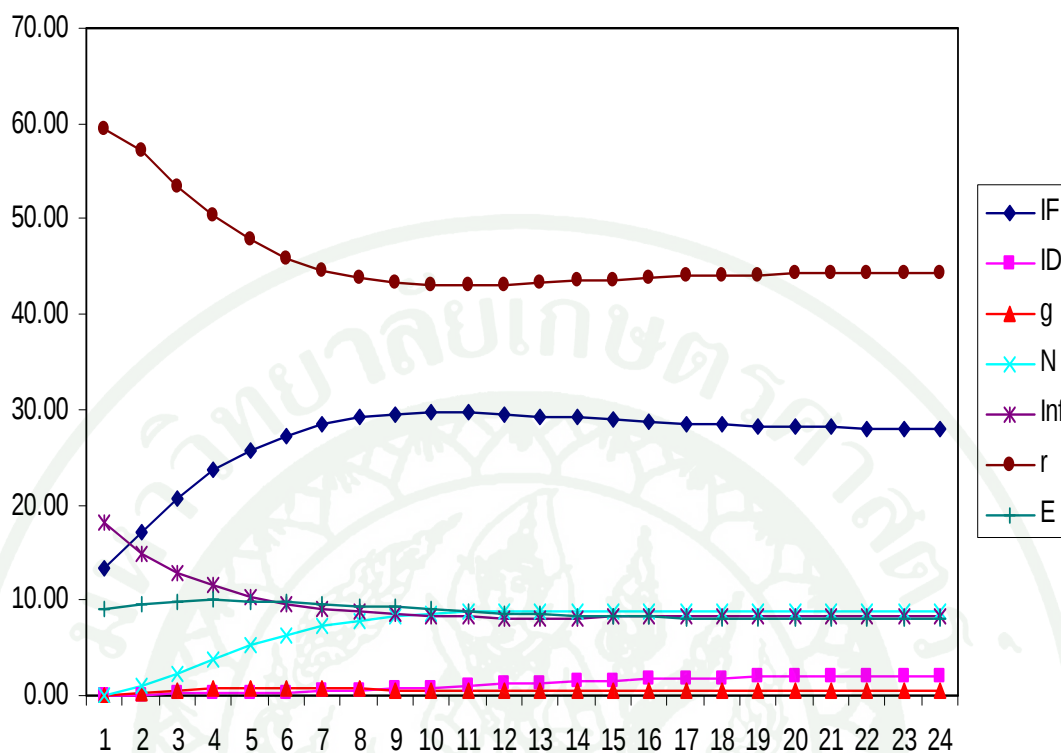
g คือ อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

N คือ การจ้างงาน

P คือ อัตราเงินเฟ้อ

R คือ อัตราดอกเบี้ย

E คือ อัตราแลกเปลี่ยน

ภาพผนวกที่ ข5 ผลความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนที่เกิดจากตัวแปรอื่นๆในแบบจำลอง

ที่มา: จากการประมวลผลโดยใช้โปรแกรม Eviews 6

โดยที่ IF คือ เงินลงทุนจากต่างประเทศ

ID คือ เงินลงทุนภายในประเทศ

g คือ อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

N คือ การจ้างงาน

P คือ อัตราเงินเฟ้อ

R คือ อัตราดอกเบี้ย

E คือ อัตราแลกเปลี่ยน

ประวัติการศึกษา และการทำงาน

ชื่อ – นามสกุล

นางสาวกัททิมา นันทนเศ

วัน เดือน ปี ที่เกิด

วันที่ 1 มีนาคม พ.ศ. 2528

สถานที่เกิด

จังหวัดสระบุรี

ประวัติการศึกษา

เศรษฐศาสตรบัณฑิต

สาขาการเงินระหว่างประเทศ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

